

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΕ' - ΤΕΥΧΟΣ 3 - ΜΑΡΤΙΟΣ 2008
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ίω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251
http://www.ecclesia.gr
e-mail: periodika@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. **ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

Ἰδιοκτησία τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
**τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Υπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**

Ἐκδότης:
Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισακούλης,
Ίω. Γενναδίου 14
115 21 Ἀθήναι

**Ἀρχισυντάκτης
Κωνσταντῖνος Χολέβας**

Τμῆμα Συντάξεως
Ἐπιμέλεια ὕλης, διόρθωσις δοκιμίων
Βασίλειος Δ. Τζέρπος, Δρ. Θ.

Φωτογραφίες
Χρῆστος Μπόνης

Στοιχειοθεσία - Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-7272.356 – Fax 210-7272.380
http://www.apostoliki-diakonia.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:
Νικόλαος Κάλτζις
Πρωτομαγιάς 3, Κρουσινέρι Ἀττικῆς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ	164
ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ	
Ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος	165
ΑΦΙΕΡΩΜΑ	
Ἐγκύκλιος καὶ Προεδρικὸν Διάταγμα περὶ Ἀναγνώρισεως καὶ Καταστάσεως τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου	167
Ἐπίσημα κείμενα περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου	170
Τὰ Εἰρηνικὰ Γράμματα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου	177
Βιογραφικὸν Σημείωμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου	179
Ἡ Διαβεβαίωση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας	181
Ἡ Τελετὴ καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἐνθρονίσεως	182
Προσφωνήσεις κατὰ τὴν Τελετὴ τῆς Ἐνθρονίσεως	188
Ἐνθρονιστήριος Λόγος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου	196
Προσφωνήσεις κατὰ τὸ ἐπίσημον γεῦμα	203
Συγχαρητήριοι Ἐπιστολαὶ καὶ Μηνύματα	212
Ἐνδιαφέροντα ἄρθρα τοῦ Τύπου γιὰ τὸν νέο Ἀρχιεπίσκοπο	221
Ἡ πρώτη Συνοδικὴ Θεία Λειτουργία τοῦ Μακαριωτάτου	225
ΟΜΙΛΙΑΙ	
<i>Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ,</i>	
Ἐπιμνημόσυνη Ὁμιλία στὸ Τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χριστοδούλου	226
ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ	
Περὶ τῶν ἱερατικῶν κλίσεων	231
ΜΗΝΥΜΑΤΑ	
Πρὸς τοὺς Ἱεροσπουδαστὲς γιὰ τὴν ἐβδομάδα Ἱερατικῶν Κλίσεων	233
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ	235
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	237
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	240

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ (ήμερομ. ἐκλογῆς 7.2.2008)

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Άριθμ. Πρωτ. 615
Διεκπ. 366

Αθήνησι 3η Μαρτίου 2008

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ
ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», δημοσιεύομεν κατωτέρω ἐντὸς πλαισίων τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου τασσομένης δεκαπενθημέρου προθεσμίας «Συμπληρωματικὸν Προκαταρκτικὸν Πίνακα» Κληρικῶν προταθέντων διὰ τὴν ἐγγραφὴν των εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν ἐκλογίμων καὶ ἐχόντων τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα.

Συμφώνως πρὸς τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Νόμου 590/1977, κατὰ τῆς ἐγγραφῆς τῶν κατωτέρω προτεινομένων ὑποψηφίων δύναται νὰ ἀσκηθῇ παρ' οἰουδήποτε κληρικοῦ καὶ λαϊκοῦ ἔνστασις ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι οἱ προτεινόμενοι δὲν διαθέτουν τὰ πρὸς Ἀρχιερατείαν οὐσιαστικὰ ἢ τυπικὰ προσόντα.

Ἡ ἔνστασις αὕτη δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἴτε πρὸς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ Κληρικός, εἴτε πρὸς τὴν Ἀρχιερατείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰ περαιτέρω.

**ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ
ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ**

1. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρῆτις κ. Σωτήριος Κοσμόπουλος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σάμου καὶ Ἰκαρίας.
2. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρῆτις κ. Θεόκλητος Μέντης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης.
3. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρῆτις κ. Κύριλλος Συκῆς, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου.
4. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρῆτις κ. Ἀχίλλιος Τσούτσουρας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου.

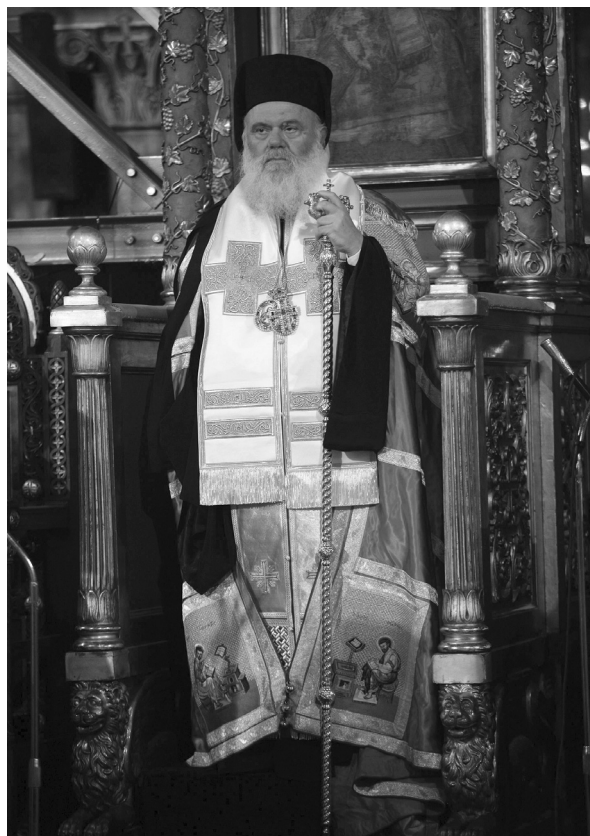
Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιερατάρχης

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

Ο ΝΕΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Ήταν Πέμπτη 7 Φεβρουαρίου 2008. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶχε συγκληθεῖ ἐκτάκτως στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν γιὰ νὰ ἐκλέξει τὸν νέο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου. Λίγο πρὶν ἀπὸ τὶς 13.00 ἀναψε τὸ χαρακτηριστικὸ φανάρι τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ καὶ ἐδόθη τὸ σῆμα στοὺς ἀναμένοντες κληρικούς καὶ λαϊκούς ὅτι ἔχουμε νέο Ἀρχιεπίσκοπο! Πρόκειται γιὰ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερώνυμο, ὁ ὁποῖος ἐξελέγη κατὰ τὴν δευτέρη ψηφοφορία. Ἀκολούθησαν κωδωνοκρουσίες πανηγυρικές καὶ ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος ἔδωσε τὸ Μικρὸ καὶ Μεγάλο Μῆνυμα. Ὅλα αὐτὰ ἐγένοντο παρόντος τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Εὐριπίδη Στυλιανίδη, ὅπως προβλέπεται ἀπὸ τὸν Καταστατικὸ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πού εἶναι καὶ Νόμος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους (Ν. 590/1977). Ὁ κ. Ὑπουργὸς διαβεβαίωσε ὅλους ὅτι ἡ διαδικασία τῆς ψηφοφορίας ἦταν ἀψογη, νομότυπος, δημοκρατικὴ καὶ σύμφωνη μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοση.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος.

Οἱ Ἱεράρχες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπέδειξαν πνεῦμα ὁμονοίας καὶ ἐνότητος. Οἱ συνυποψήφιοι Σεβ. Μητροπολίτες Σπάρτης κ. Εὐστάθιος, Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμος καὶ Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος ἐξέφρασαν λόγῳ καὶ ἔργῳ τὰ συγχαρητήριά τους καὶ τὴ συμπαράστασή τους στὸν νέο Ἀρχιεπίσκοπο.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος εἶναι μία συγκροτημένη προσωπικότητα μὲ ἐξαιρετικὴ μόρφωση καὶ σημαντικὴ ἐμπειρία. Διακρίνεται ἀπὸ ἐκκλησιαστικὸ ἦθος καὶ ἀγωνίσθηκε μέχρι τώρα ὡς

Ἐπίσκοπος γιὰ τὴν ποιμαντικὴ καθοδήγηση τῶν πιστῶν στὸν δρόμο τῆς γνησίας Ὁρθοδόξου Παραδόσεως. Εἶναι Θεολόγος, Φιλολόγος καὶ Ἀρχαιολόγος μὲ σπουδὲς στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴ Γερμανία. Ἔχει διδάξει ὡς ἐκπαιδευτικὸς στὴ Μέση Ἐκπαίδευση, γεγονός πού τὸν καθιστᾷ γνώστη τῶν προβλημάτων τῶν νέων. Ἐποίμανε εὐδοκίμως ἀπὸ τὸ 1981 μέχρι τὶς 7.2.2008 τὴν Ἱερά Μητρόπολη Θηβῶν καὶ Λεβαδείας καὶ ἔδωσε ἔμφαση στὸ κοινωνικὸ

φιλανθρωπικό έργο, αλλά και στην αναστήλωση και προβολή των χριστιανικών και ιστορικών μνημείων της περιοχής. Το πλούσιο συγγραφικό του έργο καταδεικνύει ότι ο Μακαριώτατος προσεγγίζει όλα τα θέματα με νηφαλιότητα και τεκμηρίωση.

Στόν Ένθρονιστήριο Λόγο του, στις 16.2.2008, ο νέος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερώνυμος έξηγησε με σαφήνεια ποιές είναι οι κατευθυντήριες γραμμές, τις όποιες θα ακολουθήσει κατά τη διάρκεια της αρχιεπισκοπείας του. Άνεκόνωσε ότι θα συστήσει Συμβουλευτικό Σώμα του Αρχιεπισκόπου αποτελούμενο από νέους για να γίνει ακόμη καλύτερη ή προσέγγιση μεταξύ Έκκλησίας και νέας γενιάς. Άνεφέρθη στην ανάγκη έμπλουτισμού του νεοελληνικού πολιτισμού από την μακραίωνα Όρθόδοξη Παράδοση, όπως π.χ. στη ζωγραφική, στη μουσική, στη λογοτεχνία. Τόνισε την άμεση προτεραιότητα πού αποδίδει στόν τομέα της φιλανθρωπίας και της μερίμνης ύπερ των πασχόντων. Ύπεγραμμισε την αγάπη και τόν σεβασμό της Έκκλησίας της Ελλάδος πρòς τò Οικουμενικό Πατριαρχείο και ζήτησε τή στενότερη συνεργασία μεταξύ των Όρθόδοξων Έκκλησιών ύπό την συντονιστική αίγίδα του Φαναρίου. Χαρακτήρισε τόν έαυτό του «πρώτο μεταξύ ίσων» και δεσμεύθηκε να τηρεί τò συνοδικò σύστημα. Έξέφρασε τή άποψη ότι ó Καταστατικός Χάρτης της Έκκλησίας της Ελλάδος μπορεί να δεχθεί όρισμένες τροποποιήσεις και προσθήκες. Μίλησε για τήν ανάγκη στελεχώσεως των ένοριών με μορφωμένους κληρικούς, οί όποιοι θα άσκούν σύγχρονες μεθόδους ποιμαντικής. Κάλεσε σέ συνεργασία τις

Θεολογικές Σχολές και τὰ Πανεπιστήμια. Πρότεινε τήν καλλιέργεια του θεολογικού προβληματισμού άπέναντι σέ σύγχρονα ζητήματα, όπως είναι ή βιοηθική, ή οικολογία, ή μετανάστευση, ή φτώχεια κ.ά. Μίλησε για τήν ανάγκη άλληλοϋποστηρίξεως μεταξύ Έκκλησίας και Πολιτείας και δήλωσε ότι πρέπει να αναζητηθούν νέοι τρόποι άξιοποιήσεως της εκκλησιαστικής περιουσίας πρòς όφελος της κοινωνίας.

Ό Μακαριώτατος κ. Γερώνυμος σέ κάθε δήλωσή του αναφέρεται με σεβασμό στους δύο προκατόχους του, τόν μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Σεραφείμ και τόν μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο. Θεωρεί ότι και οί δύο προσέφεραν πολλά στην Έκκλησία και στην κοινωνία και είναι έτοιμος να συνεχίσει τò έργο τους θέτοντας τήν δική του σφραγίδα και άξιοποιώντας τὰ πολύπλευρα τάλαντά του. Στην έποχή μας νέα προβλήματα αναφύονται χωρίς να έχουν δοθεί λύσεις σέ όλα τὰ παλαιά. Ό άνθρωπος αναζητεί πνευματική στήριξη και ποιμαντική καθοδήγηση από τήν Όρθόδοξη Έκκλησία, ένω δεκάδες παραθρησκείες και καταστροφικές λατρείες έπιχειρούν να τόν αποπροσανατολίσουν. Ό νέος Προκαθήμενος της Έκκλησίας της Ελλάδος γνωρίζει ότι ή Όρθόδοξη πνευματικότητα μπορεί να δώσει άπαντήσεις στα άδιέξοδα και στις άγωνίες του σημερινού ανθρώπου. Πιστεύει άκράδαντα ότι ó ρόλος της Έκκλησίας είναι ή διακονία και όχι ή έξουσία. Του εύχόμεθα να έχει τήν βοήθεια του Θεού και να αναδειχθεί άξιος οίκακοστροφος στο πηδάλιον της Έκκλησίας της Ελλάδος.

Γερώνυμου του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος Πολλά τὰ Έτη!

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 399

Άριθμ.

Ἀθήνησι 8η Φεβρουαρίου 2008

Διεκπ. 267

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2860

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ
ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Πρὸς

Τὸν Εὐλαβέστατον Ἱερὸν Κλῆρον
καὶ τὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα
τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς καὶ λοιποὶ ἀπαξάπαντες εὐλογημένοι Χριστιανοί, οἱ κατὰ τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, Χάρις εἴη ὑμῖν ἀπὸ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, διὰ τὴν ἄπειρον Αὐτοῦ φιλανθρωπίαν ἐνανθρωπήσας πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν, καθίδρυσεν τὴν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐνὶ ἐκάστω τῶν πιστῶν μεταδόσεως τῆς σωτηρίας, διὰ τῆς διδασκαλίας, τοῦ ἁγιασμοῦ καὶ τῆς καθοδηγήσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν διαδόχων αὐτῶν ποιμένων Αὐτῆς. Τούτους δὲ καὶ συνεχιστὰς ὤρισεν τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ Αὐτοῦ ἔργου. «Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατὴρ καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς». «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ». «Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με» (Ἰωάν. κ' 21 - Λουκ. ι' 40 - Ἰωάν. ιγ' 20).

Ὡς ἡ Ἐκκλησία ιδρύθη αἰώνως, οὕτω καὶ τὸ ἔργον, ὅπερ οἱ Ἀπόστολοι ἀνέλαβον, ὑπῆρξεν αἰώνιον (Ματθ. κη' 26), μεταδιδόμενον διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῷ Μυστηρίῳ τῆς Ἱερωσύνης εἰς τοὺς διαδόχους αὐτῶν. Οὐδὲ δύναται ἵνα νοηθῇ ἡ Ἐκκλησία ἄνευ αὐτῶν. «Χωρὶς τούτων Ἐκκλησία οὐ καλεῖται», ἔγραφεν ὁ Ἀποστολικὸς Πατὴρ Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος. Οὔτε σώζεται ὁ πιστὸς ἐκτὸς Ἐκκλησίας μένων, ἀλλ' οὔτε καὶ ὠφελεῖται ἐν Αὐτῇ ἄνευ τῶν οἰκονόμων τῶν Θείων Μυστηρίων, τῶν ποιμένων Αὐτῆς καὶ διδασκάλων. Τούτων δὲ προεξάρχει ὁ Ἐπίσκοπος, ὁ ἐγκεχειρισμένος τὸ ἀνώτατον ἀξίωμα. Πρόδηλος ἄρα καθίσταται ἡ ὑπερτάτη σημασία τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Ἀξιώματος ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἡ ἀναγκαιότης Αὐτοῦ.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ μερίμνῃ καὶ στοργῇ Αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου τῆς θεοσώστου Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, συνελθοῦσα ἐν τῷ Ἱερῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν τῇ 7ῃ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., Ψήφοις Κανονικαῖς, ἐξελέξατο καὶ κατέστησεν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερώνυμον, Ἱεράρχην δεδοκιμασμένον καὶ ζηλωτὴν, δόκιμον ἐργάτην τοῦ Εὐαγγελίου, κήρυκα τοῦ Θείου Λόγου καὶ ἱκανὴν πείραν κεκτημένον πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ μεγάλου καὶ ὑψηλοῦ ἔργου τῆς Ἀρχιερατικῆς Διακονίας, τελεσθέντος αὐθημερόν τοῦ Μικροῦ καὶ τοῦ Μεγάλου Μηνύματος.

Οὕτως οὖν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἀνεδείχθη τῇ Χάριτι τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος γνήσιος, κανονικὸς καὶ νόμιμος Ποιμενάρχης καὶ προστάτης πνευματικὸς τῆς Ἱεραῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἔχων τὸ δικαίωμα τοῦ εὐλογεῖν καὶ ἀγιάζειν ἀρχιερατικῶς πάντα τοὺς Χριστιανοὺς καὶ πάντα τὰ ἀρχιερατικά ἐπιτελεῖν, μετὰ τῆς τοῦ Ἱεροῦ Συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, κρίνειν τε καὶ ἀνακρίνειν πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν ὑπόθεσιν κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους.

Ταῦτα ἀγγέλλουσα γηθοσύνας πᾶσιν ὑμῖν ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προτρέπει καὶ ἐντέλλεται, ἵνα ὑποδεξάμενοι τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμον, ὡς κανονικὸν καὶ νόμιμον ὑμῶν Ἀρχιερέα, πειθησθε καὶ ὑπέιχητε αὐτῷ προθύμως, κατὰ τὸ παράγγελμα τῆς Ἁγίας Γραφῆς, «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέιχετε, αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες» (Ἐβρ. ιγ' 17), μνημονεύητε δὲ οἱ Κληρικοὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Τελεταῖς καὶ δεήσεις κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, ἀπονέμητε δ' αὐτῷ πάντες, ὡς Πνευματικῷ Πατρὶ ὑμῶν, πᾶσαν τιμὴν.

Ἡ δὲ Χάρις τοῦ Ἀρχιποίμενος Σωτῆρος ἡμῶν καὶ τὸ ἄπειρον Αὐτοῦ ἔλεος εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν.

- † Ὁ Καρυστίας καὶ Σκύρου Σεραφεῖμ, Προεδρεύων
- † Ὁ Λαγκαδᾶ Σπυρίδων
- † Ὁ Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου Ἀπόστολος
- † Ὁ Σταγῶν καὶ Μετεώρων Σεραφεῖμ
- † Ὁ Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου Προκόπιος
- † Ὁ Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριᾶς Προκόπιος
- † Ὁ Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος Βαρθολομαῖος
- † Ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς Δαμασκηνὸς
- † Ὁ Θεσσαλονίκης Ἀνθιμος
- † Ὁ Παροναξίας Ἀμβρόσιος
- † Ὁ Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου Τίτος
- † Ὁ Ἰωαννίνων Θεόκλητος
- † Ὁ Περιστερίου Χρυσόστομος
- † Ὁ Γρεβενῶν Σέργιος
- † Ὁ Κεφαλληνίας Σπυρίδων
- † Ὁ Ζακύνθου Χρυσόστομος
- † Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Ἀμβρόσιος
- † Ὁ Τρίκης καὶ Σταγῶν Ἀλέξιος

- † Ὁ Καρπενησίου Νικόλαος
- † Ὁ Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν Διονύσιος
- † Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Μελέτιος
- † Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης Εὐστάθιος
- † Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου Νικόδημος
- † Ὁ Ἡλείας Γερμανὸς
- † Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Ἀλέξανδρος
- † Ὁ Μηθύμνης Χρυσόστομος
- † Ὁ Ἀργολίδος Ἰάκωβος
- † Ὁ Κίτρους καὶ Κατερίνης Ἀγαθόνικος
- † Ὁ Φωκίδος Ἀθηναγόρας
- † Ὁ Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεστιάδος Νικηφόρος
- † Ὁ Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου Ἰάκωβος
- † Ὁ Ἄρτης Ἰγνάτιος
- † Ὁ Λήμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου Ἱερόθεος
- † Ὁ Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου Δημήτριος
- † Ὁ Λαρίσης καὶ Τυρνάβου Ἰγνάτιος
- † Ὁ Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας Κωνσταντῖνος
- † Ὁ Βεροίας καὶ Ναούσης Παντελεήμων
- † Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης Ἀνδρέας
- † Ὁ Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου Παντελεήμων
- † Ὁ Νικαίας Ἀλέξιος
- † Ὁ Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου Ἱερόθεος
- † Ὁ Ἐλασσῶνος Βασίλειος
- † Ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας Εὐσέβιος
- † Ὁ Καστορίας Σεραφεῖμ
- † Ὁ Φθιώτιδος Νικόλαος
- † Ὁ Γυθείου καὶ Οἰτύλου Χρυσόστομος
- † Ὁ Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ Ἰγνάτιος
- † Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων Κύριλλος
- † Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ Δανιὴλ
- † Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας Θεόκλητος
- † Ὁ Κασσανδρείας Νικόδημος
- † Ὁ Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης Ἐφραίμ
- † Ὁ Πειραιῶς Σεραφεῖμ
- † Ὁ Σερρῶν καὶ Νιγρίτης Θεολόγος
- † Ὁ Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου Δωρόθεος
- † Ὁ Σιδηροκάστρου Μακάριος
- † Ὁ Χαλκίδος Χρυσόστομος
- † Ὁ Νέας Σμύρνης Συμεὼν

† Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν Νεκτάριος
 † Ὁ Γλυφάδας Παῦλος
 † Ὁ Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας Ἰωὴλ
 † Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων Ἐπιφάνιος
 † Ὁ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου Ἱερόθεος
 † Ὁ Ἐλευθερουπόλεως Χρυσόστομος
 † Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης Παῦλος
 † Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικόλαος
 † Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἀνθιμος
 † Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως Βαρνάβας
 † Ὁ Πατρῶν Χρυσόστομος
 † Ὁ Κυθήρων Σεραφεῖμ
 † Ὁ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας Κοσμάς
 † Ὁ Δράμας Παῦλος
 † Ὁ Σισανίου καὶ Σιατίστης Παῦλος
 † Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας
 † Ὁ Κορίνθου Διονύσιος
 † Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας Χρυσόστομος
 † Ὁ Μεσσηνίας Χρυσόστομος

Ὁ Ἀρχιεπιγραμματεὺς
 Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

**ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
 ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Αρ. Φύλλου 19 ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ 8 Φεβρουαρίου 2008

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 10

Ἀναγνώριση καὶ κατάσταση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
 Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
 ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

ἔχοντας ὑπόψη:

1) Τὶς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 12-15 τοῦ ν. 590/1977
 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς
 Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. 146 τ. Α΄).

2) Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 384/7.2.2008 ἔγγραφο τῆς Ἱεράς Συν-
 ὁδοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ τὸ ὁποῖο ἀνακοι-
 νώνεται στὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρη-
 σκευμάτων, ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θηβῶν
 καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερώνυμος ἐξελέγη ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύ-
 νοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ
 τὴν ἔκτακτη συνεδρίασή της στίς 7.2.2008, Ἀρχιεπίσκο-

πος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ὅτι τὴν ἴδια ἡμέρα τε-
 λέστηκε κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ Τάξιν στὸν Ἱερό Κα-
 θεδρικό Ναὸ Ἀθηνῶν τὸ προβλεπόμενο Μικρὸ καὶ Με-
 γάλον Μήνυμα.

3) Τὸ ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου 2008 πρωτόκολλο γιὰ τὴν
 γενόμενη ἐκλογή του, μὲ πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθ-
 νικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀποφασίζουμε:

Ἀναγνωρίζεται καὶ καθίσταται Ἀρχιεπίσκοπος
 Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ὁ Σεβασμιώτατος Μη-
 τροπολίτης Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερώνυμος, ὁ
 ὁποῖος ἐκλέχθηκε σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ τοὺς Ἱε-
 ροὺς Κανόνες καὶ παραγγέλλουμε στίς Ἀρχές τοῦ Κρά-
 τος νὰ τοῦ ἀπονέμουν τίς τιμὲς ποὺ ἀρμόζουν στὸ
 ἀξίωμά του.

Στὸν Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμά-
 των ἀναθέτουμε τὴ δημοσίευση καὶ ἐκτέλεση τοῦ παρό-
 ντος Διατάγματος.

Ἀθήνα, 8 Φεβρουαρίου 2008

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
 ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΡ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ**

**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
 ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
 ΕΥΡΙΠΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ**

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΨΗΦΟΦΟΡΙΩΝ

Ἡ ἐκλογή τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνο-
 δο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πραγματο-
 ποιήθηκε μετὰ ἀπὸ δύο ψηφοφορίες. Κατὰ τὴν πρώτη ψη-
 φοφορία ἔλαβαν: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θηβῶν καὶ Λε-
 βαδείας κ. Ἱερώνυμος 33 ψήφους, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
 Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιος 26 ψήφους, ὁ Σεβ.
 Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθιμος 7 ψήφους, ὁ Σεβ.
 Μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος 7
 ψήφους, ἐνῶ ὑπῆρχε καὶ 1 λευκὸ ψηφοδέλτιο. Κατὰ τὴν
 δεύτερη ψηφοφορία ἔλαβαν: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θη-
 βῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερώνυμος 45 ψήφους, ὁ Σεβ. Μη-
 τροπολίτης Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιος 27 ψή-
 φους, ἐνῶ ὑπῆρχαν καὶ 2 λευκὰ ψηφοδέλτια.

Ἐψήφισαν συνολικῶς 74 Μητροπολίται. Ἀπουσίασαν
 γιὰ λόγους ὑγείας οἱ Σεβ. Μητροπολίται Λαγκαδᾶ κ. Σπυ-
 ρίδων, Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου κ. Ἀπόστολος, Μαρωनीας
 καὶ Κομοτηνῆς κ. Δαμασκηνὸς καὶ Γυθείου καὶ Οἰτύλου
 κ. Χρυσόστομος.

ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΙΣ

Τοῦ διὰ τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον Ἀθηνῶν
Ἐκλεγέντος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερωνύμου

ΕΠΙΣΗΜΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

Ἐπειδὴ, Ψήφοις Κανονικαῖς τῶν Θεόθεν ὀδηγηθέντων Ἁγίων Ἀρχιερέων τῶν συγκροτούντων τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐψηφίσθη ὁ ἐλάχιστος ἐγὼ καὶ κατεστάθην Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐν εὐχαριστίᾳ πολλῇ πρὸς τὸν Ἀρχιποίμενα Ἰησοῦν Χριστόν, πειθόμενος τῷ Θείῳ Βουλήματι, ἀποδέχομαι τὴν ὑψηλὴν ταύτην διακονίαν καὶ διαβεβαιοῦμαι ἐκπληροῦν ἀκραιφνῶς τὰ Ἀρχιερατικά μου καθήκοντα, τηρεῖν ἐπακριβῶς καὶ πιστῶς τοὺς Θείους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας, τὴν Ἱεράν Παράδοσιν καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, ὑπέικειν ταῖς Ἀποφάσει τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπερμαχεῖν τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας, διαποιμαίνειν τὸ πιστευθέν μοι πνευματικὸν ποίμνιον θεοφιλῶς καὶ διαμεῖναι ἀκατάγνωστον ἐν πᾶσι.

Ἐπὶ δὲ τούτοις οἰκείᾳ χειρὶ ὑπογράφω
τήνδε τὴν Διαβεβαίωσιν.

Ἀθήνησι τῇ 7ῃ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου
Σωτηρίου Ἔτους δισχιλιοστοῦ καὶ ὀγδοῦ (2008)

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 388
Ἄριθμ.
Διεκπ. 260

Ἀθήνησι 7ῃ Φεβρουαρίου 2008

Πρὸς
τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα
τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην
Κύριον Βαρθολομαῖον.
Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Εὐφροσύνως ἀνακοινούμεθα τῇ Ἑμετέρᾳ Σεπτῇ Κορυφῇ ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συνελθοῦσα ἐκτάκτως ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν τὴν 7ην Φεβρουαρίου 2008, καὶ τὴν Χάριν τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος ἐπικαλεσαμένη, Ψήφοις Κανονικαῖς ἐξελέξατο Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερωνύμον, τελεσθέντος αὐθιμερὸν τοῦ Μικροῦ καὶ τοῦ Μεγάλου Μηνύματος ἐν τῷ αὐτῷ Ἱερῷ Ναῷ.

Ἡ Ἐνθρόνισις τοῦ Ἐκλεγέντος Νέου Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρίου Ἱερωνύμου γενήσεται τὸ Σάββατον

16ην μηνός Φεβρουαρίου 2008 και ώρα 11.00, ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐπειδὴ θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ Ὑμετέρα Πρωτόθρονος Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησία, κατὰ τὰ διορθοδόξως κρατοῦντα, ἕως τῆς σήμερον, θέλει ἐκπροσωπηθῆ καὶ ἐν τῇ ὡς ἄνω Τελετῇ, διὰ Σεβασμιῶν καὶ Τιμίων Ἐκπροσώπων Αὐτῆς, συμμετέχουσα οὕτως εἰς τὴν ἐν Κυρίῳ Χαρὰν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους ἡμῶν, γνωρίζομεν Ὑμῖν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θὰ ὑποδεχθῆ καὶ αὐθις τοὺς Ἐκπροσώπους τῆς Ἐκκλησίας Ὑμῶν, οἵτινες ἤθελον ἀφιχθῆ πρὸς τοῦτο εἰς Ἀθήνας, ἐν εὐχαριστίᾳ πολλῇ καὶ τιμῇ ἐξειδιασμένῃ.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν, θερμῶς, ὅπως γνωρίσητε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν, ὅσον εἶναι δυνατὸν γρηγορώτερον, τὰ Μέλη τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μητροῦς Ἐκκλησίας.

Ἐπίσης παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς, ὅπως διὰ τῶν Ὑμετέρων Ὑπηρεσιῶν πληροφορήσητε ταυτοχρόνως τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας Ἀφίξεως καὶ Ἀναχωρήσεως τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας Ὑμῶν, τὸν Ἀριθμὸν τῆς Πτήσεως τοῦ Ἀεροσκάφους, καθὼς καὶ τὸ Ὄνομα τῆς Ἀεροπορικῆς Ἐταιρείας εἰς ἣν ἀνήκει τοῦτο. Ἐν περιπτώσει ἀλλαγῆς τῆς ἀρχικῶς ἀναγγελθείσης Πτήσεως, παρακαλοῦμεν θερμῶς ὅπως αἱ Ὑπηρεσίαι Ὑμῶν γνωρίσουν τοῦτο ἐγκαίρως εἰς τὰ ὡς κάτωθι ἀρμόδια Γραφεῖα τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Σημειοῦται ἐπίσης ὅτι κατὰ τὴν ἐν λόγω Τελετῇ θὰ ὁμιλήσουν: ἐκ μέρους μὲν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἷς μόνον Ἐκπρόσωπος, ἦτοι ὁ Σεβασμιώτατος Τοποτηρητής, ἐκ μέρους πασῶν τῶν παρισταμένων Ἀντιπροσωπειῶν τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν εἷς μόνον Ἐκπρόσωπος, ἦτοι ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς ἐχούσης τὸ Προβάδισμα Ἐκκλησίας, ὡς καὶ εἷς Ἐκπρόσωπος ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἦτοι ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργός, εἷς Ἐκπρόσωπος ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, ἦτοι ὁ Πρόεδρος Αὐτῆς, εἷς Ἐκπρόσωπος ἐκ μέρους τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ἦτοι ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων, καὶ εἷς Ἐκπρόσωπος ἐκ μέρους τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἦτοι ὁ Πρωτοσύγκελλος Αὐτῆς, ὥστε νὰ μὴν ἐπιμηκυνθῆ ἡ Ἱερὰ Ἀκολουθία ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. Οἱ

Ἐκπρόσωποι τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχῶν τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας θὰ ὁμιλήσουν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἐπισήμου Γεύματος, τὸ ὁποῖον θὰ παρατεθῆ πρὸς Τιμὴν τῶν Ξένων Ἀντιπροσωπειῶν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Διὰ πλείονας πληροφορίας αἱ Ὑμέτεραι Ὑπηρεσίαι δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὴν Ἀρχιγραμματεῖαν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ὡς καὶ εἰς τὴν Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὰ ἐξῆς Πρόσωπα καὶ εἰς τὰ ἐξῆς Τηλέφωνα:

1. Εἰς τὸν Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερον κ. Στέφανον Ἀβραμίδην, Τηλ. +30.210.72.72.261, καὶ Fax +30.210.72.72.210 καὶ +30.210.72.72.262 .

2. Εἰς τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην κ. Προκόπιον Πετρίδην, Τηλ. +30.210.72.72.263, καὶ Fax +30.210.72.72.210 καὶ +30.210.72.72.262.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, κατασπαζόμεθα τὴν Ὑμετέραν Θειοστάτην Παναγιότητα φιλήματι ἀγίῳ καὶ διατελοῦμεν μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης,

Ὁ Καρυστίας καὶ Σκύρου ΣΕΡΑΦΕΙΜ,
Τοποτηρητής

* Παρόμοιες ἐπιστολὲς ἀπεστάλησαν καὶ στὶς λοιπὰς Ὁρθόδοξες Αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 384
Ἀριθμ.
Διεκπ. 257

Ἀθήνησι 7ῃ Φεβρουαρίου 2008

Πρὸς
Τὸν Ἐξοχώτατον κ. Εὐριπίδην Στυλιανίδην
Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.
Ἐνταῦθα.

Ἐξοχώτατε κύριε Ὑπουργέ,

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συνελθοῦσα ἐκτάκτως, σήμερον τὴν 7ην Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 9ην

Ὁ Μακαριώτατος κ. Ἱερώνυμος μετὸν Τοποτηρητὴ Σεβ. Μητροπολίτη Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ.

πρωινήν, ἐν τῷ Ἱερῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, διασκευασμένη κατὰ τοὺς Θείους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας, ἔχουσα δ' ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 12 ἕως 16 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Κατασταστικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἐξελέξατο τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, Ψήφων Κανονικῶν γενομένων μετὰ δευτέραν ψηφοφορίαν, δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερώνυμον, λαβόντα ψήφους τεσσαράκοντα πέντε (45), ἐπὶ συνόλου ἑβδομήκοντα τεσσάρων (74) καὶ ἀπόντων τεσσάρων (4) Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν.

Ὅθεν, ἀνακοινούμενοι Ὑμῖν τὴν Ἐκλογὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας

κ. Ἱερωνύμου ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, τελεσθέντος αὐθημερόν τοῦ Μικροῦ καὶ τοῦ Μεγάλου Μηνύματος ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν, παρακαλοῦμεν ὅπως ἐνεργήσητε τὰ δέοντα διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ προβλεπομένου Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ ἀναγνώρισεως καὶ καταστάσεως Αὐτοῦ κατὰ τὰ εἰδικῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16, παράγραφος 6 τοῦ Νόμου 590/1977.

Ἐπὶ δὲ τούτοις ἐπικαλούμενοι ἐφ' Ὑμᾶς δαψιλῆ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, εὐχόμεθα ὅπως ὁ Δοτὴρ παντὸς ἀγαθοῦ κρατῆνη καὶ ἐνισχύη τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ἐν πᾶσι καὶ διατελοῦμεν μετ' εὐχῶν διαπύρων.

† Ὁ Καρυστίας καὶ Σκύρου ΣΕΡΑΦΕΙΜ,
Τοποτηρητῆς

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 390
Ἀριθμ. Ἀθήνησι 7η Φεβρουαρίου 2008
Διεκπ. 262

Πρὸς
Τὸν Αἰδεσιμολογιώτατον Πρωτοπρεσβύτερον
κ. Θωμᾶν Συνοδινὸν
Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
Ἐνταῦθα

Αἰδεσιμολογιώτατε,

Εὐφροσύνως ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συνελθοῦσα ἐκτάκτως ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν τὴν 7ην Φεβρουαρίου 2008, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 12-16 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», καὶ τὴν Χάριν τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος ἐπικαλεσαμένη, Ψήφοις Κανονικαῖς ἐξελέξατο Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Κύριον Ἱερώνυμον, τελεσθέντος αὐθημερὸν τοῦ Μικροῦ καὶ τοῦ Μεγάλου Μηνύματος ἐν τῷ αὐτῷ Ἱερῷ Ναῷ, δι' ὃ καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως οἱ Ἱερεῖς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς σήμερον μνημονεύουν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις.

Ἡ Ἐνθρόνισις τοῦ Ἐκλεγέντος Νέου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κυρίου Ἱερωνύμου, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένη Διαβεβαίωσιν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, γενήσεται τὸ Σάββατον 16ην μηνὸς Φεβρουαρίου 2008 ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν, συμφώνως τῷ ἐκδοθέντι καὶ συναποστελλομένῳ ὑμῖν Προγράμματι.

Ὅθεν, ἀνακοινοῦμενοι ὑμῖν τὸ χαρμόσυνον τοῦτο γεγονός, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως διὰ τῶν Συνεργατῶν ὑμῶν καὶ τῶν Ἀρμοδίων παραγόντων τῆς Πολιτείας προετοιμάσητε τὸν Καθεδρικὸν Ἱερόν Ναόν, ὡς περίπου προετοιμάζετε τοῦτον κατὰ τὴν Τέλεσιν τῶν Ἐπισημῶν Δοξολογιῶν, προκειμένου ἵνα ἐν συνεργασίᾳ μετ' αὐτῶν, καὶ τοῦ Σεβ. Ἐκτάκτου Τελετάρ-

χου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν Συνεργατῶν αὐτοῦ, ὑποδεχθῆτε τοὺς Ἐπισήμους, οἵτινες θὰ προσέλθουν διὰ νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν Ἐνθρονιστήριον Τελετὴν τοῦ Νέου Ἀρχιεπισκόπου, τοποθετοῦντες ἕνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν ἀρμοζοῦσαν εἰς τὸ Ἀξίωμα αὐτοῦ θέσιν.

Προσκλήσεις πρὸς τὰς Αὐτοκεφάλους καὶ Αὐτονόμους Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας ὡς καὶ πρὸς τὰς ἐν τῷ Κρατικῷ Προβαδίσματι ἀναφερομένας Ἀρχάς, περὶ τῆς ὡς ἄνω Ἐνθρονιστηρίου Τελετῆς, καθὼς καὶ πρὸς λοιποὺς Ἐπισήμους, θὰ ἀποσταλοῦν κατὰ τὰ καθιερωμένα ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Τὰ περὶ τοῦ καθορισμοῦ τῆς Θέσεως ἐκάστου ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν, ρυθμισθήσονται κατὰ τὰ ἀνάκαθεν κρατοῦντα, τῇ συνεργασίᾳ τῶν Ἐκπροσώπων τῶν Ἀρμοδίων Διευθύνσεων: τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ὡς καὶ τῆς Νομαρχίας Ἀθηνῶν, τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, καὶ τῶν λοιπῶν συναρμοδίων Φορέων.

Πρὸς ἐξοικονόμησιν χώρου ἐν τῷ Σολέα παρακαλοῦμεν ὅπως τὰ Ἀναλόγια τῶν Ψαλτῶν μεταφερθοῦν, ὡς συνήθως κατὰ τὰς ἐν λόγῳ περιπτώσεις, εἰς τὰ Πλάγια Κλίτη τοῦ ἐν λόγῳ Ἱεροῦ Ναοῦ, τῶν Ψαλτῶν δυναμένων νὰ ψάλουν καὶ ἀπὸ τοῦ Γυναικωνίτου, ἐὰν καὶ οὗτοι ἐπιθυμοῦν τοῦτο, τοποθετουμένων ὁμως προηγουμένως τῶν ἀπαραιτήτων Μικροφῶνων ἐν αὐτῷ.

Ἐπίσης παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως, τῇ ἐπιστασίᾳ καὶ φροντίδι ὑμῶν, τοποθετηθοῦν τὰ ἀνάλογα Καθίσματα πρὸ τοῦ Ἱεροῦ Τέμπλου τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, προκειμένου πρὸ αὐτῶν νὰ σταθοῦν, οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι καὶ τὰ Σεπτὰ Μέλη τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Σεβ. Τοποτηρητὴς κατὰ τὴν Τελετὴν τῆς Ἐνθρονίσεως θὰ ἴσταται ἐν τῷ Παραθρονίῳ τῷ πλησίον τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Θρόνου εὐρισκομένῳ.

Οἱ Αὐτοπροσώπως παριστάμενοι Προκαθήμενοι τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ὡς καὶ οἱ Ἐκπρόσωποι τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν θὰ ἴστανται, συμφώνως πρὸς τὸ Προβάνημα τῆς Ἐκκλησίας αὐτῶν, εἰς τὸ ἀριστερὸν

Μέρος τοῦ Σολέα, ἔναντι τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Θρόνου, ἐπὶ Διακεκριμένων Θέσεων, προηγουμένων τῶν Αὐτοπροσώπως παρισταμένων Προκαθημένων εἴτα τῶν Ἀρχηγῶν Ἐκάστης Ἀντιπροσωπείας ἐν ἧ δὲν περιλαμβάνεται Προκαθήμενος, καὶ ἐν συνεχείᾳ τῶν λοιπῶν Μελῶν τῶν Ἀντιπροσωπειῶν κατὰ τὴν σειρὰν καὶ αὐθις τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἡ Ταξιθέτησις τῶν ὡς ἄνω Ὑψηλῶν Ἐκπροσώπων τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν γενήσεται τῇ φροντίδι τῶν συνουδούντων Αὐτοὺς γλωσσομαθῶν Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ἐὰν θὰ παραστή, θὰ ἴσταται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Σολέα τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἐπὶ Εἰδικοῦ Θρονίου ἔναντι περιπού τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου. Ὅπισθεν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας θὰ ἴσταται ὁ Ὑπασπιστὴς Αὐτοῦ.

Οἱ ἐν τῷ Κρατικῷ Προβαδίσματι ἀναφερόμενοι Ἐπίσημοι, ὡς καὶ ἕτεροι ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας προσκληθησόμενοι Ἐπίσημοι, θὰ ἴστανται εἰς τὰς θέσεις τὰς ὁποίας καταλαμβάνουν συνήθως οὗτοι κατὰ τὴν Τέλεσιν τῶν Ἐπισήμων Δοξολογιῶν ἐπὶ ταῖς Ἐθνικαῖς Ἑορταῖς.

Θέσεις δέον νὰ προβλεφθοῦν καὶ διὰ τοὺς στενωτέρους τῶν Συγγενῶν τοῦ Ἐνθρονιζομένου Ἀρχιεπισκόπου.

Οἱ Δύο Ἱερεῖς ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ οἱ Δύο Ἱερεῖς ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν, ὡς καὶ οἱ Τέσσαρες Διάκονοι, οἵτινες θὰ ὑποδεχθοῦν τὸν Νέον Ἀρχιεπίσκοπον εἰς τὰ Προπύλαια τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, θὰ φέρουν ἅπαντες Λευκόχρυσα Ἱερὰ Ἄμφια.

Ἐν τοῖς Προπυλαίοις θὰ ἴσταται καὶ ὁ Σεβ. Τοποτηρητῆς ὅστις καὶ θὰ ἐγγειρήσῃ τὴν Ἀρχιερατικὴν Ράβδον εἰς τὸν Νέον Ἀρχιεπίσκοπον ἅμα τῇ ἀφίξει Αὐτοῦ.

Ὁ Νέος Ἀρχιεπίσκοπος πρὸ τῆς εἰσόδου Του εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν θὰ ὑποδεχθῇ τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ἐν τῇ Κεντρικῇ Πύλῃ αὐτοῦ.

Τὰ περὶ τοῦ καθορισμοῦ τῆς Θέσεως ἐκάστου ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν, ρυθμισθήσονται κατὰ τὰ ἀνάκαθεν κρατοῦντα, τῇ συνεργασίᾳ τῶν Ἐκπροσώπων τῶν Ἀρμοδιῶν Διευθύνσεων: τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἱερᾶς

Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ὡς καὶ τῆς Νομαρχίας Ἀθηνῶν, τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, καὶ τῶν λοιπῶν συναρμοδιῶν Φορέων.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ προσπάθειᾳ Αὐτῆς ὅπως μὴ ἐπιμνηνθῇ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἡ Τελετὴ τῆς Ἐνθρονίσεως τοῦ Νέου Ἀρχιεπισκόπου, καὶ δὴ καὶ διὰ τῆς Ἐκφωνήσεως πληθύος Λόγων, γεγονὸς τὸ ὁποῖον καταπονεῖ μεγάλως τοὺς ἐκάστοτε συμμετέχοντας εἰς τοιαύτας Τελετάς, τινὲς τῶν ὁποίων ἴστανται ἐνίστε καὶ ὄρθιοι ἐπὶ τρεῖς καὶ περισσοτέρας ὥρας, ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἐκ μέρους μὲν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὀμιλήσῃ εἰς μόνον Ἐκπρόσωπος, ἦτοι ὁ Σεβασμιώτατος Τοποτηρητῆς, ἐκ μέρους πασῶν τῶν παρισταμένων Ἀντιπροσωπειῶν τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν εἰς μόνον Ἐκπρόσωπος, ἦτοι ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς ἐχούσης τὸ Προβᾶδισμα Ἐκκλησίας, ὡς καὶ εἰς Ἐκπρόσωπος ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἦτοι ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργός, εἰς Ἐκπρόσωπος ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, ἦτοι ὁ Πρόεδρος Αὐτῆς, εἰς Ἐκπρόσωπος ἐκ μέρους τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ἦτοι ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων, καὶ εἰς Ἐκπρόσωπος ἐκ μέρους τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἦτοι ὁ Πρωτοσύγκελλος Αὐτῆς.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας καὶ πρὸ τοῦ «Δι' Εὐχῶν...», ἐκφωνηθήσονται αἱ ὡς ἄνω προβλεπόμενα Ὀμιλία, ὡς καὶ ὁ Ἐνθρονιστήριος Λόγος τοῦ Νέου Ἀρχιεπισκόπου.

Ἡ Ἱερὰ Ἀκολουθία τῆς Ἐνθρονίσεως τελεσθήσεται κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Κώδικος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἐθιμοτυπίας ὀριζόμενα (σελ. 273 καὶ ἐξῆς).

Συνημμένως ἀποστέλλομεν ὑμῖν τὴν καθιερωμένην ἐπὶ τῇ Ἐκλογῇ τοῦ Νέου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Συνοδικὴν Ἐγκύκλιον, ἣν καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως διαβιβάσῃτε εἰς τοὺς Ἐνοριακοὺς Ἱερούς Ναοὺς καὶ τὰς Ἱερὰς Μονὰς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν προκειμένου νὰ ἀναγνώσουν ταύτην οἱ ὑπεύθυνοι Ἱερεῖς κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὴν Τελετὴν τῆς Ἐνθρονίσεως τοῦ Νέου Ἀρχιεπισκόπου.

Ἐπὶ πλέον πληροφορίας περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος δύνασθε νὰ ἔχητε καὶ ἐκ τοῦ Γραφείου Ἐκκλησια-

στικής Τάξεως και Ἐκκλησιαστικῆς Ἐθιμοτυπίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, διατελοῦμεν μετὰ διαπύρων Εὐχῶν.

Ὁ Καρυστίας καὶ Σκύρου ΣΕΡΑΦΕΙΜ,
Τοποτηρητῆς

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΕΙΣ:

1. Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιον. Τελετάρχην Ἐνθρονιστηρίου Τελετῆς. Εἰς Αἴγιον.
2. Καθεδρικὸν Ἱερόν Ναὸν τῶν Ἀθηνῶν. Ἐνταῦθα.
3. Συνοδ. Ἐπιτρ. Διορθ. καὶ Διαχριστ. Σχέσεων. Παρ' ἡμῖν.
4. Γραφεῖον Ἐκκλ. Τάξεως καὶ Ἐθιμοτυπίας. Παρ' ἡμῖν.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀρ. Πρωτ./Εξ 367/2008 Ἐν Ἀθήναις τῇ 8ῃ Φεβρουαρίου 2008

Πρὸς

Ἄπαντα τὸν Ἱερόν Κλήρον
τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν
Ἐνταῦθα

Ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν μετὰ βαθυτάτης χαρᾶς ἀναγγέλει ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συνελθοῦσα ἐκτάκτως ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν τὴν 7ην Φεβρουαρίου τ.ἔ., Ψήφοις Κανονικαῖς ἐξελέξατο Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Κύριον Ἱερωνύμον. Κατόπιν αὐτοῦ, καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 315/28.1.2008 ἐγγράφου μας, αὐτονόητο τυγχάνει ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Μακαριωτάτου κ. Ἱερωνύμου θὰ μνημονεύεται σὲ ὅλες τὶς Ἱερὲς Ἀκολουθίας.

Ἡ ἐνθρόνισις τοῦ Ἐκλεγέντος Νέου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν θὰ γίνῃ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένην διαβεβαίωσιν Αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, τὸ Σάββατο 16 Φεβρουαρίου τ.ἔ. καὶ ὥρα 11.00 π.μ. εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ἱερόν Ναὸν τῶν Ἀθηνῶν, κατὰ τὸ συνημμένο πρόγραμμα. Ἀπονέμοντας τὸν προσήκοντα σεβασμὸν εἰς τὸν Σεπτὸ Ποι-

μενάρχη μας, χρέος ὄλων ἡμῶν καθίσταται ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν Τελετὴ τῆς Ἐνθρονίσεως. Κατ' αὐτήν, πλὴν τῶν ἐπιφορτισμένων μὲ εἰδικώτερο καθήκον Κληρικῶν, οἱ λοιποὶ θὰ εἶναι ἄνευ ἀμφίων καὶ διακριτικῶν εἰς τὰ πλάγια Κλίτη τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀθηνῶν. Πέρας προσελεύσεως ἀπάντων τῶν Κληρικῶν: 10.15 π.μ.

Ἐπιπλέον, συνημμένως ἀποστέλλουμε τὴν ὑπ' ἀριθ. 2860/2008 Ἐγκύκλιο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περὶ ἐκλογῆς καὶ καταστάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου, τὴν ὁποία καὶ θὰ ἀναγνώσετε ἀντὶ Κηρύγματος, τὴν Κυριακὴν 17 Φεβρουαρίου τ.ἔ.

Ἱερωνύμου τοῦ Μακαριωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἡμῶν δὲ Πατρὸς καὶ Ποιμενάρχου πολλὰ τὰ ἔτη.

Ὁ Πρωτοσύγκελλος

Πρωτοπρ. ΘΩΜΑΣ ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

- 10.55 Ἄφιξις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ἱερόν Ναόν. Ἀπόδοσις Τιμῶν ὑπὸ τῶν προβλεπομένων Στρατιωτικῶν Ἀγχημάτων.
- 11.00 Εἴσοδος τοῦ Μακαριωτάτου εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ἱερόν Ναόν.
- 11.05 Ἀνάγνωσις τῆς σχετικῆς Ἐγκυκλίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ σχετικοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Κυρίλλου Μισιακούλη, Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Τέλεισις τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας τῆς Ἐνθρονίσεως.

- 11.30 Προσφώνησις ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, Τοποτηρητοῦ.

- 11.40 Προσφώνησις ἐκ μέρους πασῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς ἐχούσης τὸ Προβάδισμα Ἐκκλησίας.
- 11.50 Προσφώνησις ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τοῦ κ. Εὐριπίδου Στυλιανίδου, Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.
- 12.00 Προσφώνησις ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τοῦ κ. Δημητρίου Σιούφα, Προέδρου τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων.
- 12.10 Προσφώνησις ἐκ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Θωμᾶ Συνοδινοῦ, Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
- 12.15 Ἐπιβατήριος Λόγος ὑπὸ τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.
- 12.45 Πολυχρονισμὸς τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Εὐλογία Κλήρου καὶ Λαοῦ ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου.
- 12.50 Μετάβασις ἐν Πομπῇ τοῦ Νέου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν εἰς τὸ Μέγαρον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

**ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α.Θ.Π.
ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ
κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ**

Πρωτ. 520
Ἀριθμ.
Διεκπ. 313

**ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ
ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ
ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

Παναγιώτατε καὶ Θειότατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικῆ Πατριάρχᾳ, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε Βαρθολομαῖε, τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα ἐν Κυρίῳ κατασπασζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ὑπέκοντες τῇ προτροπῇ τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, ὅπως πάντα κατὰ τάξιν καὶ εὐσημόνως γένωνται, καὶ συστοιχοῦντες τῇ Ἱερᾷ Παραδόσει τῆς Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐν πᾶσιν ἐπόμενοι τοῖς Ἁγίοις ἡμῶν Πατράσι, ἐπικοινωνοῦμεν μετὰ τῆς Ὑμετέρας Σεπτῆς Κορυφῆς, μεθ' ἧς συνηροσμένοι ἐσμέν, ὥσπερ χορδαὶ κιθάρα, ἵνα διὰ τῶν μετὰ χειρᾶς Εἰρηνικῶν ἡμῶν Γραμμάτων γνωρίσωμεν Αὐτῇ, ὅτι χηρεύσαντος τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου τῶν Ἀθηνῶν, ἅτε τοῦ αἰοιδίμου ἡμῶν Προκατόχου, Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χριστοδοῦλου, πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, ἡ Σεπτὴ χορεία τῶν Ἀγιωτάτων Ἀρχιερέων, τῶν συγκροτούντων τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συνωδὰ τοῖς ἱεροῖς κανόσι, τῇ ἐκκλησιαστικῇ τάξει καὶ τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ, ψήφοις κανονικαῖς, ἐξελέξατο τὴν ἡμετέραν Μετριότητα Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐφ' ᾧ καὶ ἐγένετο ἡ ἐνθρόνισις ἡμῶν ἐν τῷ Ἱερῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν σεβασμίων Ἀντιπροσώπων πασῶν τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων καὶ Αὐτονόμων Ἐκκλησιῶν.

Ὅθεν, ἐν δοξολογίᾳ πολλῇ πρὸς τὸν Πανοικτίρμονα Θεόν, διὰ τὴν ὑπ' Αὐτοῦ πρὸς ἐμὲ γενομένην ὑψίστην τιμὴν, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐπιγνώσει τῶν βαρέων εὐθυνῶν καὶ καθηκόντων, ἅτινα καλούμεθα νὰ ἐπωμισθῶμεν, σπεύδομεν ἐν τῇ ἐνότητι πίστεως καὶ ἐν πλήρει κοινωνίᾳ Ὁρθοδόξου Παραδόσεως, ἵνα ἀποδώσωμεν τῇ Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι τὸν τῆς εἰρήνης, τῆς πάντα νοῦν ὑπερεχούσης, ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ὁμολογοῦντες πάντα ὅσα ὁμολογεῖ τὸ τῆς Πίστεως Ἱερὸν Σύμβολον τῆς Νικαίας-Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ὄρους καὶ τοὺς ἱεροὺς κανόνας, οὓς ἐθέσπισαν αἱ Ἁγίαι ἑπτὰ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι καὶ αἱ Τοπικαί, ἃς ἐκεῖναι ἀποδεξάμεναι ἐκύρωσαν, πρὸς διασφάλισιν τῶν Ὁρθοδόξων τῆς Ἐκκλησίας δογμάτων καὶ τῶν Ἱερῶν Παραδόσεων τῶν Ἁγίων Πατέρων Αὐτῆς.

Πρὸς τούτοις, πάση δυνάμει καὶ Θεῖα ἀντιλήψει, σπουδάσομεν τηρεῖν τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, ἧς οὐκ ἔστιν ὄριον, πάν-

Σημ. Ἀντίστοιχα Γράμματα ἀπεστάλησαν καὶ πρὸς ὄλους τοὺς λοιποὺς Προκαθημένους τῶν Ὁρθοδόξων Πρεσβυγενῶν καὶ λοιπῶν Πατριαρχείων καὶ Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

τα μὲν ὅσα ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία πρεσβεύουσα δογματίζει, ταῦτα πρεσβεύομεν καὶ πιστεύομεν, μηδὲν προστίθεντες, μηδὲν ἀφαιροῦντες, μηδὲν μεταβάλλοντες, μήτε τῶν δογμάτων, μήτε τῶν Παραδόσεων, πάντα δ' ὅσα Ἐκείνη κατακρίνουσα ὡς ἑτεροδιδασκαλίας ἀποδοκιμάζει, ταῦτα καὶ ἡμεῖς ἀποδοκιμάζομεν καὶ ἀπορρίπτομεν.

Τὴν καλὴν οὖν ὁμολογίαν ὁμολογοῦντες καὶ περιπτυσσόμενοι τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ τῆς πρὸς Αὐτὴν ἀμερίστου ἀγάπης καὶ ἀδελφικῆς ἀφοσιώσεως διαβεβαίωσιν δίδοντες, βέβαιοί ἐσμεν, ὅτι καὶ ἡ ἡμετέρα Ταπεινότης ἔξει Αὐτὴν συναντιλήπτορα ἐν τῇ δυσχερεῖ καὶ εὐθυνοφόρῳ δια-

κονία, ἣν Θεῖῳ θελήματι ἀναλαμβάνει. Ὅθεν παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς, ὅπως μὴ παύσητε μνημονεύειν ἡμῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς Διπτύχοις, καὶ ἐν ταῖς κατ' ἰδίαν πρὸς Κύριον προσευχαῖς, ὡς καὶ ἡμεῖς θέλομεν πράξει εἰς ἔνδειξιν ἀδελφικῆς τιμῆς καὶ ἀγάπης καὶ ἐνότητος ἐν τῇ Πίστει.

Ἐπὶ δὲ τούτοις εὐχόμενοι, ὅπως ὁ Θεῖος τῆς Ἐκκλησίας Δομήτωρ θείαις δωρεαῖς ἐπιμηκύνῃ εἰς ἔτη πολλὰ τὴν ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Αὐτοῦ Ἐκκλησίας, ἣν περιεποίησατο τῷ Τιμίῳ Αὐτοῦ Αἵματι καρποφόρον καὶ Θεοτίμητον διακονίαν τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος, καὶ αὐθις κατασπαζόμεθα Αὐτὴν ἐν Κυρίῳ καὶ μετ' ἀγάπης διατελοῦμεν,

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερόνυμος

**ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ
ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ
ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος (κατὰ κόσμον Ἰωάννης Λιάπης), γεννήθηκε στὰ Οἰνόφυτα Βοιωτίας τὸ 1938. Εἶναι ἀπόφοιτος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς (Τμῆμα Ἀρχαιολογίας) καὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ διετέλεσε ὑπότροφος τοῦ Ι.Κ.Υ. (1ος σὲ πανελλαδικὴ κλίμακα) στὶς βυζαντινὲς σπουδές. Μετέβη γιὰ μεταπτυχιακὲς σπουδὲς στὸ Gratz Αὐστρίας καὶ στὸ Regensburg καὶ τὸ Μόναχο τῆς Γερμανίας. Ἐργάσθηκε ὡς πανεπιστημιακὸς βοηθὸς στὴν Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία στὴν Ἀθήνα δίπλα στὸν Ὁρλάνδο καὶ ὡς φιλόλογος στὴ Λεόντειο Σχολὴ τῆς Νέας Σμύρνης, στὸ 9ο Νυκτερινὸ Γυμνάσιο Ἀθηνῶν, καθὼς καὶ στὸ Γυμνάσιο τῆς Αὐλώνας. Ἐγκατέλειψε τὴν πανεπιστημιακὴ του καριέρα μετὰ τὴν ἔνταξή του στὸν ἱερό κλῆρο.

Ἐπὶ πρῶτον ὡς Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας (1967-1978), ὡς Ἠγούμενος τῶν Ἱερῶν Μονῶν Μεταμορφώσεως

τοῦ Σωτῆρος Σαγματᾶ (1971-1977) καὶ τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ (1977-1981), ὡς Γραμματεὺς καὶ κατόπιν Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (1978-1981). Τὸ 1981 ἐξελέγη παμψηφεί Μητροπολίτης Θηβῶν καὶ Λεβαδείας καὶ στίς 7 Φεβρουαρίου 2008 ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος. Συμμετεῖχε στίς Ἐπιτροπὲς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας, Σχέσεων Ἐκκλησίας-Πολιτείας, Ὑποτροφῶν καὶ ἐργάστηκε ὡς Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ πρῶτον μέλος μεικτῶν ἐπιτροπῶν Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας γιὰ τὴ μελέτη θεμάτων γιὰ τὴ μοναστηριακὴ περιουσία (1986-1998) καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἐκπαίδευση (1986-1998) καὶ Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς Διαλόγου Κοινωνίας-Ἐκκλησίας (2005-2007).

Μὲ τὴν ἀνύστακτὴ φροντίδα του καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του ἀναπαλαιώθηκαν, ἐπανδρώθηκαν καὶ λειτουργοῦν ἕξι ἀνδρικὲς Ἱερὲς Μονὲς (σύνολο Μοναχῶν 45) καὶ δεκαεπτὰ γυναικεῖες (σύνολο Μοναχῶν 110). Ἀνάμεσα στίς Μονὲς αὐτὲς συγκαταλέγονται οἱ ἱστορικὲς Μονὲς τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ, Σαγματᾶ, Ὁσίου Σεραφεῖμ, Μακαριωτίσσης, Εὐαγγελιστρίας καὶ Ἱερουσαλήμ.

Ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἔχει ἀναπτύξει πλουσίαι ποιμαντικὴ, ἐπιστημονικὴ καὶ κοινωνικὴ δραστηριότητα.

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμος γίνεται δεκτός από τον Τοποτηρητή της Ι. Αρχιεπισκοπής Αθηνών Μητροπολίτη Καρυστίας και Σκύρου κ. Σεραφείμ κατά την πρώτη επίσημη επίσκεψή του στο Συνοδικό Μέγαρο (18.2.2008).

Στο συγγραφικό του έργο συγκαταλέγονται πολλά άρθρα, μελέτες και βιβλία θεολογικού, κοινωνικού και ιστορικού περιεχομένου, εκ των οποίων αυτό με τον τίτλο «Μεσσαϊωνικά Μνημεία της Εύβοίας» βραβεύθηκε το 1970 με πρώτο βραβείο από την Ακαδημία Αθηνών. Το 2006 εξεδόθη ο πρώτος από τους τρεις τόμους έργου του με τον τίτλο «Χριστιανική Βοιωτία».

Στο κοινωνικό του έργο ξεχωρίζουν ή δημιουργία οικοτροφείων, ορφανοτροφείου με μορφή ανάδοχης οικογένειας (Θήβα), Στέγες Ηλικιωμένων (Θήβα, Λιβαδειά), Κέντρου Έπανάταξης Ψυχικώς Πασχόντων (Λιβαδειά), του Έκπαιδευτηρίου Δημιουργικής Άπασχόλησης Παίδων με Ειδικές Άνάγκες σε συνεργασία με άλλους φορείς του Νομού (Λιβαδειά), του Κέντρου Πρόληψης για τα ναρκωτικά (Λιβαδειά), Συστήματα Άπόρων συμπεριλαμβανομένων και οικονομικών μεταναστών (Θήβα), Συμβουλευτικούς Σταθμούς (Θήβα), Κέντρο Ιστορικών και Αρχαιολογικών Έρευνών (Ζάλτσα-Ιερά Μονή Λυκούρεση), ενώ ως πρόην εκπαιδευτικός έχει αναπτύξει μία ιδιαίτερη σχέση με την εκπαιδευτική κοινότητα της Βοιωτίας.

Στη Μητρόπολή του φρόντισε περαιτέρω για την δημιουργία και λειτουργία ένοριακών πνευματικών κέντρων, κέντρων νεότητας στις περισσότερες των ένοριών της Μητροπόλεως του καθώς και προτύπων κατασκευαστικών εγκαταστάσεων στον Παρνασσό. Με πρωτοβουλία του ιδρύθηκε και λειτουργεί το Κέντρο Έρευνών της Ιστορίας και του Πολιτισμού της Βοιωτίας, το οποίο συνεργάζεται με τα Πανεπιστήμια Durham και Cambridge.

Πρωτοστάτησε για τη δημιουργία –στη γενέτειρά του, στα Οινόφυτα– του Κέντρου Ευαισθητοποίησης Πληθυσμού σε θέματα περιβάλλοντος και οικονομικών μεταναστών.

Για τη συμβολή του στο φιλανθρωπικό έργο της Μητροπόλεως του που σχετίζεται με την υγεία τιμήθηκε από την Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου της Κραϊόβας στη Ρουμανία με την άπονομή του τίτλου του έπιτίμου Διδάκτορα του εκεί Πανεπιστημίου. Επίσης είναι Πρόεδρος της Έλληνικής Καρδιολογικής Έταιρείας (ΕΛΙΚΑΡ).

Τὴ νενομισμένη Διαβεβαίωση ἐνώπιον τοῦ Ἐξοχωτάτου Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Καρόλου Παπούλια ἔδωσε τὴν Τρίτη 12 Φεβρουαρίου 2008 καὶ ὥρα 11.00, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες - Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

**Η ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΗ
ΤΟΥ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν τελετὴ τῆς Διαβεβαίωσης τοῦ Μακαριωτάτου ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος μετὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας κ. Κάρολο Παπούλια.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΚΑΙ Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ

(Καθεδρικός Ναός
Ἀθηνῶν, 16.2.2008)

Ἡ τελετὴ τῆς Ἐνθρονίσεως τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου ἐτελέσθη στὸν Καθεδρικό Ἱερό Ναὸ Ἀθηνῶν τὸ Σάββατο 16.2.2008 καὶ ὥρα 11η π.μ. Στὴν τελετὴ προσεκλήθησαν, πλὴν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν, ὅλες αἱ ὑπὸ τῆς Ἐθιμοτυπίας τοῦ Κράτους διαλαμβανόμενες Ἀρχές, κατόπιν προσκλήσεως ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Στὸ προαύλιο τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ στρατιωτικὰ ἀγήματα εἶχαν παραταχθεῖ γιὰ νὰ ἀποδώσουν τὶς προβλεπόμενες τιμές. Στὰ γύρω πεζοδρόμια πλῆθος κόσμου εἶχε συγκεντρωθεῖ γιὰ νὰ χειροκροτήσῃ τὸν νέο Ἀρχιεπίσκοπο.

Στὴν τελετὴ τῆς Ἐνθρονίσεως παρέστησαν οἱ ἐξῆς ἀντιπρόσωποι τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν:

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον

- α) Σεβ. Περγάμου κ. Ἰωάννης
- β) Σεβ. Πριγκιποννήσων κ. Ἰάκωβος
- γ) Σεβ. Ρόδου κ. Κύριλλος

Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας

- α) Σεβ. Ἀξώμης κ. Πέτρος
- β) Σεβ. Πτολεμαΐδος κ. Προτέριος
- γ) Θεοφ. Μαρεώτιδος κ. Γαβριήλ
- δ) Ἀρχιμ. κ. Βασίλειος Βαρβέλης

Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας

- α) Σεβ. Χαλεπίου κ. Παῦλος
- β) Θεοφ. Νταρίγια κ. Μωϋσῆς
- γ) Θεοφ. Πύργου κ. Ἰωάννης
- δ) Ἀρχιμ. Γεώργιος Σακούρ

Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων

- α) Σεβ. Καισαρείας κ. Βασίλειος
- β) Σεβ. Γεράσων κ. Θεοφάνης

Πατριαρχεῖον Μόσχας

- α) Σεβ. Βορονές κ. Σέργιος
- β) Σεβ. Belaya Tserkon κ. Μιτροφάνης
- γ) Πρωτ. κ. Νικόλαος Μπολοσόφ
- δ) Ἀρχιμ. κ. Ἀνδρέας Ταράσοφ
- ε) π. Νικόλαος Δανίλεβιτς
- στ) κ. Ἀνατόλιος Τσουριακόφ.

Πατριαρχεῖον Σερβίας

- α) Σεβ. Μαυροβουνίου κ. Ἀμφιλόχιος
- β) Σεβ. Μπίχατς καὶ Πέτροβατς κ. Χρυσόστομος
- γ) Σεβ. Ἀχρίδος κ. Ἰωάννης

Ἡ πολιτική ἡγεσία τῆς χώρας παρέστη στὴν τελετὴ τῆς Ἐνθρονίσεως.

Πατριαρχεῖον Ρουμανίας

- α) Σεβ. Τρανσυλβανίας κ. Λαυρέντιος
- β) Θεοφ. Καμπινεάνου κ. Κυπριανός
- γ) Ἀρχιμ. κ. Τιμόθεος Αἰοανεὶ

Πατριαρχεῖον Βουλγαρίας

- α) Σεβ. Βιδινίου κ. Δομετιανός
- β) Σεβ. Βάρνας κ. Κύριλλος
- γ) Σεβ. Λουφτσού κ. Γαβριήλ
- δ) Σεβ. Νευροκοπίου κ. Ναθαναήλ

Πατριαρχεῖον Γεωργίας

- α) Σεβ. Ἀχαλτσίχε κ. Θεόδωρος
- β) Σεβ. Ζουγκντίτι κ. Γεράσιμος
- γ) π. Συνέσιος Καλαντάτζε
- δ) κ. Μαμούκα Ἀχβαλεντιάνι

Ἐκκλησία Κύπρου

- α) Μακ. Κύπρου κ. Χρυσόστομος
- β) Σεβ. Πάφου κ. Γεώργιος
- γ) Ἀρχιμ. κ. Ἱερώνυμος

Ἐκκλησία Πολωνίας

- α) Σεβ. Μπιλυστόκ κ. Ἰάκωβος
- β) Αἰδ. Πρωτ. Νικόλαος Ποντόλετς
- γ) Ὅσιολ. Ἡγούμενος κ. Ἀνδρέας Μπορκόφσκυ

Ἐκκλησία Ἀλβανίας

- α) Μακ. Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος
- β) Σεβ. Βερατίου καὶ Αὐλώνος κ. Ἰγνάτιος
- γ) Θεοφ. Ἀπολλωνίας κ. Νικόλαος
- δ) Ἐλογιμ. κ. Γεώργιος Παπαδόπουλος

Ἐκκλησία Τσεχίας

- α) Σεβ. Πρεσόφ κ. Ἰωάννης
- β) π. Στέφανος Σάκ

Ἐκκλησία Φιλανδίας

- Σεβ. Μητροπολίτης Νικαίας κ. Ἰωάννης

Ἐκκλησία Ἑσθονίας

- Σεβ. Ταλλίν καὶ πάσης Ἑσθονίας κ. Στέφανος

Ι. Μονή Σινᾶ

- α) Σεβ. Σιναίου κ. Δαμιανός
- β) π. Ἀναστάσιος Μακρῆς
- γ) π. Ἀγαθάγγελος Μαραγκουδάκης
- δ) π. Συμεὼν Παπαδόπουλος

Ἐκ μέρους τοῦ πολιτικοῦ κόσμου παρέστησαν ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Κώστας Καραμανλῆς, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Δημήτρης Σιούφας, ὁ Πρόεδρος τοῦ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἐξέρχεται τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς Μακαριωτάτους Ἀρχιεπισκόπους Κύπρου κ. Χρυσόστομο καὶ Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιο.

ΠΑΣΟΚ κ. Γιώργος Παπανδρέου, ἐκπρόσωποι τῶν λοιπῶν κομμάτων τοῦ Κοινοβουλίου καὶ πολλοὶ Βουλευτές. Ἐπίσης παρευρέθησαν ἐκπρόσωποι τῆς Δικαιοσύνης, τῆς στρατιωτικῆς ἡγεσίας, τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, Καθηγητὲς Α.Ε.Ι. καὶ πολλοὶ πιστοὶ ἀπὸ τὴν Μητρόπολη Θηβῶν καὶ Λεβαδείας μὲ ἐκδηλητὴ συγκίνηση στὰ πρόσωπά τους.

Πρὶν ἀπὸ τὴν ἐκφώνηση τοῦ Ἐνθρονιστηρίου Λόγου τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο προσεφώνησαν κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς: Ὁ Τοποτηρητὴς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Σεβ. Μητροπολίτης Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Περγάμου κ. Ἰωάννης ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐκ μέρους τῶν Ὁρθοδόξων Ἀντιπροσωπειῶν. Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Εὐριπίδης Στυλιανίδης ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Δημήτριος Σιούφας ἐκ μέρους τοῦ Κοινοβουλίου. Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Νικήτας Κακλαμάνης ἐκ

μέρους τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Θωμᾶς Συνοδινὸς ἐκ μέρους τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Τὸ ἐπίσημο Τυπικὸ καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἐνθρονίσεως περιελάμβαναν τὰ ἑξῆς, ὅπως ὀρίζονται ἀπὸ τὴν ἐπίσημη τάξη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου:

Ἀπάντων καταλαβόντων τὰς ἐν τῷ Ναῷ προκαθορισμένας θέσεις, καὶ τῶν Σεβ. Ἀρχιερέων ἱσταμένων ἐπὶ τοῦ Σολέα, κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης, ὑπὸ τὰς χαρμοσύνους κωδωνοκρουσίας τοῦ Ναοῦ, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος εἰσέρχεται εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τὴν κεκανονισμένην ὥραν, φέρων ἐπιστήθιον Σταυρόν, δύο ἐγκόλπια, ἐπιρριπτάριον καὶ ράβδον, τοῦ αὐτοῦ παρατεταγμένου στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος τῆ συμμετοχῆ τῆς μουσικῆς τῆς φρουρᾶς ἀποδίδοντας τὰς νενομισμένας τιμάς.

Τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα εἰς τὰς βασιλικὰς Πύλας τοῦ Ναοῦ ὑποδέχεται ὁ Τοποτηρητὴς Σεβ. Μητροπολίτης Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, φέρων

Ὁ Μακαριώτατος εὐλογεῖ τοὺς πιστοὺς ποὺ εἶχαν κατακλύσει τὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν κατὰ τὴν τελετὴ τῆς Ἐνθρονίσεως.

Ἐγκόλιον, Ἐπιρριπτάριον καὶ Ράβδον. Ὡσαύτως τὴν Α.Μ. ἀναμένουν τέσσαρες Ἱερεῖς, Γραμματεῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μετὰ Ἐπιτραχηλίου καὶ Φελωνίου καὶ τέσσαρες Διάκονοι μετὰ δικηροτρικῆρων, ὁ Ἔκτακτος Τελετάρχης (ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιος) καὶ ὁ Ἐκκλησιάρχης.

Ἄμα τῇ ἀφίξει τοῦ Μακαριώτατου εἰς τὸν ναόν, δύο Διάκονοι ἄνευ ἀμφίων, ἐνδύουν Αὐτῷ τὸν μανδύαν καὶ οὕτω προηγουμένου τοῦ ἐκτελοῦντος χρέη Τελετάρχου Μητροπολίτου, τοῦ Τοποτηρητοῦ, τῶν Ἱερέων, τῶν Διακόνων καὶ τοῦ Ἐκκλησιάρχου, ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἰσέρχεται εἰς τὸν ναὸν κρατῶν πατερίσαν καὶ εὐλογεῖ ὡς συνήθως, τῶν χορῶν ψαλλόντων τό «Ἄξιον ἔστιν...» εἰς ἧχον Βαρὺν ἑναρμόνιον.

Μετὰ ταῦτα, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀσπασθεῖς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὁμο-

φόριον καὶ τοῦ χοροῦ ψάλλοντος «Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα», ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον καὶ οὕτως ἄρχεται ἢ ἀπ' Ἀμβωνος ἀνάγνωσις ὑπὸ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐγκυκλίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὡς καὶ τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ ἀναγνωρίσεως καὶ ἐγκαταστάσεως Αὐτοῦ.

Πληρωθείσης τῆς ὡς ἄνω ἀναγνώσεως ἄρχεται ἡ Ἱερὰ Ἀκολουθία τῆς Ἐνθρονίσεως, ὅπως ὀρίζεται ἀπὸ τὴν τάξιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου:

Ὁ Ἀρχιδιάκονος:

Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Οἱ Χοροί:

Ἀμήν.

Πολλοί Ίεράρχες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρέστησαν στὴν τελετὴ τῆς Ἐνθρονίσσεως τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν...
 Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε,...
 Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.
 Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Ἱερωνύμου.
 Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται Στίχοι τινὲς ἐκ τῆς Δοξολογίας.

Ὁ Ἀρχιδιάκονος:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ὁ Δεύτερος:

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Ἱερωνύμου, τῶν Ἀγιωτάτων Ἀρχιερέων, τῶν συγκροτούντων τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ὁ Τρίτος:

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, ὑπὲρ πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν τῷ Κράτει ἡμῶν,

καὶ ὑπὲρ τοῦ κατὰ Ξηρὰν, Θάλασσαν καὶ Ἀέρα Φιλοχρίστου ἡμῶν Στρατοῦ.

Ὁ Τέτατος:

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον...

Οἱ Χοροί:

Ἐν ἐκάστη δεήσει τὸ Κύριε Ἐλέησον (γ').

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τὴν ἀκόλουθον Εὐχὴν:

Ὁ Παντεπόπτης Θεὸς καὶ Δεσπότης τῶν πνευμάτων καὶ Κύριος πάσης σαρκός, ὁ ἐκλεξάμενος τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ ἡμᾶς δι' αὐτοῦ εἰς Λαὸν περιούσιον, δὸς πάση ψυχῇ ἐπικεκλημένη τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ ἅγιον ὄνομά σου πίστιν, φόβον, εἰρήνην, ὑπομονήν, μακροθυμίαν, ἐγκράτειαν, ἀγνείαν, καὶ σωφροσύνην. Ὁ Ἐκλεξάμενος Δαυὶδ τὸν δοῦλόν σου καὶ ἀναλαβὼν ἐκ τῶν Ποιμνίων τῶν προβάτων, ἐλάχιστον ὄντα ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰεσσαὶ καὶ νεώτατον, ὁ διδοὺς ρῆμα τοῖς Εὐαγγελιζομένοις δυνάμει

πολλῇ πρὸς τὴν τοῦ Εὐαγγελίου Τελείωσιν, αὐτὸς κράτησον τῆς χειρὸς ἡμῶν τῆς δεξιᾶς καὶ ἐν τῇ Βουλῇ σου ὀδήγησον ἡμᾶς, ποιμαίνων ποιμαίνοντας καὶ ὀδηγῶν ὀδηγοῦντας. Δὸς δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ Λαῷ σου καὶ παράστησον αὐτὸς ἐαυτῷ λαμπρὰν τὴν ποίμνην καὶ ἄσπιλον καὶ τῆς ἄνω μάνδρας ἀξίαν, ἐν τῇ κατοικίᾳ τῶν εὐφραινομένων καὶ ἐν τῇ τῶν ἁγίων λαμπρότητι. Ἀξιούμέν σε, Δέσποτα, βοηθὸν γενέσθαι καὶ ἀντιλήπτορα πάντων ἡμῶν, εἰς τὸ ποιῆσαι ἡμᾶς τὸ θέλημά σου τὸ Ἅγιον, εἰς δόξαν σου τοῦ Οὐρανοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ σου Πνεύματος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Οἱ Χοροί:

Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος:

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ Πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν Τιμίων ἐπουρανίων θείων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ Τιμίου Ἐνδόξου Προφήτου Προδρομοῦ καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, πανευφήμων, θεοκηρῶν καὶ πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ὁ Χορός: “Τὸν Δεσπότην ...”.

Ἀκολουθοῦσιν αἱ προσφωνήσεις ὑπὸ τοῦ Τοποτηρητοῦ, ὑπὸ τοῦ Ἐκπροσώπου πασῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὑπὸ τῶν Ἐκπροσώπων τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας κ.λπ.

Τέλος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀναγιγνώσκει ἀπὸ τοῦ Θρόνου τὸν Ἐνθρονοστήριον Λόγον Αὐτοῦ.

Περατωθέντος τοῦ ὡς ἄνω Λόγου,

Ὁ Διάκονος:

Ἐρωνύμιον τοῦ Μακαριωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἡμῶν δὲ Πατρὸς καὶ Ποιμενάρχου πολλὰ τὰ ἔτη. (ἅπαξ). Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροὶ ἅπαξ.

Καὶ τέλος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς.

Οἱ Χοροί:

Ἀμήν.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ψάλλεται συνήθως ὁ Πολυχρονιμὸς τοῦ Νέου Ἀρχιεπισκόπου, εἰς ἧχον πλάγιον δ'.

Ὁ α' Ἱερεὺς:

Δι' εὐχῶν τοῦ Ἁγίου Δεσπότη ἡμῶν ...

Οἱ Χοροί:

Ἀμήν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀποθέτει τὰ Ἱερὰ Αὐτοῦ Ἄμφια καὶ φέρων Μανδύαν καὶ Πατερίτσαν μεταβαίνει ἐν Πομπῇ εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ Εὐλογεῖ τὸν Λαὸν καὶ ἀπὸ τοῦ Ἐξώστου τοῦ Μεγάρου.

* * *

Στὶς 13.00 ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν ἐπισήμων προσκεκλημένων σὲ κεντρικὸ ξενοδοχεῖο τῶν Ἀθηνῶν.

K.X.

**ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ
ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ**

1. Τοῦ **Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ**, Τοποτηρητοῦ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Μακαριώτατε

Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

κύριε Ἰερώνυμε,

Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτάτῳ ἔλαχεν ὁ κληρὸς προσλαλῆσαι σοι. Καὶ ὄφειλον σιωπᾶν ἀλλ' ἡ ἐκκλησιαστικὴ τάξις καὶ ἡ ἀγάπη ὑποχρεοῖ με εἰσιεῖν τὰ δέοντά σοι τῷ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Ἀρχι - ἐπισκοπησαμένῳ (Ἰγνάτιος)

Μακαριώτατε,

Τὴν 7η Φεβρουαρίου ἔγινε ἡ Ἐκλογή καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη καὶ ἀνεξίτηλος σφραγίδα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς πίστιν καὶ βεβαίωσιν ὅτι εἶσαι κλητός, ἐκλεκτός, σεβαστός καὶ ἀγαπητός Κλήρου καὶ λαοῦ.

Σήμερα ἐνθρονίζεσαι μὲ τὴν προβλεπομένη ἐκκλησιαστικὴ τάξι καὶ εὐταξία καὶ μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην Βυζαντινὴν λαμπρότητα.

Ἔτοιμος ὁ Θρόνος εἰς τὸν ὅποιον ἀνήλθες καὶ τὸν ὅποιον κατέχεις.

Ἡ ἐνθρόνισις ἐκτός ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐθυμοτυπίαν ἔχει καὶ ἐκκλησιολογικὴν σημασίαν.

Εἶσαι:

ὁ Πρωτόθρονος,

ὁ Προκαθήμενος,

ὁ Πρόεδρος,

ὁ Προϊστάμενος.

Ἐκ τοῦ θρόνου καὶ ἀπὸ τῆς ἐνθρονίσεως παρέχονται δικαιώματα καὶ καθήκοντα, ὑποχρεώσεις καὶ ἀπολαβὲς ἐκπορεύονται καὶ ἀρχίζουν τέσσερες καθοριστικὲς τοῦ ἔργου σου ἀρχές:

Ἐλκυστικὴ χάρις

Ἐνωτικὴ δύναμις,

Πρωτοποριακὴ ἡγεσία,

Ἀδελφικαὶ σχέσεις.

Πάντα ταῦτα ἔχουν ἀγιογραφικὴν θεμελίωσιν καὶ πατερικὴ κατοχύρωσι, ὡς μιμητῆς Χριστοῦ δύνασαι νὰ εἴπης:

– Κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν.

– Ἴνα ὧσι ἐν καθὼς ἡμεῖς.

– ὁ Ποιμὴν ὁ Καλὸς ἔμπροσθεν πορεύεται καὶ

– πάντες γὰρ ἀδελφοί ἐσμεν ἐν Κυρίῳ.

Ἐπ' αὐτὴν ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος θὰ εἴπῃ: Ἔστι γὰρ ἐν ἀδελφοῖς ἓνα ἐπιτάττειν καὶ τοὺς ἄλλους πείθεσθαι καὶ ἀκολουθεῖν τῷ ὑπερέχοντι οὐ τῇ τιμῇ ἀλλὰ ταῖς ἀρεταῖς.

Καὶ εἶναι βέβαιον ὅτι:

ἡ ἔλξις,

ἡ ἐνότης,

ἡ πρωτοπορία καὶ

ἡ ἀδελφοσύνη

ἐκφράζουν καὶ συνιστοῦν ὅλον τὸν θεσμὸν τῆς Ἐκκλησίας, τὸν ὁποῖον συγκροτεῖ καὶ συγκρατεῖ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Καὶ Κλῆρος καὶ λαὸς συναρμοσμένοι τῷ ἀρχιεπισκόπῳ ὡς χορδαὶ ἐν κιθάρᾳ δημιουργοῦν ἁρμονίαν καὶ Ἰησοῦς Χριστὸς ἄδεται χρῆσιμον δὲ ἐν ἀμώμῳ ἐνότητι.

Εἶναι διότι ἐν τῇ ὁμοιοῖα ἡμῶν καθαιροῦνται αἱ δυνάμεις τοῦ σατανᾶ καὶ καταλύεται ὁ ὄλεθρος αὐτοῦ.

Οὕτω τῆς ἐνώσεως φρόντιζε ἤς οὐδὲν ἄμεινον καὶ χωρὶς ταύτης Ἐκκλησία οὐ καλεῖται κατὰ τὸν θεοφόρον Ἰγνάτιον. Εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησία ὑπάρχουν·

τὰ παραθρόνια,

τὰ σύνθρονα,

τὰ ἔδρανα καὶ

οἱ σύεδροι,

ὥστε ὁ Προκαθήμενος καὶ Πρόεδρος νὰ ἔχη ἀσφαλῆ στηρίγματα καὶ οὕτω·

νὰ ἐκκληροῖ,

νὰ πληροῖ, καὶ

νὰ πληροφοροῖ

τὴν διακονίαν καὶ ἐξουσίαν ἐν δυνάμει, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν ἀγάπῃ κρατῶν ἀνά χειρᾶς τὸ Εὐαγγέλιον ἐνίστε δὲ καὶ τὸ φραγγέλιον.

Διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἔχεις Μακαριώτατε τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα:

Τὴν θεολογικὴν κατάρτισιν,

Τὴν Ἐπιστημονικὴν γνῶσιν,

Τὴν Παιδαγωγικὴν μέθοδο,

Τὴν Ποιμαντικὴν ἐμπειρία

καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡ ὁποία φωτίζει καὶ ἐνδυναμώνει, τὰ ἀσθενῆ θεραπεύει, τὰ ἐλλίποντα ἀναπληροῖ καὶ τὸ «ἔργον προάγει καὶ τελειοῖ»

Μακαριώτατε,

– Ὑψώθης εἰς τὸν πρῶτον θρόνον τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας,

– Ὑψώθης ἐπὶ τὴν λυχνίαν,

– Ὑψώθης ὡς πόλις ἐπ' ὄρους.

– Ὑψώθης ὡς ἐπιστολὴ γεγραμμένη ὑπὸ τοῦ Πνεύματος καὶ ὑπὸ πάντων ἀναγινωσκομένη.

Ὑψηλὴ ἡ τιμὴ,

μεγάλῃ ἡ εὐθύνη,

σπουδαία ἡ ἀποστολή,

δικαιολογημένος ὁ φόβος,

πολὺς ὁ κόπος,

Ὅμως ὅπου πλείων κόπος πολὺ τὸ κέρδος (Ἰγνάτιος).

Μακαριώτατε,

Ἐπειδὴ ἔργον ἐστὶ τὸ πρᾶγμα οὐκ ἄνεσις· φροντὶς οὐ τρυφή· λειτουργία ὑπεύθυνος οὐκ ἀρχὴ ἀνεξέταστος, κατὰ τὸν Ἰσίδωρον τὸν Πηλουσιώτην.

Δι' ὃ καὶ ἡμεῖς

τῇ προσευχῇ προσκαρτερήσωμεν,

τῇ εἰρήνῃ συνακολουθήσωμεν,

τῇ ἐργασίᾳ συνεργασθῶμεν,

τῇ χαρᾷ συγχαρῶμεν,

τῇ ἐνότητι σπουδάσωμεν

πρὸς ἓν σκοποῦντες,

τὸ ἐν φρονοῦντες,

συνευδοκοῦντες καὶ παρακαλοῦντες διὰ τὴν ἐν Χριστῷ σωτηρίαν πάντων καὶ τὴν δόξαν τῆς Ἐκκλησίας.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἐπιτρέπατέ μου νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω ἓνα νεανικὸ καὶ φοιτητικὸ χριστιανικὸ παιάνα πού φλόγιζε τὰ στήθη καὶ πυρπολοῦσε τὶς καρδιές στὰ νιάτα πού εἶναι πλασμένα γιὰ τὸν ἡρωϊσμό καὶ πού προχωροῦσαν ἐνωμένα καὶ ἀδελφωμένα τραγουδώντας:

«Τὸν Πύργο χτίζουμε ὅλοι ἀντάμα,

καὶ κάνουμε σωστὸ τὸ τάμα,

κανένας μας νὰ μὴ σταθῇ

ὥσπου ὁ πύργος νὰ στηθῇ

κι ὡς τὰ οὐράνια νὰ ὑψωθῇ».

Κι ὁ πύργος πού χτίζουμε δὲν εἶναι Βαβελικὸς ἀλλὰ πύργος Ἰσχύος, τουτέστιν, Ἐκκλησία ζώντος Χριστοῦ, στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας.

Μακαριώτατε,

ὑψώθητι ἐν κραταιᾷ δυνάμει καὶ ὡς τοῦ Θεοῦ ἄξιος.

Κατάρτισε καὶ κατάστησε τὸ πρόσωπόν σου ὡς ἀξιόθεον (Ἰγνάτιος). Γενοῦ καὶ τῶν τρόπων μέτοχος ὡς τῶν Θρόνων διάδοχος καὶ μετὰ μακρὰν ἐπὶ γῆς πορείαν καὶ ἀξιέραστον ποιμαντορίαν καὶ ἀρχιεπισκοπικὴν διακονίαν καὶ ἐπιτυχῆ συνοδικὴν Προεδρίαν.

Εὐχόμεθα ὅπως ὅταν τίθονται θρόνοι κριθῆς ὑπὸ τοῦ δικαιοκρίτου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ κληθῆς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ Θρόνου δόξης καθεζομένου Βασιλέως ἄξιος τοῦ

λαβείν καὶ τὸν ἔνδοξον καὶ αἰώνιον θρόνον ἐν οὐρανοῖς. Ἀμήν.

2. Προσφώνησις τοῦ **Σεβ. Μητροπολίτου Περγάμου κ. Ἰωάννου**, ἐκπροσώπου τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου Βαρθολομαίου, πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμον, κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ἐνθρονίσεως αὐτοῦ.

Μακαριώτατε,

Ἐκ μέρους τῆς Α.Θ. Παναγιότῃτος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου καὶ τῆς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, ὡς καὶ τῶν παρισταμένων σεπτῶν Προκαθημένων καὶ τιμίων Ἀντιπροσώπων τῶν λοιπῶν ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἡ ταπεινότης μου ἔχει τὸ προνόμιον, τὴν χαρὰν καὶ τὴν τιμὴν νὰ ἐκφράσῃ πρὸς τὴν Μακαριότητά Σας κατὰ τὴν ἱεράν καὶ ἱστορικὴν αὐτὴν στιγμὴν τὰ αἰσθήματα χαρᾶς καὶ ἱκανοποιήσεως διὰ τὴν ἐπαξίαν ἀνάδειξίν Σας εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῶν Ἀθηνῶν, τὸν ὁποῖον ἐκλείσαν μεγάλα προσωπικότητες μέχρι καὶ τοῦ ἀμέσου Προκατόχου Σας κυροῦ Χριστοδούλου, ἡ ἀνάμνησις τοῦ ὁποίου παραμένει εἰσέτι νωπὴ εἰς τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ παρουσία τῆς Ἀντιπροσωπείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν Σεβασμιωτάτων ἀδελφῶν Πριγκηποννήσων καὶ Ρόδου καὶ τῆς ταπεινότητός μου, εἰς τὴν ἐνθρονίσιν Σας, Μακαριώτατε, δὲν ἀποτελεῖ ἀπλοῦν δεῖγμα φιλοφροσύνης. Ὑπαγορεύεται ἀπὸ λόγους βαθυτέρας ὑπαρξιακῆς ἀνάγκης. Ἡ Ἐκκλησία, τῆς ὁποίας ἠγεῖσθε ἀπὸ σήμερον, ἂν καὶ αὐτοκέφαλος πλέον καὶ ἀδελφῆ, δὲν ἀπέκοψε ποτὲ πλήρως τὸν ὑπαρκτικὸν δεσμόν της μὲ τὴν Μητέρα, ἡ ὁποία τὴν ἐγέννησε, καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ νοηθῆ χωρὶς Αὐτήν. Τοῦτο εἶναι βαθύτατα ριζωμένον εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἀδυνατεῖ νὰ κατανοήσῃ καὶ τὴν ἐλαχίστην διαμάχην ἢ ἀντίθεσιν μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀθηνῶν.

Εὐρισκόμεθα, συνεπῶς, ἐδῶ, Μακαριώτατε, οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, διὰ νὰ διατρανώσωμεν τὴν σφοδρὰν ἐπιθυμίαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ὅπως ὁ ὑπαρκτικὸς αὐτὸς δεσμός της μὲ τὴν ἀγιωτάτην Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος παραμείνῃ ἀρραγῆς καὶ σφυρηλατηθῆ ἔτι μᾶλλον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν

τῆς ἀρχιεπισκοπίας Σας. Ἡ κατ' ἐπανάληψιν καὶ παντοιοτρόπως διαδηλωθεῖσα καὶ ἀποδειχθεῖσα ἀφοσίωσίς Σας πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὴν ὁποίαν ἀναμφιβόλως συμμεριζεῖται σύμπασα ἡ σεπτὴ Ἱεραρχία, ὁ ἱερὸς κληρὸς καὶ ὁ εὐσεβὴς λαὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀναπτερόνει τὰς προσδοκίας μας διὰ μίαν εἰρηνικὴν, ἀδιατάραχον, ἀδελφικὴν καὶ δημιουργικὴν πορείαν τῶν μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν μας σχέσεων, ὡς αὐταὶ καθορίζονται καὶ κανονίζονται διὰ τοῦ Τόμου τοῦ 1850 καὶ τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928 ἐν τῷ συνόλῳ της, κατὰ τὴν ἐπίσημον, ἄλλωστε, ἀπόφασιν καὶ ἐπαναβεβαίωσιν τῆς ἀνωτάτης Ἀρχῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὸ ἔτος 2004.

Μία τοιαύτη ἀγαστὴ καὶ στενὴ συνεργασία τῶν δύο Ἐκκλησιῶν μας, ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν προώθησιν καὶ ἐκπλήρωσιν τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον. Διότι εἶναι ὄντως πολλὰ καὶ μεγάλα τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία σήμερον. Μέσα εἰς ἓνα ραγδαίως μεταβαλλόμενον κόσμον ἡ Ἐκκλησία καλεῖται νὰ διατηρήσῃ τὴν ταυτότητά της, νὰ μείνῃ πιστὴ εἰς τὴν παράδοσίν της, χωρὶς νὰ περιπέσῃ εἰς ἐκκοσμίκευσιν, ἀλλὰ καὶ δίχως νὰ λησμονῆ ὅτι ὑπάρχει διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰς ἀνάγκας του. Αἱ προκλήσεις τῶν καιρῶν εἶναι μεγάλαι διὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Ἡ κτίσις τοῦ Θεοῦ ἀπειλεῖται ἀπὸ τὴν ἀπλησίαν τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ ἀνθρώπινον πρόσωπον κινδυνεύει νὰ χάσῃ τὴν μοναδικότητά του, τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειάν του. Καὶ ὅλα αὐτὰ ἐνώπιον ἐνὸς Χριστιανισμοῦ βαθύτατα διηρημένου. Εἶναι πλέον ἐπείγουσα ἡ ἀνάγκη κοινῆς πορείας τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἀρραγοῦς ἐνότητός των.

Μὲ τὰς σκέψεις ταύτας τόσον τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὸ ὑπεύθυνον διὰ τὸν συντονισμόν τῆς Ὁρθοδόξου παρουσίας εἰς τὸν κόσμον, ὅσον καὶ αἱ λοιπαὶ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι, χαιρετίζουν μετὰ πολλῶν ἐλπίδων τὴν ἀνάρρησιν τῆς Μακαριότητός Σας εἰς τὸν πρῶτον θρόνον τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τὰς μεγάλας προσδοκίας των δικαιολογοῦν τὰ κοσμοῦντα τὸ σεπτὸν Σας πρόσωπον δῶρα τοῦ Θεοῦ: ἡ εὐρεῖα θεολογικὴ καὶ θύραθεν παιδεία

Σας, τὸ ἀκέραιον ἦθος Σας, τὸ ἥπιον τοῦ χαρακτηῆρος Σας, ἡ βαθεῖα γνῶσις καὶ μακρὰ πείρα τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, ἡ κοινωνικὴ καὶ ποιμαντικὴ εὐαισθησία Σας, τῆς ὁποίας μάρτυς ἀψευδῆς ὑπάρχει τὸ πλούσιον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπετελέσατε εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ἐπὶ 27 ὀλόκληρα ἔτη, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ ἐκεῖ ποιμνίου Σας.

Ἦδη τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν στιγμήν, ἡ Μακαριότης Σας ἀναδέχεται τὰς μείζονας ἐκκλησιαστικὰς εὐθύνas τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος. Ἐνώπιόν Σας ἴσταται ὁ Θεὸς καὶ ἡ Ἱστορία. Αὐτοὺς καὶ μόνον ἔχει ὡς κριτὰς ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἡγέτης – ὄχι τὸν ἦχον τοῦ προσκαίρου χειροκροτήματος οὔτε τὸν ἔπαινον ἢ τὴν κατάκρισιν τῆς ἐφημέρου δημοσιότητος. Ὁ ἅγιος Θεός, ὁ ἐλεήσας τὴν Μακαριότητά Σας ἐπὶ τόσα ἔτη θεαρέστου ἀρχιερατείας, Αὐτὸς ἅς Σᾶς ἀναδείξῃ καὶ κατὰ τὴν νέαν σπουδαίαν καὶ κρίσιμον ἱστορικὴν περίοδον ἄξιον καὶ πάλιν τῆς κλήσεως, ἧς ἐκλήθητε. Αἱ προσευχαὶ σύμπαντος τοῦ Ὁρθόδοξου πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας Σᾶς συνοδεύουν εἰς τὸ νέον ἱερὸν καὶ πολυεύθυνον ἔργον Σας. Εἶσαν τὰ ἔτη Σας πολλὰ καὶ εὐλογημένα.

Ἡ Α.Θ. Παναγιότης, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, προσφέρει εἰς τὴν Μακαριότητά Σας τὴν ποιμαντορικὴν αὐτὴν ράβδον ὡς σύμβολον ἀγάπης καὶ κοινωνίας ἐν Χριστῷ, μετὰ τὴν ὀλόθυμον εὐχὴν ὅπως στηριζόμενος ἐπ' αὐτῆς ἀντλήτε δύναμιν καὶ παραμυθίαν, καὶ ὀδηγήτε τὸν ἐμπιστευθέντα εἰς Ὑμᾶς λαὸν τοῦ Θεοῦ εἰς νομὰς σωτηρίους.

3. Τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθν. Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. *Εὐριπίδου Στυλιανίδου*

Πρὶν μερικὰς μέρας μετὰ βαθιὰ θλίψη σύσσωμος ὁ ἑλληνισμὸς καὶ ἡ Ὁρθοδοξία ἀποχαιρέτησαν ἕναν λαμπρὸ πνευματικὸ ἡγέτη, πὺν ἄφησε ἀνεξίτηλη τὴ σφραγίδα τοῦ πνευματικοῦ καὶ κοινωνικοῦ του ἔργου στὸ δημόσιο βίον τῆς πατρίδας μας, τὸ Μακαριστὸ Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο.

Σήμερα, ὁ ἴδιος λαός, ἐνωμένος, ὑποδέχεται μετὰ ἐνθουσιασμό καὶ ἐλπίδα ὡς νέο προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸν Μητροπολίτη Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ.κ. Ἱερώνυμο, ἐπενδύοντας μετὰ πίστη τὶς προσδοκίες του στὴν προσωπικότητά του.

Σὲ ἕνα ζωντανὸ καὶ δυναμικὸ ὄργανισμὸ ὅπως εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἐκλογή ἑνὸς Ἀρχιεπισκόπου εἶναι «σταθμὸς» πὺν συμπληρώνει, ἐμπλουτίζει καὶ ἐνισχύει τὴν ἐκκλησιαστικὴν μας παράδοση.

Ἡ συγκεκριμένη ἐκλογή ἐπιβεβαίωσε ἐνώπιον λαοῦ καὶ κλήρου, ὅτι τόσο ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅσο καὶ ὁ ἄψογος τρόπος ἐφαρμογῆς του ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας διδάσκει δημοκρατία, διαψεύδοντας στὴν πράξη ὄλους αὐτούς, πὺν σὲ κάθε εὐκαιρία καρραδοκοῦν νὰ τὴ δυσφημίζουν καὶ νὰ τὴ συκοφαντοῦν.

Ἡ ἐκλογή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου σηματοδοτεῖ μίαν νέα ἐποχὴ ἐνότητος, συνοδικότητος, ποιότητος, συνεργασίας, πνευματικότητος, διακονίας, κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς προσφορᾶς γιὰ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Κάθε νέος ποιμενάρχης φέρει τὸ δικὸ του στίγμα, πὺν πηγάζει ἀπὸ τὴ χαρισματικὴ του προσωπικότητα, τὶς μοναδικὰς του ἀρετὰς, τὴν ἀρχιερατικὴν του πορεία, τὸ προηγούμενο πνευματικὸ, κοινωνικὸ καὶ ποιμαντορικὸ του ἔργον. Ὅλοι ὅμως συνέχονται ἀπὸ ἕνα κοινὸ ἰδανικὸ, τὴν ἀφοσίωση καὶ διακονία τοῦ Χριστεπώνυμου πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας.

Σὲ αὐτὴν τὴν χορεία τῶν ἐπιφανῶν ἐκκλησιαστικῶν ταγῶν, πὺν μετὰ τὸν λόγο καὶ τὸ ἔργον τοὺς ἔθεσαν ἑαυτοὺς στὴν ὑπηρεσία τοῦ ποιμνίου, ἐντάσσεται σήμερον ὁ νέος Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, ἕνας ἱεράρχης μετὰ πολυετὴ ἀκτινοβολοῦσα παρουσία στὴ Μητρόπολη Θηβῶν καὶ Λεβαδείας.

Ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος διαθέτει πληρότητα γνώσεων καὶ ἐμπειριῶν πὺν ἐγγυᾶται τὴ νέα δημιουργικὴ περίοδο τῆς Ἐκκλησίας μας. Εἶναι βαθὺς γνώστης τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ καταξιωμένος μελετητὴς τῆς ἐπιτυχοῦς συνάντησης τῶν δύο στοιχείων. Ὡς ἀπόφοιτος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ὑπότροφος στὶς βυζαντινὰς σπουδὰς καὶ πανεπιστημιακὸς βοηθὸς στὴν Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία τῆς Ἀθήνας, γνώρισε σὲ βάθος τὸν Ἑλληνικὸ Πολιτισμὸ καὶ τὴν Ἱστορία. Ὡς ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ἴδιου Πανεπιστημίου μελέτησε σὲ βάθος τὴν Ὁρθοδοξία στὴν ὁποία ἀφοσιώθηκε.

Οί μεταπτυχιακές του σπουδές στην Αυστρία και τη Γερμανία συμπλήρωσαν την προσωπικότητά του με τὰ βιώματα και τις γνώσεις πού χρειάζεται ὄχι ἄπλᾶ ἓνας Ἕλληνας ἀλλὰ ἓνας Εὐρωπαῖος πνευματικὸς ἡγέτης. Ἡ περίοδος πού ἀφιέρωσε ἀπὸ τὴ ζωὴ του στὰ παιδιά, ἐργαζόμενος ὡς φιλόλογος στὴ Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευση εἶναι βέβαιο ὅτι συνέβαλε στὸ νὰ ἀναπτύξει εὐαισθησίες ἀλλὰ καὶ σχέσεις μὲ τὴ νέα γενιά, ἡ ὁποία προσδοκᾷ τόσο πολλὰ ἀπὸ τὸ νέο του ρόλο. Ἄλλωστε τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἀγάπη του τὴν ἐκδήλωσε ἔμπρακτα καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Ἀρχιερατείας του συμμετέχοντας ἐκτὸς τῶν ἄλλων στὴ μελέτη θεμάτων διαλόγου Κοινωνίας - Ἐκκλησίας καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαίδευσης. Ἡ πίστη τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου στὴν πνευματικὴ θωράκιση τῆς κοινωνίας μας καὶ στὴ μορφωτικὴ ἀναβάθμιση τοῦ κλήρου, δὲν προκύπτει μόνο ἀπὸ τὸ πλούσιο καὶ πολύμορφο συγγραφικὸ του ἔργο, τμῆμα τοῦ ὁποίου βραβεύτηκε ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν. Οὔτε ἀπὸ τὴν πρωτοβουλία νὰ ἰδρῦσει τὸ Κέντρο Ἐρευνῶν τῆς Ἱστορίας καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ τῆς Βοιωτίας, τὸ ὁποῖο συνεργάζεται μὲ τὰ Πανεπιστήμια τοῦ Durham καὶ τοῦ Cambridge. Προκύπτει κυρίως ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ὑπῆρξε ὁ Μητροπολίτης πού εἶχε τοὺς περισσότερους συνεργάτες μὲ ὑψηλότατο μορφωτικὸ ἐπίπεδο, στὴν πλειοψηφία τους θεολόγοι μὲ δεῦτερο πτυχίο. Το ἔργο του ὡς Μητροπολίτη Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ὑπῆρξε πολὺπλευρο καὶ πολυσήμαντο: Ἡ ἀναζωογόνηση τοῦ μοναστηριακοῦ βίου μὲ τὴν ἀναπαλαίωση καὶ ἐπαναστελέχωση ἕξι ἀντρικῶν καὶ δεκαεπτὰ γυναικείων ἱστορικῶν μονῶν. Το σημαντικό κοινωνικὸ καὶ φιλανθρωπικὸ του ἔργο γιὰ τὴν οἰκογένεια, τοὺς ἠλικιωμένους, τὰ ὄρφανά, τοὺς ἄπορους, τοὺς μετανάστες, τοὺς ψυχικῶς πάσχοντες, τὰ ἄτομα μὲ ἀναπηρία. Ἡ ἔμπρακτι καὶ ἀποτελεσματικὴ εὐαισθητοποίησή του γιὰ σύγχρονα ζητήματα ὅπως τὸ περιβάλλον καὶ οἱ οικονομικοὶ μετανάστες. Οἱ πρωτοβουλίες του γιὰ τὴ διαρκῆ μέριμνα καὶ διαπαιδαγώγηση τῶν νέων. Ὅλα αὐτὰ ἀποδεικνύουν τὴν πληρότητα, τὴν ἐτοιμότητα καὶ τὸ δυναμισμό πού προσδιορίζουν τὸ νέο ἡγέτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐγγυῶνται τὴν ἐπόμενη μέρα. Ὡς Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, διερμηνεύοντας τὰ συναισθήματα τῆς Κυβέρνησης καὶ ὀλόκληρου, πιστεύω, τοῦ

ἑλληνικοῦ λαοῦ, θέλω νὰ συγχαρῶ γιὰ τὴν ἐκλογή του τὸ νέο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμο καὶ νὰ τοῦ εὐχηθῶ ἀπὸ καρδίας καλὴ δύναμη στὸ σημαντικό πνευματικὸ, κοινωνικὸ καὶ ποιμαντορικὸ ἔργο πού ἀναλαμβάνει. Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ὁ πνευματικὸς πλοῦτος, ἡ ψυχικὴ εὐγένεια, ἡ ἁοκνη δράση, ἡ μακρὰ ἐκκλησιαστικὴ του ἐμπειρία ἐγγυῶνται μίᾳ ἐπιτυχημένῃ ἀρχιερατικῇ θητεία.

Μακαριώτατε,

θέλω νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση καὶ ἰδιαίτερα ἡ πολιτικὴ ἡγεσία τοῦ ἀρμόδιου Ὑπουργείου, τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, θὰ σταθεῖ μὲ σεβασμὸ καὶ ἀγάπη, ἀρωγὸς σὲ κάθε ἐποικοδομητικὴ σας προσπάθεια καὶ δημιουργικὴ σας πρωτοβουλία. Το σύνολο τῆς κοινωνίας μας, ἰδιαίτερα ἡ νέα γενιά, προσδοκᾷ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας, ὑπὸ τὴν ἄξια ἡγεσία σας, μὲ τὸ λόγο καὶ τὰ ἔργα της, νὰ συνεχίσει νὰ ἐνισχύει τὴν αὐτοπεποίθηση καὶ τὴν αἰσιοδοξία τοῦ λαοῦ μας. Ἄξιος.

4. Τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Δημητρίου Σιούφα

«Αἰῶνες πρὶν ἀπὸ αὐτὸν ἐδῶ τὸν τόπο, λίγο πιὸ κάτω, στὴν Πνύκα, ὁ Παῦλος, ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν, ἔβαζε τὰ θεμέλια τῆς Ἐκκλησίας μας, κηρύττοντας τὸ Χριστιανισμό. Ἀπὸ αὐτὸν ἐδῶ τὸ χῶρο ἀναλαμβάνετε, σήμερα, ὡς Ἄξιος τῆς Ἐκκλησίας μας, τὴν εὐθύνῃ τῆς προσφορᾶς.

Γίνεστε συνεχιστῆς μᾶς μακρᾶς καὶ μεγάλης παράδοσης, πού ξεκίνησε ὁ Ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης καὶ πού φωτίζεται ἀπὸ μεγάλες προσωπικότητες, ὅπως τοῦ Χρυσόστομου Παπαδόπουλου, τοῦ ἀπὸ Τραπεζοῦντος Χρῦσανθου, τοῦ Δαμασκηνοῦ τῆς Κατοχῆς, τοῦ Χρυσόστομου Χατζησταύρου, τοῦ Σεραφεῖμ Τίκα, τοῦ Μακαριστοῦ Χριστόδουλου.

Γίνεστε, ἀπὸ σήμερα, συνεχιστῆς τῆς μεγάλης αὐτῆς Ἱστορίας, ἐργάτης τοῦ δύσκολου παρόντος, ὁδηγὸς τοῦ καλοῦ μέλλοντος. Καλεῖστε νὰ διακονήσετε ὡς ἐπικεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας μας τὴν Ὁρθοδοξία καὶ τὸν Χριστιανισμό. Καλεῖστε νὰ ὑπηρετήσετε τὴν Κοινωνία μας, σὲ μιὰ πολὺπλοκη καὶ δύσκολη ἐποχῇ.

Μιὰ ἐποχῇ μὲ τὰ δικά της προβλήματα, μὲ τις δικές της ἀνάγκες, μὲ τοὺς δικούς της ἀγῶνες. Μιὰ ἐποχῇ πού διακρίνεται ἀπὸ τὴν παγκοσμιότητα, ἐνῶ ταυτόχρονα χαρακτηρίζεται ἀπὸ πολλαπλές συγκρούσεις.

Μιά εποχή νέων προκλήσεων, σύνθετων αιτημάτων, αυξημένων απαιτήσεων. Μιά εποχή που βιώνει την επανάσταση της Γνώσης, αλλά διψά για αρχές, αξίες, ιδανικά.

Διψά για ό,τι έχει να δώσει ή Όρθοδοξία. Διψά για ό,τι έχει να δώσει ή πίστη που διδάσκει την αγάπη, την αλληλοκατανόηση, τη στήριξη των αδυνάτων. Ή ποιμαντική διαδρομή σας πιστοποιεί τη δυνατότητα, την αξιοσύνη, τη βούληση μεγάλης προσφορᾶς.

Ή Όρθόδοξη Έκκλησία της Ελλάδας δογματικά ένωμένη με όλες τις ορθόδοξες Έκκλησίες, δογματικά ένωμένη με τὸ Οικουμενικὸ Πατριαρχεῖο τῆς Κωνσταντινούπολης, (τὸ ὀδηγούμενο σήμερα ἀπὸ τὸν ἐμπνευσμένο Πατριάρχη, τὸν Παναγιώτατο Βαρθολομαῖο) ἔχει ἐπιτελέσει καὶ μπορεῖ νὰ συνεχίσει νὰ ἐπιτελεῖ πολυσήμαντο πνευματικὸ ἔργο. Ἔργο ἀγάπης καὶ προσφορᾶς.

Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις, Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδας Ἱερώνυμε, προσβλέπουμε, μὲ ἐλπίδα, στὴν ἀρχιεπισκοπικὴ θητεία σας. Μὲ τὴν πεποίθηση ὅτι ὀρίσατε σκοπὸ σας:

- νὰ ὀδηγήσετε τὴν Ἐκκλησία μας στὸ σύγχρονο Κόσμο.
- νὰ συμβάλετε μὲ τὸ ἔργο τῆς στὴν κοινωνικὴ πρόοδο.
- νὰ ἐργασεῖτε γιὰ τὴν πνευματικὴ ἀνάταση τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας, ἀπέναντι στὸν κυνισμό τῆς ἐποχῆς μας.

Προσβλέπουμε μὲ βεβαιότητα σὲ ὅλα αὐτὰ

- γιὰ τὸ ἀποδεικνύει περὶτρανα τὸ πολὺπλευρο καὶ μακροχρόνιο ἔργο σας,
- γιὰ τὸ εἶστε συνεχιστὴς τῆς προσφορᾶς τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, τοῦ διαρκέστερου θεσμοῦ ὀργάνωσης τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας,
- γιὰ τὸ ἡ Ἐκκλησία ἔδωσε, δίνει καὶ θὰ δίνει πολλὰ στὸν ἄνθρωπο ποὺ ἔχει ἀνάγκη. Πνευματικὴ, ἠθικὴ ἀλλὰ καὶ ὕλικὴ στήριξη.

Μακαριώτατε,

Γνωρίζετε ὅτι τὸ ἔργο σας εἶναι ἐξαιρετικὰ δύσκολο. Γνωρίζουμε τὸ ἄμεμπτο ἦθος, τὴ μεγάλη παιδεία, τὴ βαθειὰ σας πίστη. Οἱ ἀποδεδειγμένες ικανότητές σας εἶναι στὴ διακονία τοῦ συνόλου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὸ καλὸ ὀλόκληρης τῆς Κοινωνίας

μας. Στὸ ἔργο σας, εἶναι βέβαιο ὅτι θὰ συνδράμουν, ὅλοι οἱ θεσμοὶ τῆς Πολιτείας μας. Ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων πρώτη

- μὲ σεβασμὸ ἀπὸ ὅλες τὶς πτέρυγές τῆς,
- μὲ ἐπίγνωση τῆς τεράστιας συμβολῆς τῆς Ἐκκλησίας στὴ διαχρονικὴ πορεία τοῦ Ἑλληνισμοῦ,
- μὲ πίστη στὰ πολλὰ καὶ μεγάλα, ποὺ μπορεῖ νὰ γίνουν!

Οἱ Ἕλληνες (στὴν ἐθνικὴ, τὴν κοινωνικὴ, τὴν προσωπικὴ μας ζωὴ), εἶχαμε (καὶ ἔχουμε) πάντα ὀδηγὸ καὶ συμπαραστάτη, τὴν πίστη μας. Οἱ Ἕλληνες πορευόμαστε στὸ σύγχρονο Κόσμο μὲ αὐτοπεποίθηση. Πιστοὶ στὶς παραδόσεις μας. Περήφανοι γιὰ τὴν ἐθνικὴ μας ταυτότητα. Αἰσιόδοξοι γιὰ τὸ μέλλον τῆς Πατρίδας μας. Πιστεύουμε ὅτι ἡ ἀρχιεπισκοπικὴ θητεία σας ἔχει νὰ δώσει πολλὰ. Πιστεύουμε, ἄλλωστε, ὅτι ἀκολουθεῖ περίοδος δημιουργικῆς πορείας γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Οἰκουμενικὸ Ἑλληνισμό. Πιστεύουμε ὅτι ἔχουμε μπροστὰ μας νέα δημιουργικὴ πορεία γιὰ:

- τὴν Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία,
- τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο,
- τὴν Ὁρθοδοξία στὸ σύνολό τῆς.

Ἔχουμε τὴν πεποίθηση ὅτι θὰ συνεχίσετε μὲ ἐπιτυχία νὰ πορεύεστε δημιουργικὰ στὸ ποιμαντικὸ καὶ κοινωνικὸ σας ἔργο. Ἔχουμε βαθειὰ τὴν πεποίθηση ὅτι θέλετε καὶ μπορεῖτε νὰ προσφέρετε τὰ μέγιστα στὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς Πατρίδας μας, ὡς Ἄξιος τῆς Ἐκκλησίας, ὡς Ἄξιος τῆς Χριστιανοσύνης, ὡς Ἄξιος τῆς Κοινωνίας μας.

5. Τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Νικήτα Κακλαμάνη

Σήμερα εἶναι ἡμέρα χαρᾶς γιὰ τὴν Ἀθήνα, γιὰ τὴν Ἑλλάδα, γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία. Σήμερα ἐνθρονίζεστε Ἐπίσκοπος τῆς Πόλης τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ ὡς Δήμαρχος Ἀθηναίων, ἐπιτρέψατέ μου νὰ σταθῶ στὴ βαρῦτητα τοῦ γεγονότος γιὰ τὴν Πόλη μας. Ἄν ἡ Ἀθήνα πέτυχε νὰ θεωρεῖται λίκνο τοῦ πολιτισμοῦ, εἶναι γιὰ τὴν πέρα ἀπὸ τὶς κατακτήσεις τοῦ ὕλικου πολιτισμοῦ καὶ τῆς τέχνης, κατάφερε νὰ δώσει ἕναν ἀξιακὸ κώδικα. Ἐναν κώδικα πάνω στὸν ὁποῖο ἔκτοτε πορεύονται ἀπαρασάλευτα τὰ βήματα τῆς ἀνθρωπότητας. Ἡ ἱστορικὴ διαδρομὴ τῆς Πόλης μας σηματοδοτεῖ τὴ σύνθεση τῶν κορυφαίων ἐκφάνσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ

καὶ τοῦ Χριστιανικοῦ στοιχείου. Τὴν ἡμέρα τοῦ κηρύγματος τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο, ἀπὸ βήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου, πραγματοποιήθηκε ἡ ἔνωση τῆς Θείας Πρόνοιας καὶ τῆς Δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ μετὰ τὴν πολιτικὴ παρακαταθήκη τῆς Πόλης τῶν Ἀθηνῶν. Ἔτσι, ἡ κληρονομία αὐτὴ ἐμπλουτίστηκε μετὰ τὶς παναθρώπινες ἀρχές τοῦ Χριστιανισμοῦ, γιὰ νὰ θωρακίσει τὴν πολιτικὴ καὶ πολιτικὴ μας ἐξέλιξη. Μιὰ ἐξέλιξη ποὺ ἔγινε ἀκόμα πιὸ λαμπρὴ, καθὼς στὸ πρόσωπο καὶ τὴν πολιτεία τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτη, στὴν καθαρότητα τοῦ βίου του καὶ στὴ σοφία τοῦ πνεύματός του οἱ Ἀθηναῖοι βρῆκαν τὸν ἐκφραστὴ τῆς μεταρρύθμισης πρὸς τὴν ἀλήθεια, καὶ τὸν ἔχρισαν πρῶτο Ἐπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πολιούχου τῆς πόλης τους. Σήμερα, Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἱερώνυμε, οἱ προσδοκίαι ὄλων τῶν πολιτῶν εἶναι ὑψηλές. Γιὰ μιὰ Ἐκκλησία ζωντανή, ποὺ θὰ ἔρθει ἀκόμη πιὸ κοντὰ στὴν κοινωνία, γιὰ μιὰ Ἐκκλησία μετὰ μεγαλύτερο κοινωνικὸ ρόλο, γιὰ μιὰ Ἐκκλησία ποὺ θὰ στέκεται δίπλα σὲ κάθε πιστό, ἀλλὰ καὶ στὸ πλευρὸ κάθε ἀνθρώπου ποὺ ἔχει ἀνάγκη. Σὲ ἐσᾶς, Ἀρχιεπίσκοπε Ἱερώνυμε, ἔλαχε ὁ κλῆρος νὰ πορευτεῖτε στὰ χνάρια τῶν προκατόχων σας, μετὰ σύνεση καὶ νὰ ἀνταποκριθεῖτε στὴν ἀποστολή σας μετὰ συναίσθηση τῆς ἱστορικῆς σας εὐθύνης. Σὲ ἐσᾶς τὸ ποιμνιο ἐναποθέτει τὶς ἐλπίδες του ὥστε νὰ ἀποτελέσετε τὸν φάρο τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστιανισμοῦ στὶς ζωές καὶ τὶς συνειδήσεις ὄλων μας. Ἡ πανηγυρικὴ ἐκλογή σας, ἀλλὰ καὶ ἡ φροντίδα καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ ἔχετε ἐπιδείξει στὴν ποιμαντορία σας μέχρι σήμερα προοιωνίζουν μιὰ λαμπρὴ διακονία. Ἐγὼ ὁ ἔσχατος, δὲν θὰ σᾶς ὑποδείξω πῶς θὰ κυβερνήσετε τὸ καράβι τῆς Ἐκκλησίας. Θὰ σᾶς εὐχηθῶ μόνον, τὸ ἠθικὸ ἀνάστημα καὶ ἡ σοφία τοῦ πολιούχου τῆς Πόλης τῶν Ἀθηνῶν, νὰ ἀποτελοῦν φωτεινὸ ὁδηγὸ στὰ βήματα τῶν ἐπιλογῶν σας.

6. Τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Πρωτοπρ. Θωμᾶ Συνοδινοῦ ἐκ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Μακαριώτατε Δέσποτα,

Μετὰ βαθύτατα αἰσθήματα τιμῆς, σεβασμοῦ καὶ πολλῆς ἐν Κυρίῳ υἱικῆς ἀγάπης ὁ ἱερός ἐφημεριακὸς κλῆρος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Σᾶς ὑπο-

δέχεται σήμερα καὶ Σᾶς ὑποβάλλει δι' ἐμοῦ θερμότερες προσήσεις γιὰ ὑγεία, μακροημέρευση καὶ ἐπιτυχία στὸ βαρὺ ἔργο Σας, ἐπὶ τῇ ἐπαξίᾳ ἐκλογῇ Σας καὶ τῇ ἐπισήμῳ σημερινῇ ἐνθρονίσει Σας στὸν περιπυσο καὶ ἱστορικὸ θρόνο τῆς ἁγιωτάτου Ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν, εἰς διαδοχὴν τοῦ κλείσαντος τὸν ὀκρίβαντα τοῦτον μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Χριστοδούλου.

Εὐφραίνεται σήμερα ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, διότι, μετὰ ψήφους κανονικῆς τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀνέρχεται στὸν ἐπισκοπικὸ τῆς Θρόνου Ἱεράρχης ἀπλοῦς στὸν τρόπο, μετὰ πραότητα, μετὰ σοφία ἱερὰ καὶ θύραθεν, μετὰ συγγραφικὸ ἔργο, μετὰ πείρα ὄχι τυχαία περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση, μετὰ δραστηριότητα παραδειγματικὴ, τῆς ὁποίας ἐνδεικτικὸ ἔκτυπο ἀποτελεῖ τὸ πλῆθος τῶν εὐαγῶν καὶ ἄλλων Ἰδρυμάτων, ποὺ κοσμοῦν τὴν Θεόσωστη Ἐπαρχία Θηβῶν καὶ Λεβαδείας, Ἱεράρχης, μετὰ πίστη βαθύτατη εἰς Χριστόν, μετὰ ἀγάπη ἀνυπόκριτη.

Μακαριώτατε,

Στὸ ὄντως τόσο εὐθυνοφόρο ἔργο Σας ἀσφαλῶς ἔχετε τὴ Θεία ἀντίληψη καὶ τὸν ἐξ Ὑψους στηριγμὸ, ἀλλὰ Σᾶς συνοδεύουν καὶ οἱ πρὸς τὸν Ἀρχιποίμενα Χριστόν δεήσεις σειρᾶς ὀλόκληρης ἁγίων τῶν Ἀθηνῶν, γνωστῶν καὶ ἀγνωστῶν, ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ κηρύξαντος ἀπὸ τὸν Ἀρειο Πάγο τὸ Εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας, ἕως τῶν Νεομαρτύρων Ὁσίας Φιλοθέης καὶ Μιχαὴλ τοῦ Πακνανᾶ. Σᾶς συνοδεύουν οἱ δεήσεις πρὸς Κύριον τῶν ἁγίων Προκατόχων Σας ἐπισκόπων Ἀθηνῶν Διονυσίου καὶ Ἱεροθέου τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, Πουπλίου, Κληματίου, Ἀνθίμου, Μιχαὴλ τοῦ Χωνιάτη, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ τοῦ ἐν Στειρίῳ, ὁ Ὁποῖος στὴν πόλη τῶν Ἀθηνῶν μετήλλαξε τὴν κοσμικὴ ἀμφίεση μετὰ τὸ μοναχικὸ τριβώνιο, καὶ τὸν Ὁποῖο ἰδιαίτερα εὐλαβεῖσθε.

Σᾶς συνοδεύουν οἱ δεήσεις τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Ἐθνομάρτυρος Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε', τοῦ ὁποῖου τὰ μαρτυρικὰ λείψανα ἔχουν θησαυρισθεῖ στὸν Ἱερό μας αὐτὸ Καθεδρικὸ καὶ Μητροπολιτικὸ Ναό.

Σᾶς συνοδεύουν ὅμως καὶ οἱ προσευχῆς πρὸς τὸν Θεῖον τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορα τῶν Κληρικῶν, τῶν μοναχῶν, τῶν μοναζουσῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν

υπαλλήλων τῆς Ἱεραῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Σᾶς σέβονται καὶ Σᾶς τιμοῦν ὅλοι, ὑπεύκοντες ὄχι μόνο στὴν ἐσωτερικὴ τους παρόρμηση, ἀλλὰ καὶ ἔχοντας ὑπόψη τὶς «Διαταγὲς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων»: «Τὸν μετὰ τὸν Θεὸν γενόμενόν σου πατέρα σέβου εἰ γὰρ περὶ τῶν κατὰ σάρκα γονέων φησὶ τὸ θεῖον λόγιον «Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου», πόσῳ μᾶλλον περὶ τῶν πνευματικῶν πατέρων;» (ΒΧΧΧΙΙΙ).

Εἴμαστε ὅλοι πρόθυμοι νὰ συστρατευθοῦμε μαζί Σας, ὡς ἀρμόζει σὲ εὐπειθῆ τέκνα πρὸς στοργικὸ πατέρα, γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς, στοὺς ὁποίους Σεῖς θὰ ἐμφυσήσε-

τε τὴ δική Σας δημιουργικὴ πνοὴ καὶ ὡς προσωπικότητα θὰ θέσετε τὴν ἰδική Σας Σφραγίδα. Θὰ Σᾶς ἀκολουθήσουμε ὅλοι ὡς «πρωρέα ἐγρηγορότα» (Κλήμεντα), ἐφαρμόζοντας τὸ Ἰγνατιανὸν λόγιον: «Πρέπει ὑμῖν τοῖς καθ' ἓνα, ἐξαιρέτως δὲ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις ἀναψύχειν τὸν ἐπίσκοπον εἰς τιμὴν πατρὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων» (Τραλλιανοῖς).

Μακαριώτατε,

Ἔχετε τὴν ἀφοσίωσιν καὶ ὑπακοὴν ὁλοκλήρου τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἱεραῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἀπόδοτε τὴν εὐλογίαν Σας.

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.

**ΕΝΘΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΣ
ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ
ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

(Καθεδρικός Ναός Ἀθηνῶν,
16.2.2008)

«Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον», (Α' Πέτρο. 1, 3-4).

Ἐκ βάθους καρδίας εὐχαριστῶ τὸν Πανάγαθο Τριαδικὸ Θεό, ὁ ὁποῖος μέσα στὸ πλούσιο ἔλεος καὶ τὴν ἀνεξάντλητη ἀνοχὴ Του πρὸς τὴν ἐλαχιστότητα μου οἰκονόμησε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο τὴ ζωὴ μου.

Εὐγνωμοσύνη ἐκφράζω ἐπίσης πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς μου, τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς, οἱ ὅποιοι διὰ τῆς τιμίας ψήφου των με ἀνέδειξαν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.

Θερμὲς εὐχαριστίες ἀπευθύνω καὶ πρὸς ὅλους ἐσᾶς, ποὺ κατακλύζετε αὐτὴν τὴν ὥρα τὸν ἁγιασμένο τοῦτο χῶρο, ὅπου καθημερινά «τὰ τελειώτατα τελεσιουργοῦνται», καὶ γίνεσθε μάρτυρες τῆς προσθήκης ἑνὸς ἀκόμη κρίκου στὴν ἀνθρώπινη ἀλυσίδα τῶν διακονησάντων ἐν Ἑλλάδι τὸ ἀρχιεπισκοπικὸ ἀξίωμα.

«Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν μέσῳ ὑμῶν. Μᾶλλον ἐν τῷ μέσῳ πάντων ἡμῶν ὁ Χριστός, Ὃς ἦν καὶ ἐστὶ καὶ ἔσται».

Ἴδου ἐγὼ ἀνάμεσά σας, στὴν ἐποχὴ τῶν μεγαλόστομων διακηρύξεων, τοῦ πληθωρισμοῦ τῆς κενολογίας καὶ τῆς ξύλινης γλώσσας, ἀπρόθυμος νὰ διατυπώσω ὑψιπετεῖς διακηρύξεις.

Δὲν ἔχω νὰ καταθέσω προγραμματικὲς δηλώσεις. Ἄλλωστε αὐτὲς εἶναι ἤδη διατυπωμένες ἄπαξ καὶ με περισσὴ σαφήνεια ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

Ἡ Ἐκκλησία πορεύεται μέσα στὴν Ἱστορία καὶ τὸν κόσμον ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. Δὲν ἐνδιαφέρεται νὰ ἀντιπαρατεθεῖ πρὸς κάτι ἢ κάποιον ἀλλὰ νὰ προσλάβει τὸν κόσμον καὶ νὰ τὸν μεταμορφώσει. Δὲν καλεῖται νὰ εἶναι τὸ λίπασμα γιὰ τὰ διακοσμητικὰ φυτὰ αὐτοῦ τοῦ κόσμου ἀλλὰ γίνετα συνεχῶς ἕνας πνευματικὸς ἐκρηκτικὸς μηχανισμὸς ποὺ ἀνατινάζει τὸν κόσμον καὶ τὸν κάνει Ἐκκλησία.

Κι ἐμεῖς, οἱ διάκονοι τῆς Ἐκκλησίας, δὲν ὑπάρχομε γιὰ νὰ ἀντιπαραθέτομε ἐπιμέρους ἀπόψεις ἐναντίον ἄλλων ἀπόψεων ἢ ἰδεολογικὲς ἀντιλήψεις ἐναντι ἄλλων ἰδεολογιῶν, οὔτε δικαιούμαστε νὰ στρατευτοῦμε σὲ μία ἰδεολογικοπολιτικὴ ἐπιλογὴ ἐναντιούμενοι σὲ κάποιαν ἄλλη.

Διότι τότε δὲν θὰ εἴμαστε Ἐκκλησία ἀλλὰ μία θρησκευτικὴ παράταξη, αὐτοπεριορισμένη στὴ στενωπὸ τῶν ἰδεῶν τῆς, ἀφοῦ λησμόνησε ὅτι ὁ δρόμος ποὺ ἔχομε νὰ δείξουμε στοὺς ἀνθρώπους καὶ ἡ ἀλήθεια ποὺ ἔχομε χρέος νὰ μαρτυροῦμε δὲν εἶναι μία ἰδεολογία ἀλλὰ ἕνα πρόσωπο. Ὁ Χριστὸς εἶναι «ἡ ὁδός, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωή» (Ἰωάν. 14, 6).

Ὁ Χριστὸς, ὁ ὁποῖος δὲν πρότεινε ἰδέες ποὺ διχάζουν τοὺς ἀνθρώπους ἀλλὰ «ἤπλωσε τὰς παλάμας» ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ «καὶ ἤνωσε τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα». Ὁ Χριστὸς ποὺ μελίζεται ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου σὲ κάθε Θεία Λειτουργία ἀλλὰ δὲν διαιρεῖται, καὶ προσφέρει τὴ δυνατότητα πάντες οἱ ἐξ ἑνὸς ποτηρίου μεταλαμβάνοντες νὰ γίνονται ἕνα σῶμα.

Ὅταν οἱ ἰδεολογίες, οἱ ἀντιπαλότητες, τὰ μίσση καὶ οἱ ἔχθρες διαλύουν τὴν ἐνότητα τῶν ἀνθρώπων στὸ ὄνομα κοσμοθεωριῶν ἢ κοσμικῶν συμφερόν-

Ὁ Μακαριώτατος ἐκφωνῶν τὸν Ἐνθρονιστήριο Λόγο του.

των, ἡ δική μας εὐθύνη εἶναι νὰ βρῖσκουμε τρόπους, ὥστε ἔργῳ καὶ λόγῳ νὰ διατρανώνεται ἡ ἐπιθανάτια ἀγωνία τοῦ Θεανθρώπου γιὰ τὸν κατακερματισμὸ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων καὶ αὐτὸ νὰ καθορίζει τὸ ἦθος τῶν παρεμβάσεών μας στὴ ζωὴ τοῦ κόσμου.

Ἐμεῖς ἔχουμε χρέος νὰ μαρτυροῦμε, μὲ τόση ἀγωνία ὥστε νὰ γίνεται ὁ ἰδρώτας μας «ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος» (Λουκ. 22, 44), ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὑπάρχει γιὰ νὰ ἐνώνονται οἱ ἄνθρωποι: «ἵνα ὧσιν ἓν» (Ἰωάν. 17, 11). Καὶ αὐτὸ δὲν ἐπιτυγχάνεται μὲ διακηρύξεις καὶ μεγαλοστομίες ἀλλὰ μὲ θυσίες σταυρικοῦ ἤθους, φωταγωγημένες ἀπὸ τὴν ἀναστάσιμη ἐλπίδα.

Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος ποὺ ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ σιωπᾷ καὶ νὰ ἀδιαφορεῖ γιὰ ὅσα ταλανίζουν τοὺς ἀνθρώπους, εἴτε πρόκειται γιὰ τὰ μικρὰ προβλήματα τῆς βιοτῆς τους, εἴτε γιὰ τὰ μείζονα προβλήματα τῆς κοινωνίας μέσα στὴν ὁποία ζοῦν.

Ἐμεῖς δὲν εἴμαστε πολιτικοὶ ἀλλὰ ἐκκλησιαστικοὶ ἄνδρες. Εἴμαστε κατὰ Χάριν καὶ καθ' ὑποχρέωσιν φορεῖς καὶ ἐκφραστὲς τοῦ προφητικοῦ χαρίσματος

τῆς Ἱερωσύνης. Τὸ νόημα τῆς προφητείας, ὁμως, δὲν εἶναι νὰ προλέγεις τὰ μέλλοντα, ἀλλὰ νὰ ἀποκαλύπτεις ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ὅσα σπὸ παρὸν τραυματίζουν τὴν ἀλήθεια καὶ ὑπονομεύουν τὸ μέλλον, τὴν ποιότητα τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴ σωτηρία τους.

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἔχει καθῆκον νὰ διατυπώνει τὸν λόγο τῆς ὄχι γιὰ νὰ ἀμφισβητήσει τοὺς θεσμοὺς ἢ νὰ ἐμπλακεῖ σὲ πολιτικὲς καὶ κομματικὲς ἀντιπαραθέσεις ἀλλὰ γιὰ νὰ ἐκφράσει τὴν ἀγωνία τῆς, ὅταν αισθάνεται ὅτι ἡ ἐκπτώση τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἀξιῶν ὑποθηκεύει τὸ μέλλον τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπαξιώνει τὰ οὐσιώδη τοῦ βίου του. Ἡ δική μας δουλειὰ εἶναι νὰ παράγουμε πνευματικὰ ἀντισώματα, προστατευτικὰ τοῦ κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ ἀπὸ κάθε φθοροποιὸ νόσο ποὺ ἐκφυλίζει τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο καὶ ὁδηγεῖ σὲ ἐκπτωτικὰ φαινόμενα τὸν κοινὸ μας βίο.

Εἶναι ἐπομένως ζωτικῆς σημασίας ἀνάγκη ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Πολιτεία νὰ πορευόμαστε ἐν ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ, προφυλάσσοντας καὶ διασώζοντας τοὺς

διακριτούς μας ρόλους, ώστε να ύπηρετήσουμε από κοινού τὸν λαὸ καὶ τὴ χώρα μας, με ἐπίγνωση τῆς διαφορετικότητας τῶν ἀποστολῶν μας.

Τούτη τὴν ὀριακὴ στιγμὴ τῆς ζωῆς μου, ὅπου καλοῦμαι περισσότερο ἀπὸ ποτὲ νὰ ἀναλωθῶ ὥστε νὰ «ζῶ οὐκέτι ἐγὼ» ἀλλὰ νὰ «ζεῖ ἐν ἐμοὶ Χριστός» (Γαλ. 2, 20), ἐπιθυμῶ νὰ καταθέσω ἐνώπιόν σας τὶς προσωπικὲς μου ἀνησυχίες καὶ νὰ ἀπευθύνω πρόσκληση καὶ παράκληση πρὸς ὅλους καὶ πρὸς τὸν καθένα προσωπικά, νὰ συναντηθοῦμε σὲ κοινὸς στόχους καὶ ὁραματισμούς.

Πρῶτο σημεῖο, πὸν κατέκαιε πάντοτε καὶ συνεχίζει νὰ κατακαίει τὴν καρδιά μου, εἶναι ἡ μέριμνα γιὰ τὰ νιάτα τοῦ τόπου μας. Γιὰ τὰ παιδιά μας, πὸν αἰσθάνονται συνεχῶς προδομένα ἀπὸ τὴν ἀσυνέπεια ἔργων καὶ λόγων· πὸν ἀσφνκτιοῦν ἀπὸ ἔλλειψη πνευματικοῦ ὀξυγόνου· πὸν γίνονται ἔρμαια τῆς ιδιοτέλειας ἡμῶν τῶν μεγαλυτέρων· πὸν πεινοῦν γιὰ ἀλήθεια καὶ ζωὴ καὶ διψοῦν γιὰ ὄραμα καὶ ἐλπίδα. Σὲ αὐτοὺς τοὺς νέους καὶ τὶς νέες θέλω νὰ ἀπευθυνθῶ ἄμεσα καὶ προσωπικά.

Παιδιά μου: κατ' ἀρχὴν θέλω νὰ ἀνανεώσω τὴν πρόσκληση τοῦ μακαριστοῦ προκατόχου μου, τοῦ ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Χριστοδούλου, ὁ ὁποῖος σας κάλεσε νὰ ἔρθετε στὴν Ἐκκλησία χωρὶς προϋποθέσεις, προκαταλήψεις καὶ προδιαγραφές. Σᾶς διαβεβαιώνω κι ἐγὼ ὅτι τὸ μόνο πὸν χρειάζεται εἶναι νὰ μὴν ξεχνάτε ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ σπίτι σας· ἡ πατρική σας ἐστία. Δὲν χρειάζοσαστε διαμεσολαβητὲς καὶ εἰδικὲς προσκλήσεις. Ἄρκει νὰ στρέψετε τὰ βήματά σας πρὸς τὰ ἐκεῖ.

Νοιώθω τὴν ἀνάγκη, ὁμως, νὰ σᾶς πῶ καὶ κάτι ἀκόμα. Ἐμεῖς, οἱ πνευματικοὶ γονεῖς σας, ἔχουμε μία ὑποχρέωση πρὸς ἐσᾶς καὶ αὐτὴν πρέπει νὰ τονίσω καὶ νὰ δεσμευθῶ ἀπέναντί σας:

Ἐγὼ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, δηλαδή ὁ πνευματικὸς σας πατέρας, καὶ μαζί με ἐμένα ὄλοι οἱ ἱερεῖς δὲν ἔχουμε δικαίωμα νὰ σταματήσουμε στὴν πρόσκληση. Πρέπει νὰ βγοῦμε πρῶτοι στὸν δρόμο καὶ νὰ σᾶς συναντήσουμε. Δὲν ἄρκει νὰ σᾶς ξανα-προσκαλέσουμε ἀλλὰ νὰ ἔρθουμε ἐμεῖς πρῶτοι κοντά σας.

Ἀγαπημένα μου παιδιά, θέλω νὰ συναντιόμαστε προσωπικά. Προτείνω λοιπὸν νὰ ἰδρῦσουμε ἕνα εἶδος νεανικοῦ συμβουλίου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὥστε νὰ

ἀνταμώνουμε, νὰ ἀκούω ἄμεσα ὁ ἴδιος τὸν λόγο σας καὶ νὰ ἀγωνιστοῦμε μαζί γιὰ νὰ χτίσουμε τὸ αὔριο πὸν ἐσεῖς δικαιούσθε καὶ ἐμεῖς ὀφείλουμε νὰ σᾶς ἐξασφαλίσουμε.

Αὐτὸ πὸν κυρίως ἐπιθυμῶ εἶναι νὰ σᾶς ἀκούσω παρὰ νὰ με ἀκούσετε. Κι ἐσεῖς νὰ κάνετε ἔντονη τὴν παρουσία καὶ φανερὸ τὸν λόγο σας στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἐγὼ θὰ προσπαθῶ νὰ εἶμαι ἀνοιχτὸς ἀπέναντί σας, καὶ διάφανος γιὰ νὰ φαίνεται πίσω μου ὁ Σταυρωμένος ἀρχηγὸς τῆς Ζωῆς. Ὁ μόνος πὸν ἀγαπάει τόσο ὥστε νὰ μὴν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀντισταθεῖ στὴν ἀγάπη Του.

Καὶ κάτι ἀκόμα. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ σπίτι σας. Κι ὅταν τὸ βλέπετε νὰ φλέγεται ἀπὸ δικὲς μας ἀμέλειες ἢ ἀναξιότητες μὴ στέκεστε ἀπέναντι ἀσκώντας εὐκολὴ κριτική. Μπεῖτε μέσα γιὰ νὰ σώσουμε ὅ,τι μπορούμε ἀπὸ τὸν πολῦτιμο θησαυρὸ τῆς πνευματικῆς μας κληρονομιάς.

Ἐλάτε στὸ σπίτι σας γιὰ νὰ τὸ ἀνανεώσουμε καὶ νὰ τὸ ἀνακαινίσουμε μαζί.

Ἐνα δεύτερο σημεῖο πὸν βασανίζει τὸν λογισμό μου εἶναι ἡ εὐθύνη μας γιὰ τὴν πορεία τοῦ νεοελληνικοῦ πολιτισμικοῦ γίγνεσθαι. Ἐπιτρέψτε μου νὰ ἀπευθύνω τὸν λόγο πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων καὶ τῶν τεχνῶν, τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνολογίας· πρὸς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἀνήσυχια πνεύματα, πὸν ἐπιμένουν νὰ προβληματίζονται γιὰ τὰ κοινὰ καὶ δὲν αἰσθάνονται ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὴν ἀκίνησία, τὴ στασιμότητα καὶ τὴ δουλεία τοῦ αὐτονόητου.

Ἐμεῖς, οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ταγοὶ ἔχουμε μία ὑποχρέωση ἀπέναντί σας καὶ ἐσεῖς ἔχετε ἕνα χρέος στὸ γένος μας καὶ στὴν Ἱστορία.

Ἡ Ἐκκλησία πρέπει νὰ ξαναβρεῖ τοὺς τρόπους νὰ κεντρίζει καὶ νὰ ἐμπνέει τὸ ἀνθρώπινο πνεῦμα. Ὅπως τότε πὸν γονιμοποίησε τὶς τέχνες καὶ τὶς ἐπιστῆμες καὶ γέννησαν πολιτισμό. Τότε πὸν καὶ οἱ πέτρες μαρτυροῦσαν τὸ μεγαλεῖο τῆς ὀρθόδοξης θεολογίας καθὼς αὐτὴ ἐκφραζόταν μέσω τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τῶν ναῶν καὶ τῶν μοναστηριῶν. Τότε πὸν ἡ Ἁγία Σοφία, ἡ τὰ μοναστήρια τοῦ Ὀσίου Λουκᾶ καὶ τοῦ Δαφνιοῦ μαρτυροῦσαν μετὰ τὴν ἄρρητη γλῶσσα τοῦ πολιτισμικοῦ ἐπιτεύγματος περὶ τῆς ἀναστημένης ἐλπίδας τοῦ ἀνθρώπου. Τότε πὸν ὁ πεζὸς καὶ ὁ ποιητικὸς λόγος γέννησαν ὑψίστης πολιτισμικῆς ἀξίας

έκφράσεις του ανθρώπινου πνεύματος, όπως ο Ἀκάθιστος Ὕμνος ἢ τὰ κείμενα τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ἀνθρώπινης εὐαισθησίας ἀναδύθηκε τὸ κάλλος τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς.

Σπεύδω νὰ διευκρινίσω: Δὲν σᾶς καλῶ νὰ κατασκευάσετε στρατευμένη χριστιανικὴ τέχνη. Σᾶς προσκαλῶ καὶ σᾶς προκαλῶ νὰ ξανα-ἀνακαλύψουμε μαζί τοὺς χυμοὺς ποὺ ἔθρεψαν τὶς ψυχὲς τῶν προγόνων μας καὶ γέννησαν τὸν πολιτισμὸ ποὺ κληρονομήσαμε.

Στὴν ἐποχὴ τῆς παγκοσμιοποίησης, τῆς κρίσης τῶν ἰδεολογιῶν, τῆς ψευδελίπλαστης διανόησης, τοῦ εὐτελισμοῦ τῆς καλλιτεχνικῆς καὶ τῆς πνευματικῆς δημιουργίας καὶ τὴν ὑποταγὴ τους στὸν ἀδηφάγο καταναλωτισμὸ ἔχουμε ἀναπόδραστο καθῆκον νὰ συμβάλουμε ὡς Ἐκκλησία στὴν παραγωγὴ πολιτισμοῦ.

Τὰ μοναστήρια μας, οἱ Ἐκκλησιές μας –ἀκόμα καὶ οἱ ἐρειπωμένες–, ἡ ὕμνογραφία μας, ἀλλὰ καὶ ὅσα στοιχεῖα τῆς παράδοσής μας διασώζονται στὴ σύγχρονη νεοελληνικὴ πολιτισμικὴ κληρονομιά, εἶναι ἀψευδεῖς μάρτυρες τῆς ἀνάγκης γι' αὐτὴ τὴ συνάντηση. Σᾶς παραπέμπω ἐνδεικτικὰ στὴ νεοελληνικὴ ζωγραφικὴ ποὺ κρύβει μέσα της τὴ βυζαντινὴ ἀγιογραφικὴ παράδοση, στὴν ποίηση ποὺ ἀντλεῖ ἀφανῶς χυμοὺς ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ὕμνογραφία, ἢ στὴ σύγχρονη ἑλληνικὴ μουσικὴ, λαϊκὴ ἢ ἔντεχνη, ποὺ κρύβει μέσα της τοὺς δρόμους τοῦ βυζαντινοῦ μέλους. Ἀκόμη καὶ στὸν ὑπερρεαλισμὸ τῶν νεότερων ζωγράφων διακρίνει κανεὶς τὶς ἐπιρροὲς τῶν ἀγιογράφων δασκάλων τους.

Ὅλα αὐτὰ κραυγάζουν γιὰ τὴν κοινὴ μας εὐθύνη νὰ συναντηθοῦμε ξανά, Ἐκκλησία καὶ ἀνθρώπινη δημιουργικότητα, γιὰ νὰ οἰκοδομήσουμε καὶ πάλι πολιτισμὸ καὶ νὰ ἐγγράψουμε πολιτιστικὲς παρακαταθῆκες γιὰ τὸ αὐριο τῶν παιδιῶν μας καὶ τοῦ τόπου μας.

Ἐνα τρίτο σημεῖο, στὸ ὁποῖο εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τοποθετηθῶ, εἶναι ἡ φροντίδα πρὸς τὸν καθ' οἶον-δήποτε τρόπο δοκιμαζόμενο συνάνθρωπο. Ἄλλωστε ἢ μέρμια γιὰ τὸν ἀναξιόπαθοῦντα ἀδελφὸ μας συνιστᾷ τὸ ἀδιάψευστο κριτήριο, βάσει τοῦ ὁποῖου θὰ κριθεῖ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ γνησιότητα τῆς χριστιανικῆς μας πίστεως.

Δὲν ὑπάρχει πτυχὴ τοῦ ἀνθρώπινου πόνου ποὺ εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς ἀφήνει ἀδιάφορος. Ὅχι γιὰτὶ ὁ σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας ἐξαντλεῖται στὸ κοινωνικὸ

τῆς ἔργου. Ἀλλὰ γιὰτὶ εἶναι ἀσύμβατο νὰ ὀνομάζεσαι χριστιανὸς καὶ νὰ μὴν νοιάζεσαι γιὰ τὸν ἄρρωστο, τὸν φυλακισμένο, τὸν ἀναξιόπαθοῦντα, τὸν γυμνὸ, τὸν πεινασμένο, τὸν φτωχὸ, τὸν βασανισμένο, τὸν πρόσφυγα, τὸν μετανάστη, τὸν στιγματισμένο γιὰ τὴν ψυχικὴ του ἀρρώστια. Τὸν κάθε ταλανιζόμενο ἀδελφὸ μας. Κι αὐτὸ γιὰ ἓναν καὶ μοναδικὸ λόγο: Ὅ,τι προσφέρουμε σὲ καθέναν ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἀποκαλεῖ ἐλαχίστους ἀδελφούς του, τὸ προσφέρουμε στὸν ἴδιο τὸ Χριστό (Ματθ. 25, 35-37).

Αὐτὸ μᾶς καλεῖ σὲ μία ἀκαταπόνητη προσπάθεια ἀξιοποίησεως τῆς ὑπάρχουσας ὑποδομῆς καὶ δημιουργίας νέων δομῶν καὶ δραστηριοτήτων, οἱ ὁποῖες νὰ ἀνταποκρίνονται στὶς ἀνάγκες τῶν ἐμπερίστατων ἀδελφῶν μας, κάνοντας πράξη αὐτὰ γιὰ τὰ ὁποῖα προσερχόμαστε σὲ κάθε Θεῖα Λειτουργία.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν δοξάζει τὸν Θεὸ μόνο διὰ ὕμνων, ἀλλὰ κυρίως καθιστώντας φανερὴ τὴν παρουσία καὶ τὴν ἀγάπη Του σὲ κάθε περίπτωση, ὅπου ὁ πόνος καὶ οἱ δοκιμασίες τραυματίζουν ἢ ἀπειλοῦν νὰ ἀφανίσουν τὴν ἐλπίδα.

Καλῶ λοιπὸν τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ, τὸ ποιμνιο ποὺ μοῦ ἐμπιστεύτηκε ὁ Κύριος, δηλαδὴ ὅλους σας: τοὺς πιστοὺς καὶ ἐκείνους ποὺ δηλώνουν ἄπιστοι, νὰ συναντηθοῦμε γύρω ἀπὸ τὴν Ἁγία Τράπεζα, ἐκεῖ ποὺ τελεῖται τὸ μέγιστο τῶν μυστηρίων, καὶ νὰ ἐνώσουμε τὶς δυνάμεις μας γιὰ νὰ κάνουμε τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἐνότητα τρόπο ζωῆς, ὥστε ἡ Θεῖα Λειτουργία νὰ συνεχίζεται στὴν καθημερινότητα τῆς βιοτῆς μας καὶ νὰ γίνεται πηγὴ παρηγοριᾶς μέσῳ ἡμῶν καὶ τῆς προσφορᾶς μας γιὰ κάθε πονεμένο ἀδελφὸ μας.

Ὡς ἐπικεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν ἔχω ὑποχρέωση καὶ καθῆκον νὰ ἐργασθῶ γιὰ τὴν εὐόδωση καὶ τὴν ἐπίτευξη αὐτῶν τῶν στόχων. Ὅμως δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ πάρει σάρκα καὶ ὅσα κανεὶς ὀραματισμὸς χωρὶς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι τὸν συμμερίζονται καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀγωνιστοῦν γιὰ τὴν ἐκπλήρωσή του.

Ἄπευθύνω λοιπὸν θερμὴ παράκληση καὶ ἰκεσία πρὸς τὸν ἱερὸ κληρὸ καὶ τὰ στελέχη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου: Σταθεῖτε στὸ πλευρὸ μου. Υἱοθετήστε τὶς ἀγωνίες μου. Ἀφουγκραστεῖτε τὶς προσδοκίες τοῦ λαοῦ μας. Συμμεριστεῖτε τὶς κοινὲς μας εὐθύνες.

Χωρίς έσας και την έμπρακτη άρωγή σας, χωρίς την άγάπη σας και την άφοσίωσή σας στη διακονία του λαού μας, ό Αρχιεπίσκοπος δέν θα είναι παρά ένας μοναχικός άνθρωπος με προσωπικές ευαισθησίες.

Έγώ υπόσχομαι νά σταθώ κοντά σας. Νά συμπαρασταθώ στις δυσκολίες και στα προβλήματά σας. Νά καταβάλλω κάθε δυνατή προσπάθεια για την άναβάθμιση της διακονίας σας, την έξασφάλιση των έφοδίων που χρειάζεστε για νά ανταποκριθείτε στις σύγχρονες κοινωνικές άπαιτήσεις και βέβαια νά μεριμνήσω για σάς τους ίδιους ως προσώπων άγαπημένων.

Είναι έπιτακτική άνάγκη ή Έκκλησία νά μεριμνήσει για τά του οίκου της. Νά άσχοληθεί με άγάπη και ευαισθησία για την έκκλησιαστική παιδεία, για την ιερατική οικογένεια και για την ποιότητα των στελεχών της.

Και θέλω νά είστε βέβαιοι ότι οί ιερείς και οί οικογένειές τους δέν θα αισθάνονται μόνοι στον άγώνα τους· τους χρειάζομαι κοντά μου, άδελφούς και συναγωνιστές στο κοινό ιερό μας καθήκον.

Είναι θεμελιώδης προτεραιότητα ή ένορία νά αποδεικνύεται συνεχώς τό όντως νευραλγικό κύτταρο του έκκλησιαστικού όργανισμοϋ. Εϋχομαι, προσεύχομαι και σάς παρακαλώ νά μεριμνήσετε ώστε μέσα στην έρημο της Άθήνας νά ύπάρχει σέ κάθε ένορία μία μικρή όαση για τους νέους· ένα καταφύγιο για τά νέα ζευγάρια· μία γωνιά για τή χειμαζόμενη σύγχρονη οικογένεια· μία ζεστή φωλιά για κάθε «κοπιώντα και πεφορτισμένο»· μία έστία που θα καίει άδιαλείπτως ή φωτιά των πνευματικών άναζητήσεων· ένα θυσιαστήριο από τό όποιο ξεκινούν όλα και στο όποιο καταλήγουν τά πάντα, καθώς τό έκκλησιαστικό ήθος προϋποθέτει ότι «ήμωδν δέ σύμφωνος ή γνώμη τή εύχαριστία, και ή εύχαριστία πάλιν βεβαιοϊ την γνώμην».

Είναι έπείγον και άπαραίτητο σέ κάθε γωνιά της Άθηναϊκής γής νά ύπάρχει μία ζωντανή ένορία που νά φανερώνει με κάθε δυνατό τρόπο, ότι ό Χριστός άναστήθηκε και γι' αυτό οί άνθρωποι μπορούν νά βρίσκουν εκεί χαρά, παρηγοριά, έλπίδα, νόημα στη ζωή τους και νά ζούν την καθημερινότητά τους με τή βεβαιότητα ότι ό θάνατος έχει νικηθεί, ότι «άνέστη Χριστός και ζώνην πολιτεύεται».

Θά ήθελα άκόμη νά τοποθετηθώ έπιγραμματικά και σέ μερικά σημεία, τά όποια σχετίζονται με την

διακονία μου ως Προέδρου της Έρεās Συνόδου της Έραρχίας της Έκκλησίας της Έλλάδος.

Σέ μία έποχή που ή Οικουμένη παρουσιάζεται κατακερματισμένη και ως λύση προβάλλεται ή παγκοσμιοποίηση, οί Όρθόδοξες Έκκλησίες όφείλουν νά διασφαλίσουν και νά προβάλλουν την μεταξύ τους ένότητα. Σήμερα, όσο ποτέ άλλοτε πρέπει νά γίνει κατανοητή ή σημασία και ό ρόλος του Σεπτού Οικουμενικού μας Πατριαρχείου για την πορεία σύνολης της Όρθοδοξίας.

Είναι πιά καιρός, οί κατά τόπους Όρθόδοξες Έκκλησίες, οί όποίες είναι διεσπαρμένες στα μήκη και τά πλάτη της οικουμένης, νά βρεθούν ψυχικά και πνευματικά τό δυνατόν κοντύτερα μεταξύ τους. Και όπου και όταν οί άνθρωπινες άδυναμίες έπιτρέπουν νά άναφύονται διαιρέσεις και άσυμφωνίες όφείλουμε νά καταβάλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια ύπερβάσεως των προβλημάτων, με έπίγνωση ότι ύπάρχει ό άσφαλής έγγυητής της ένότητας, ό όποιος είναι τό Σεπτό Κέντρο της Οικουμενικής Όρθοδοξίας, τό πολύπαθο Οικουμενικό μας Πατριαρχείο.

Η ένότητα των όρθόδοξων είναι σήμερα τό μεγάλο ζητούμενο. Ίδιαίτερα καθώς ή παγκόσμια κοινότητα στρέφει τό βλέμμα προς την Όρθοδοξία και προσδοκᾷ λόγο καινούργιο και διαφορετικό, μαρτυρία και έμπρακτη συμβολή στην άντιμετώπιση της προκλητικής σύγχρονης πραγματικότητας.

Όφείλω νά καταθέσω ένώπιόν σας την έμπιστοσύνη μου στην πρόνοια του Θεοϋ, ό όποιος φρόντισε στον μαρτυρικό θρόνο της βασιλίδος των πόλεων νά στέκεται σήμερα βράχος άκλόνητος της Όρθοδοξίας και σοφός οιακοστρόφος της έκκλησιαστικής μας πορείας ό ταπεινός αλλά στιβαρός, ό τολμηρός αλλά σόφρων, ό ριζωμένος στην όρθόδοξη παράδοση αλλά βαθύς γνώστης των παγκοσμίων έξελίξεων Πατριάρχης του Γένους, ό Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαϊός.

Η Έλλαδική Έκκλησία, έχουσα έπίγνωση της ιστορίας του γένους των Έλλήνων, της έκκλησιαστικής μας ιστορίας και της όρθόδοξης έκκλησιολογίας φέρει βαριά την ευθύνη έπί των ώμων της για τον τρόπο που θα διαφυλάξει τά παραδεδομένα όσον άφορᾷ τή σχέση της και τή συνεργασία της με τό Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διοικεῖται ἀπὸ τὴν Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας καὶ τὴν Διαρκῆ Ἱερὰ Σύνοδο κατὰ καθορισμένο τρόπο, ὁ ὁποῖος προβλέπει καὶ τὶς εὐθύνες καὶ ἀρμοδιότητες τοῦ Προέδρου τους, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.

Ἡ χάραξη τῆς πορείας τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ἡ λήψη τῶν ἀποφάσεων, ἡ ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων πὸν κατὰ καιροὺς προκύπτουν καὶ ἡ ἀντιμετώπιση ὅλων τῶν ἄλλων ζητημάτων, γιὰ τὰ ὁποῖα ἔχει ἀρμοδιότητα ἡ Ἱεραρχία, ὀφείλουν νὰ εἶναι καρπὸς συνεργασίας τῶν μελῶν τῆς, οἱ ὁποῖοι συναποφασίζουν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι μὲ ἡθος συνοδικό. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὡς πρόεδρος ἔχει καθῆκον νὰ διασφαλίζει τὴ λειτουργία τοῦ συνοδικοῦ συστήματος καί, ὡς πρῶτος μεταξὺ ἴσων, νὰ εἶναι ὁ ἐγγυητὴς τῆς εὐρυθμῆς λειτουργίας του. Κατὰ προέκταση ἔχει τὴν εὐθύνη νὰ μεριμνᾷ ὥστε αὐτὸ τὸ συνοδικὸ πνεῦμα νὰ διαποτίζει κάθε πτυχή τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βίου καὶ νὰ καθορίζει τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο λειτουργοῦν ὅλες οἱ δομὲς τῆς ἐκκλησιαστικῆς πραγματικότητας.

Ἐχω ἐπίγνωση τοῦ χρέους μου νὰ εἶμαι ὑπεύθυνος, ἐμπυχωτῆς καὶ ἐγγυητῆς τοῦ συνοδικοῦ μας συστήματος. Ὅμως αὐτό, ἐκ τῆς φύσεώς του, διασώζεται μόνον μὲ κοινὴ προσπάθεια καὶ συναντίληψη. Παρακαλῶ λοιπὸν ἐκ μέσης καρδίας ὁ καθένας μας νὰ συμβάλλει ὑπεύθυνα καὶ μὲ συναίσθηση τῆς πνευματικῆς εὐθύνης στὴν οὐσιαστικὴ καὶ ἔμπρακτη λειτουργία τοῦ συνοδικοῦ μας συστήματος.

Ὁφείλουμε νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι ὁ Καταστατικὸς Χάρτης, ὁ ὁποῖος ὀριοθετεῖ νομικὰ τὶς ἐκκλησιαστικὲς λειτουργίες, ὑπῆρξε ἀπὸ τοὺς καλύτερους. Τὰ τριάντα χρόνια, ὅμως, πὸν παρήλθαν ἀπὸ τὴν ἔναρξη τῆς ἰσχύος του, ἐπιτάσσουν ἀναπόφευκτα τὴν ἀνάγκη γιὰ διορθώσεις καὶ προσθήκες ἢ τὴν ἀξιοποίηση δυνατοτήτων πὸν προβλέπει μὲν ἀλλὰ ἔμειναν μέχρι σήμερα ἀναξιοποίητες. Εἶναι ἐπομένως προφανές, ὅτι πρόκειται γιὰ ζήτημα τὸ ὁποῖο πρέπει ἐπίσης νὰ ἀπασχολήσει τὴν Ἐκκλησία μας.

Ἐνα ἄλλο μεῖζον θέμα, τὸ ὁποῖο πιστεύω ὅτι πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθεῖ σοβαρὰ ἀπὸ τὴ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι τὸ πρόβλημα τῆς στελεχώσεως τῶν ἐνοριῶν καὶ τοῦ εὐρύτερου ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου καθὼς καὶ ἡ ἀνάπτυξη νέων μορφῶν ποιμαντικῆς

φροντίδας, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἀνταποκρίνεται στὶς ἀνάγκες καὶ τὶς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς μας.

Πρὸς ἐπίτευξη αὐτοῦ τοῦ στόχου εἶναι αὐτονόητη ἡ νευραλγικὴ σημασία τῆς ἐκκλησιαστικῆς παιδείας, τῆς ἐπιμορφώσεως τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν στελεχῶν, καὶ αὐτὸ τὸ ζήτημα πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολήσει ἄμεσα καὶ ἐπιτακτικά. Καὶ βέβαια ἡ προσπάθεια ἐνίσχυσης τῆς συνεργασίας μας μὲ τὰ Πανεπιστημιακὰ καὶ τὰ ἄλλα μορφωτικὰ ἰδρύματα τῆς χώρας, καὶ ἰδιαίτερα μὲ τὶς Θεολογικὲς Σχολὰς τῶν Πανεπιστημίων τῆς Ἀθήνας καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, πρέπει νὰ θεωρεῖται ἐκ προοιμίου δεδομένη.

Ἀνάλογης βαρύτητας εἶναι καὶ μερικὰ εἰδικὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὴ σύγχρονη κοινωνικὴ πραγματικότητα καὶ ἀπαιτοῦν διατύπωση ὀρθόδοξων θεολογικῶν προσεγγίσεων καὶ ποιμαντικῶν ἀντιμετωπίσεων. Ζητήματα ὅπως τὸ οἰκολογικὸ πρόβλημα, τὰ βιοηθικὰ διλήμματα, ἡ ποιμαντικὴ τῶν νοσηλευτηρίων, ἡ οἰκονομικὴ μετανάστευση, τὸ σύγχρονο ἐμπόριο τῆς ἀνθρώπινης σάρκας, ὁ κοινωνικὸς ἀποκλεισμός, ἡ φτώχεια, τὸ στίγμα τῆς ψυχικῆς νόσου, ἡ κοινωνικὴ ἐξαθλίωση καὶ ἄλλα πολλὰ πρέπει νὰ ἔρθουν στὸ ἐπίκεντρο τοῦ θεολογικοῦ καὶ ποιμαντικοῦ μας προβληματισμοῦ μὲ τρόπο ἔγκυρο, ὑπεύθυνο καὶ συστηματικό.

Σὲ αὐτὸ τὸ σημεῖο δρώπτομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ ἀπευθυνθῶ στὰ εὐήκοα ὦτα τῆς Πολιτείας κάνοντας ἔκκληση καὶ πρόταση γιὰ ἀλληλουποστήριξη σὲ ὅλους ἐκείνους τοὺς τομεῖς ὅπου ἡ συνεργασία Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας μπορεῖ νὰ ἀποφέρει πολλαπλάσιους καρποὺς ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀντιμετώπιση πολλῶν ἀπὸ τὰ προαναφερθέντα προβλήματα.

Ἡ ἀναφορά μας σὲ αὐτὰ τὰ πρακτικὰ θέματα φέρνει ἀναγκαστικὰ στὸ προσκήνιο εὐλόγα ἐρωτήματα καὶ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Πιστεύω πὼς αὐτὸ τὸ κεφάλαιο πρέπει νὰ ἐπανεξεταστεῖ ἐνδελεχῶς, μὲ ἀνανεωμένα κριτήρια καὶ πάντως ὄχι μὲ τὶς μεθόδους τοῦ παρελθόντος. Πιστεύουμε πὼς οἱ καιροὶ ἀπαιτοῦν νὰ ἀναπτυχθοῦν πρωτοβουλίες οἱ ὁποῖες νὰ καθιστοῦν τὴν Ἐκκλησία εὐρωστη μὲν, ἀλλὰ μὲ μοναδικὸ σκοπὸ οἱ πόροι τῆς νὰ ἐξαργυρώνονται στὴ διακονία τοῦ ποιμνίου τῆς καὶ ἐπομένως τὰ ἔσοδα ἀπὸ τὴν διαχείριση τῆς περι-

ουσίας Της νὰ ἐπιστρέφουν στοῦ λαό, ὥστε νὰ μὴν δημιουργεῖται μὲ κανένα τρόπο ἡ αἴσθησις ὅτι ἔχει μετατραπῆ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ εἰς οἶκον ἐμπορίου.

Ἀγαπητοί μου, δὲν θέλω νὰ σᾶς ταλαιπωρήσω περισσότερο.

Νοιώθω, ὥστόσο, τὴν ἀνάγκη νὰ ὀλοκληρώσω τὴ σημερινὴ μᾶλλον δημόσια ἐξομολόγησι παρὰ ὁμιλία μὲ μία παράκλησι πρὸς τὸν Θεό, ὁ ὁποῖος ἀξίωσε ἐμὲ τὸν ἐλάχιστο νὰ στέκομαι σήμερα στὸν ἀρχιεπισκοπικὸ θρόνον τῶν Ἀθηνῶν, κληρονόμος καὶ διάδοχος ἀγίων ὅπως ὁ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης καὶ ὁ ἐπίσκοπος τῶν Ἀθηνῶν Ἰερόθεος.

Τέκνα καὶ ἀδελφοί μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένοι,

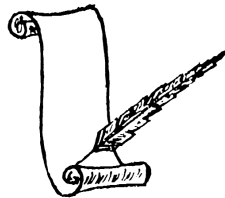
Προσεύχομαι καὶ παρακαλῶ τὸν Θεό, ὅταν περάσει ὁ καιρὸς καὶ πλησιάσω στοῦ τέλους τοῦ κύκλου τῆς ἐπίγειας διακονίας μου νὰ εἶμαι ἔτοιμος νὰ ἀπολογηθῶ μὲ παρηγορία ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γι’

αὐτὸν τὸν θρόνον ποῦ μοῦ ἐμπιστεύτηκε ὁ Κύριος. Θὰ ἤθελα μέχρι τότε νὰ ἔχω κατακτήσει τὸ δικαίωμα νὰ μιλήσω γιὰ αὐτὸν τὸν θρόνον, κοιτώντας σας στὰ μάτια καὶ ἐκφραζόμενος μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ποῦ ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς μιλοῦσε γιὰ τὸ σκαμνὶ του, λέγοντας:

«Ἐγὼ μὲ τὴ Χάρι τοῦ Θεοῦ, μήτε σακοῦλα ἔχω, μήτε κασέλα, μήτε σπίτι, μήτε ἄλλο ράσο ἀπὸ αὐτὸ ποῦ φορῶ. Καὶ τὸ σκαμνὶ, ὅπου ἔχω, δὲν εἶναι ἐδικό μου, διὰ λόγου σας τὸ ἔχω. Ἄλλοι τὸ λένε σκαμνὶ καὶ ἄλλοι θρόνον. Δὲν εἶναι καθὼς τὸ λέγετε. Ἀμὴ θέλετε νὰ μάθετε τί εἶναι; Εἶναι ὁ τάφος μου καὶ ἐγὼ εἶμαι μέσα ὁ νεκρὸς ὅπου σᾶς ὁμιλῶ. Ἐτοῦτος ὁ τάφος ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ διδάσκει βασιλεῖς καὶ πατριάρχας, ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παιδιὰ καὶ κορίτσια, νέους καὶ γέροντας καὶ ὅλον τὸν κόσμον».

«Εἶτ’ ὄνομα Κυρίου Εὐλογημένον».

Ἀμήν.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Μήνυμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Ἀξώμης κ. Πέτρου, ἐκπροσώπου ἐν Ἀθήναις τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεοδώρου, εἰς τὴν ἐνθρόνισιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου

**ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ
ΚΑΤΑ
ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ
ΓΕΥΜΑ***

Μακαριώτατε, πεφιλημένε καὶ πολυτίμητε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμε.

Ὅμοῦ μετὰ τῶν Σεβασμιωτάτων ἀδελφῶν Μητροπολίτου Πτολεμαΐδος κ. Προτερίου, Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαρεώτιδος κ. Γαβριήλ, Πατριαρχικοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Βασιλείου Βαρβέλη, ἔχομεν τὸ προνόμιον καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν, χαίροντες καὶ ἀγαλλόμενοι, νὰ ἐκπροσωπῶμεν, κατὰ τὴν εὐσημον καὶ ἱστορικὴν ταύτην ἡμέραν τῆς ἐνθρονίσεως τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, τὸ παλαίφατον καὶ Δευτερόθρονον Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας καὶ τὸν Σεπτὸν Προκαθήμενον Αὐτοῦ, τὸν Μακαριώτατον Πάπαν καὶ Πατριάρχην κ.κ. Θεόδωρον Β΄, ὅστις ἀπουσιάζων εἰς προγραμματισθεῖσαν ἱεραποστολικὴν καὶ ποιμαντικὴν περιοδεῖαν εἰς Μαδαγασκάρην, ἀνέθεσεν εἰς τὴν μετριότητα ἡμῶν νὰ μεταφέρωμεν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ εἰλικρινέστερα καὶ θερμότερα Αὐτοῦ αἰσθήματα ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ τιμῆς ἰδιασμένης, καθὼς καὶ τὸν ἐγκάρδιον Αὐτοῦ ἀσπασμὸν πρὸς τὸ Ὑμέτερον τετιμημένον πρόσωπον, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν βαθεῖαν Αὐτοῦ λύπην διὰ τὴν ἀπουσίαν του ἐκ τῆς εὐλογημένης ταύτης ἡμέρας.

Περιχαρεῖα πολλῇ, ἐπομένως, καὶ ὀλοθύμως συμμετέχοντες κατὰ τὴν μεγαλοπρεπῆ ταύτην τελετὴν τῆς ἐνθρονίσεως Ὑμῶν, ἀναγνωρίζομεν εἰς τὸ σεπτὸν πρόσωπον τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, τὸν πιστὸν θεματοφύλακα τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων καὶ τῆς ἱερᾶς παραδόσεως τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἀναγνωρίζομεν τὸν πεπνυμένον ἡγέτην, τὸν ποδηγετήσαντα ἐν σοφίᾳ καὶ συνέσει τὴν θεόσωστον Ἱερὰν Μητρόπολιν Θηβῶν καὶ Λεβαδείας, ἣν ἐποιμάνατε τόσον πατρικῶς, θεοφιλῶς καὶ σωφρόνως ἐπὶ 27 ἔτη. Δικαίως, ὅθεν, καὶ ἐπαξίως ἢ σεπτῇ Ἱεραρχίᾳ τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκάλεσεν Ὑμᾶς νὰ ἀναλάβετε εἰς καιροὺς οἰκειώσεως τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ καὶ μεγάλης πνευματικῆς ἀναγεννήσεως, τὴν εὐθαρσῆ καὶ καλὴν πηδαλιούχησιν τοῦ Θεοτεύκτου σκάφους τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἀτενίζοντες, διὰ τοῦτο, μετὰ πολλῶν καὶ χρηστῶν ἐλπίδων πρὸς τὴν προκειμένην πρωθιεραρχικὴν Ὑμῶν διακονίαν, ὡς Ἀρχιεπισκόπου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, προσβλέπομεν δι' ἐλπίδος εἰς τὴν ἀγαστὴν, ἀγαθὴν καὶ ἐπιβεβλημένην συνεργασίαν, καὶ μετὰ τοῦ δευτεροθρόνου Πατριαρχεῖου Ἀλεξανδρείας, ἐκφραζομένην ἰδιαίτερος εἰς τὴν συνεπικουρίαν

* Δημοσιεύονται προσφωνήσεις πού ἐξεφωνήθησαν βάσει γραπτοῦ κειμένου.

τοῦ μεγάλου καὶ θείου ἔργου τῆς ἱεραποστολῆς, ὅσον καὶ μεθ' ὄλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου γενικώτερον.

Περίζωσαι, οὖν, Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἰερώνυμε, τὴν ρομφαίαν σου καὶ ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης.

Ζῆθι Μακαριώτατε, εἰς ἔτη πολλὰ μὲ ὑγιεῖαν πολλὴν καὶ καλὴν καὶ ἀγλαόκαρπος εἶη ἡ Ἀρχιεπισκοπικὴ Ὑμῶν διακονία!

Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα. Ἄξιος, Ἄξιος, Ὑπεράξιος.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 828/3

Ἐν Δαμασκῷ, τῇ 13ῃ Φεβρουαρίου 2008

Πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΝ

Μακαριώτατε,
Τὴν Ὑμετέρα Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἀσπαζόμεθα.

Συγχαίρομεν Ὑμᾶς διὰ τὴν ἐπαξίαν ἐκλογὴν Ὑμῶν εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Εὐχόμεθα ὀλοψύχως ὅπως ὁ Παντοδύναμος Θεὸς Χαρίζῃ Ὑμῖν ὑγίαν καὶ ἐνίσχυσιν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑψηλῆς Σας διακονίας, ὡς Προκαθημένου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Γνωρίζοντες τὴν πολυσπούδαστον προσωπικότητα Ὑμῶν, τὰ πολλὰ προσόντα, τὴν ἐπιστημονικὴν Σας κατάρτισιν, καὶ τὴν μακρόχρονον ἄριστην ποιμαντικὴν Ὑμῶν διακονίαν εἰς τὸ παρελθόν, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ περίοδος τῆς Ἀρχιερατικῆς ποιμαντορίας Ὑμῶν θὰ ἀποβεῖ πολὺ ὠφέλιμος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν πιστὸν λαὸν τῆς, καὶ θὰ συμβάλῃ τὰ μέγιστα εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν ἀγάπης καὶ συνεργασίας μεταξὺ τῶν, ἀνὰ τὸν κόσμον, Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Μακαριώτατε,

Στηρίζομεν μεγάλας ἐλπίδας εἰς τὰς μελλοντικὰς Ὑμῶν προσπαθείας, διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ τὴν προσέγγισιν μεταξὺ πάντων τῶν χριστιανικῶν ἐκκλη-

σιῶν, ὥστε ἡ μαρτυρία αὐτῶν νὰ εἶναι μία καὶ νὰ ἀνταποκρίνεται περισσότερο εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἀναζητᾷ τὴν ὀρθόδοξον ἀλήθειαν.

Οἱ δεσμοί, οἱ ὁποῖοι συνδέουν τὸ Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι παλαιοὶ καὶ ἄρρηκτοι. Ἐλπίζομεν ὅπως οἱ πνευματικοὶ αὐτοὶ δεσμοὶ ἐνισχυθοῦν ἔτι περισσότερο εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐργασθῶμεν διὰ τὴν παροχὴν ἀξίας χριστιανικῆς μαρτυρίας πρὸς δόξαν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Ἐκκλησίας γενικῶς.

Εὐχέτης πρὸς Ὑμᾶς ἀδελφικῶς
Ἄξιος.

† Ὁ Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς
ΙΓΝΑΤΙΟΣ Δ΄

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Μήνυμα τῆς Α. Θ. Μακαριότητος τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου ἐπὶ τῇ Ἐνθρονίσει τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἰερωνύμου

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ 16.02.2008

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας, ἐν Χριστῷ, τῷ Θεῷ, λίαν ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῆ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος Κύριε Ἰερώνυμε. Τὴν Ὑμετέραν περισπούδαστον Ἡμῖν Μακαριότητα ἐν ἀγίῳ φιλήματι περιπτυσσόμενοι, ἠδεῶς προσαγορεύομεν.

Ἡ Σιωνίτις Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν ἱστορικῶς, συμμετέχει περιχαρῶς καὶ ὀλοκαρδίως εἰς τὸ ἱστορικὸν καὶ μέγα ἐκκλησιαστικὸν γεγονός τῆς κανονικῆς καταστάσεως τῆς Ὑμετέρας τετιμημένης Μακαριότητος εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον τῶν Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ ἔνθερον τὴν δέησιν πρὸς Κύριον ποιεῖται ἀπὸ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου ὑπὲρ ἀδιαλείπτου εὐδοξίως τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς τῆς Ὑμετέρας πεφωτισμένης Μακαριότητος ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἀγιωτάτης Καθολικῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ γενικῶς ὁ εὐγενὴς λαὸς τῆς Ἑλλάδος εὐελπιστεῖ εἰς Ὑμετέραν εἰρηνικήν, ἐκκλησιαστικὴν καὶ σταθερὰν οἰακοστροφίαν πρὸς ἀσφαλὴ προσανατολισμὸν τῆς ὁλκάδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ προλαμβάνῃ ἢ νὰ ὑπερβαίνει τὰς τρικυμίας, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀναπόφευκτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

Εἰς τὴν πεπνυμένην σκέψιν Ὑμῶν κυριαρχεῖ ἀσυχχύτως καὶ ἀναλλοιώτως τὸ πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ σωτηριώδης ἀποστολὴ Αὐτῆς διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν κόσμον οὐχὶ βεβαίως κοσμικῶ τῷ τρόπῳ.

Χαίρομεν ὅλως ἰδιαίτερος γνωρίζοντες ἐπίσης τὴν ἄποψιν καὶ τὴν διάθεσιν Ὑμῶν διὰ τὰ πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα, τὰ ὁποῖα συνεχίζουν τὴν μακροαῖωνα Ἑλληνορθόδοξον Οἰκουμενικὴν καὶ πνευματικὴν παράδοσιν ἐκτὸς τῶν συνόρων τῆς Ἑλλάδος.

Ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος θὰ πνέῃ ὡς αὖρα λεπτὴ καὶ πραεῖα καὶ ὡς δρόσος Ἀερμῶν ἢ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών, διὰ νὰ χαριτώσῃ τὰ ἔργα καὶ τὰς ἡμέρας Ὑμῶν ὡς ἀπόδειξις τῆς βαθείας πίστεως Ὑμῶν εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἀμήν.

Τῆς Ὑμετέρας πεφιλημένης Μακαριότητος
Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Ἱεροσολύμων ΘΕΟΦΙΛΟΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΜΟΣΧΑΣ

Μήνυμα τοῦ Ἀγιωτάτου Πατριάρχου Μόσχας καὶ πάσης Ρωσίας κ.κ. Ἀλεξίου Β΄ ἐπὶ τῇ ἐνθρονίσει τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου Β΄.

Μακαριώτατε Προκαθήμενε τῆς Ἀγιωτάτης Ἑλλαδικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας,
ἐν Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ
πεφιλημένε Συνάδελφε καὶ Συλλειτουργε
παρὰ τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου Δόξης
κ.κ. Ἱερώνυμε!

Μὲ μεγάλη μας χαρὰ ἐγκαρδίως συγχαίρομεν τὴν Ἀγιοσύνη Σας ἐκ μέρους τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῆς Ἱεραρχίας, τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ

αὐτῆς, ἐπὶ τῇ Ὑμετέρῳ ἐνθρονίσει ὡς Προκαθήμενου τῆς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Θεοῦ καὶ τῇ βουλήσει τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματός Σας ἀναλαμβάνετε νῦν τὸ πηδάλιον τοῦ νοητοῦ σκάφους τῆς Ἑλλαδικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ διὰ τοῦτο ἀκραδάντως πιστεύομεν, ὅτι ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος θὰ κατευδώσει τοὺς ἐπικειμένους, ἐπιμόχθους, Πρωθιεραρχικοὺς ἀγῶνες Ὑμῶν.

Τίς πρῶτες ἤδη δεκαετίες μετὰ τὴν ἐνδοξον Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν εὐλογημένον αὐτὸν τόπον τῆς Ἑλλάδος ἠργάσθη μὲ τὸ θεόπνευστο κήρυγμά του ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος, δικαίως θεωρούμενος οὐράνιος προστάτης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ τότε καὶ ἕως σήμερον ποτὲ δὲν ἐξέλειπε ἀπὸ ὄω ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ φανερωμένη σὲ χορεία ἀγίων, τοὺς ὁποῖους εὐλαβοῦνται καὶ ἀγαποῦν εἰς ὀλόκληρον τὴν Ὁρθοδοξία, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ρωσίας. Μεταξὺ αὐτῶν οἱ Ἅγιοι Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης καὶ Διονύσιος Κορίνθου, ὁ Ἅγιος Μεγαλομάρτυς Δημήτριος ὁ Μυροβλήτης, οἱ Ἅγιοι Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, Ἀρσένιος Ἐλασσόνος, Νεκτάριος Αἰγίνης καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Ἡ ἱστορία τῶν σχέσεων μας χάνεται εἰς τὰ βάθη τῶν αἰώνων, πηγαίνοντας πίσω στὰ χρόνια τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας. Ἀπ' αὐτήν, ἡ Ρωσία ἔλαβε τὸ φῶς τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ οὕτως ἐνετάγη εἰς τὴν μεγάλην οἰκογένεια τῶν χριστιανικῶν λαῶν. Μετὰ τὴν ἄλωση τοῦ Βυζαντίου κατὰ τοὺς χαλεποὺς καιροὺς τῆς Ὀθωμανικῆς κυριαρχίας ἡ Ρωσία ἐπανειλημμένως ἔσπευδε καὶ ἐβοήθη τὸν ὁμόπιστο ἑλληνικὸ λαό, ὑποστηρίζοντάς του τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνες καὶ μετέπειτα συμβάλλοντάς εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ νεοελληνικοῦ κράτους. Αὐτὲς οἱ σχέσεις ἀδελφικῆς φιλίας καὶ ἀγάπης μὲ τὴν πάροδο τῶν αἰώνων ἀδιαλείπτως ἐνισχύονταν γιὰ νὰ καταλήξουν νὰ γίνουν ἰδιαίτερα ἀγαστὲς κατὰ τὴν Πρωθιεραρχία τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χριστοδοῦλου, ὁ ὁποῖος δύο φορὲς ἐπεσκέφθη τὴ Ρωσικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ περιεβλήθη ὑπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ ποιμνίου μας.

Γνωρίζοντας τὴν Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία ὡς πιστὸ φύλακα τῆς ἁγίας Ὁρθοδοξίας προσευχόμεθα εἰς τὸν Κύριο ὅπως ἡ σωτήριος Κιβωτὸς τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς ὑπὸ τῆ θεόσοφῃ διακυβέρνησίν Σας, ἀπροσκόπτως πορεύεται ἐν πνεύματι ὁμοψυχίας, ὁμογνωμοσύνης καὶ εἰρήνης πρὸς τὴν πλήρωσιν τοῦ λόγου τοῦ Σωτῆρος: «ἵνα πάντες ἐν ὧσι» (Ἰω. 17, 21).

Χαιρετίζοντας τὴ Μακαριότητά Σας ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον τῆς Ἑλλαδικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, Σας διαβεβαιώνομεν, ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν μεγάλην καὶ ἀξιωματικὸν ἡμέραν νοερῶς εὐρισκόμενοι μαζί Σας δεόμεθα πρὸς τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων περὶ τῆς εὐσταθείας τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν Μακαριότητά Σας τῶν εὐλογημένων δωρεῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πρὸς τὴν καρποφόρον ἐπιτέλειαν τῆς ὑψηλῆς καὶ ὑπεύθυνης Πρωθιεραρχικῆς Σας διακονίας.

Μετὰ τῆς ἀδελφικῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης

† Ὁ Μόσχας καὶ πάσης Ρωσίας ΑΛΕΞΙΟΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἀρ. 51/2008

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, κύριε Ἱερώνυμε, λίαν ἀγαπητὴ καὶ περιπόθητε ἐν Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μετρούπολιτος,

Σὺν τοῖς Ἱεράρχαις, τῷ κλήρῳ καὶ τῷ εὐσεβεῖ λαῷ τῆς ἐν τῇ Ῥουμανίᾳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐδέχθημεν μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλιάσεως τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα τῆς ἐκλογῆς τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ὡς Προκαθημένου τῆς Ἀγιωτάτης καθ' Ἑλλάδα Ἐκκλησίας. Διὰ τῆς ἐν μυστηρίῳ δρασάσης ἐνεργείας τῆς τοῦ Παναγίου Πνεύματος χάριτος, ἣτις τὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ τελεσιουργεῖ, χορηγεῖ καὶ συγκροτεῖ, ἐνεπιστεύθη Ὑμῖν ὁ ἀρχιερατικὸς θρόνος τῆς ἐν Ἀθήνῃσι Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ὅστις ἐξ ἀπαρχῆς τετιμήθηκεν ὑπὸ ἁγίων ἱεραρχῶν, ὅπως, παραδείγματος χάριν, τοῦ Ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱεροθέου.

Ὁ εἰκοστὸς ἀρχιεπιτομὴν τῶν Ἀθηνῶν τυγχάνετε Ὑμεῖς, Μακαριώτατε, εἰς τὴν ἀδιάλειπτον σειρὰν τῶν ἐν τῇ περιλάμπρῳ πόλει ταύτῃ ἀρχιερατευσάντων μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας καὶ τὴν ἐναρξιν ἀπελευθερώσεως καὶ τῆς παλιγγενεσίας τοῦ ἑλληνικοῦ Ἔθνους, κατὰ τὸ πρῶτον ἡμῖσι τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος.

Μακαριώτατε, καλεῖσθε νῦν πρὸς τὴν ὑψηλὴν ταύτην διακονίαν ἵνα συνεισφέρετε εἰς τὴν προβολὴν τῶν ἀξιῶν τῆς Ὁρθοδοξίας ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ τῷ κόσμῳ, καθὼς καὶ εἰς τὴν προώθησιν τοῦ κοινωνικοῦ καὶ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, δεδομένου ὅτι ἔχετε ἤδη πλουσίαν ἐμπειρίαν εἰς τὸν τομέα τοῦτον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγάπης καὶ τῶν οἰκτιρῶν τοῦ Χριστοῦ φωτίζει Ὑμᾶς.

Διαβεβαιοῦμεν Ὑμᾶς ὅτι κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐν λόγῳ ἱερᾶς ἀποστολῆς οὐ στερεῖσθε συμπαράστασεως! Δεδομένης τῆς δογματικῆς, κανονικῆς καὶ λατρευτικῆς ἐνότητος, ἣτις ὑφίσταται μεταξὺ ἡμῶν, καὶ δεδομένων τῶν πανάρχαιων δεσμῶν, τῶν συναρμολογούντων τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ρουμανίας σὺν τῇ Ἑλλαδικῇ Ἐκκλησίᾳ, βεβαιοῦμεν Ὑμᾶς ὅτι μέλλομεν δεῖξαι πᾶσαν τὴν καλὴν διάθεσιν πρὸς στενωτέραν καὶ ἀγαστὴν συνεργασίαν μεταξὺ τῶν Ὁρθοδόξων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν. Εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπιτευξόμεθα καταθέτοντες πειστικὴν περὶ Χριστοῦ μαρτυρίαν ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ ἐν ὅλοκλήρῳ τῷ κόσμῳ εἰς καιροὺς ραγδαίας μεταβολῆς καὶ ἀναζητήσεως.

Κατὰ τὰς εὐλογημένας ταύτας στιγμὰς διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀπανταχοῦ Ὁρθοδοξίας, ἐνθυμούμεθα μετὰ πολλῆς χαρᾶς τὴν Ὑμετέραν ἐπίσκεψιν εἰς τὸ Ἱάσιον ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς πανηγύρεως τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς κατὰ τὸν Ὀκτώβριον μῆνα τοῦ δισχιλιοστοῦ σωτηρίου ἔτους, καθ' ὃν χρόνον συνωδεύσατε τὰ Ἱερὰ Λείψανα τοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἅτινα μετ' ἐν Χριστῷ ἀγάπης ἠνέγκατε ἵνα ὁ εὐλαβῆς ρουμανικὸς λαὸς προσκυνήσῃ καὶ τιμήσῃ αὐτά.

Μετὰ χριστῶν ἐλπίδων ἀτενίζοντες πρὸς τὴν πρωθιεραρχικὴν διακονίαν Ὑμῶν, εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, “Ὁ Καλὸς Ποιμὴν” (Ἰω. ι', 11) καὶ “ὁ Ἀρχιερεὺς τῆς ὁμολογίας ἡμῶν” (Ἐβρ. γ', 1) δωρίξῃ Ὑμῖν τὴν Βοήθειαν Αὐτοῦ ἵνα διακονήτε

τήν ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ, φέρων πλούσιον πνευματικὸν καρπὸν ὡς πρόεδρος τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἵνα καθοδηγήτε τὸν ὀρθόδοξον λαὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς σωτηρίας.

Κατὰ τὴν εὐλογημένην ταύτην στιγμήν, μετὰ τῶν ἱεραρχῶν τοῦ κλήρου καὶ τῶν πιστῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, ἐκ βαθέων συγχαίρομεν Ὑμᾶς ἀναφωνῶντες: Ἄξιος! Ἄξιος! Ἄξιος! Εἰς πολ-
λὰ ἔτη, Μακαριώτατε!

Μετ' ἐξειδικασμένης τιμῆς καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης
ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ,

† Ὁ Ρουμανίας ΔΑΝΙΗΛ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Πρὸς τὸν
Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον

Μακαριώτατε,
Ἀγαπητὲ ἐν Κυρίῳ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ,

Ἦταν θέλημα Θεοῦ νὰ δεχτεῖ στὴν ἐπουράνια βα-
σιλεία Του τὸν Μακαριστὸ Ἀρχιεπίσκοπο Χριστό-
δουλο, τοῦ ὁποίου αἰωνία νὰ εἶναι ἡ μνήμη.

Εἰς τὴν ἀγαθὴ Του πρόνοια ὁ Μεγάλος Ποιμὴν ὁ
Κύριος Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν ἄφησε εἰς θλίψη
καὶ ἀποθάρρυνση τὰ πνευματικὰ τέκνα τῆς ὀρθόδο-
ξης Ἑλλάδος ἀλλὰ μὲ τὴν ἐνότητα τοῦ ἀποστολικοῦ
χαρίσματος «Κατῆλθε ἐφ' ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ
Ἅγιον».

Ἡ Θεοφώτιστη Ἱεραρχία Σας ἀνέδειξε καὶ ἐξέλεξε
νέο καθοδηγητὴ καὶ Προκαθήμενο τῆς ἀδελφῆς
Ἑλλαδικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας – Ἀρχιεπίσκοπο
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.

Σήμερον, ὅπου ἐνθυμούμεθα καὶ δοξάζομε τοὺς
Ἅγίους ἐνδόξους μάρτυρες Πάμφιλο καὶ Πορφύριο
καὶ τὸν Μέγα Ἱεράρχη Ἅγιο Φλαβιανό, Ἀρχιεπίσκο-
πο Κωνσταντινουπόλεως, τελεῖται ἡ ἱστορικὴ καὶ ἱερὴ
πράξις τῆς ἐνθρόνισής σας, ὡς ἀξίου διαδόχου τῶν
ἄξιων προκατόχων Σας στὸν ἀρχιεπισκοπικὸ θρόνο
τῆς ἱστορικῆς Ἀθήνας.

Ἡ δική μας Βουλγαρικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία,
ἔχει τὴν εὐλογία καὶ τὴ χαρὰ νὰ εἶναι σὲ πνευματικὴ

ἐνότητα μὲ τὴν ἀδελφὴ Ἑλλαδικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλη-
σία μέσω τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος καὶ τοῦ μεγάλ-
ου ὀνόματος τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης ἱσαποστόλων καὶ
φωτιστῶν τῶν Σλάβων, τῶν ἀδελφῶν Κυρίλλου καὶ
Μεθοδίου.

Στὴ σημερινὴ ἱστορικὴ ἐποχὴ γιὰ τίς φιλικὲς σχέ-
σεις μεταξὺ τῶν λαῶν μας, τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ
Βουλγαρικοῦ, μὲ μεγάλη πνευματικὴ χαρὰ καὶ ἔχον-
τας μπροστά μας καὶ τὴν ἁγίαν ὀρθόδοξον ὁμολογίαν
μας καὶ τὴν ἐν Χριστῷ πίστη, ἃς τοὺς ἔχουμε ἁγίους
καὶ προστάτες τῆς Ἑνωμένης Εὐρώπης, ὡς ἀπὸ κοι-
νοῦ ὑπόδειγμα καλῆς μαρτυρίας πρὸς τὸν κόσμο.

Μακαριώτατε, παρακαλῶ νὰ δεχθεῖτε ἐξ ὀνόματος
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Βουλγαρικῆς Ὁρθοδόξου
Ἐκκλησίας καὶ ἐκ μέρους μου τίς ἐν προσευχῇ εὐχές
μας. Ὁ παντοδύναμος Θεὸς νὰ στηρίζει τίς πνευμα-
τικὲς καὶ τίς σωματικὲς σας δυνάμεις γιὰ τὴν ἀξιο-
πρεπῆ συνέχιση τοῦ πρωθιεραρχικοῦ σας λειτουργή-
ματος σὲ ὅλους τοὺς ζωτικῆς σημασίας γιὰ τὴν Ἐκ-
κλησία τομεῖς, ὅπως καὶ μέχρι τώρα: στὸ διδασκα-
λικὸ καὶ κοινωνικὸ πεδίο πρὸς χαρὰ καὶ παρηγορία
τῆς ἁγίας Ἱεραρχίας, τοῦ χριστεπωνύμου κλήρου, καὶ
τοῦ θεοσεβοῦς ποιμνίου, τοῦ εὐσεβοῦς καὶ ὀρθοδό-
ξου ἑλληνικοῦ λαοῦ, γιὰ τὴν πανορθόδοξη ἐνότητα
καὶ τὴν Δόξα τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

Εἰς πολλὰ τὰ ἔτη, Μακαριώτατε Δέσποτα!

Μετὰ ἐν Κυρίου ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ ἐν φιλήματι
ἀγίῳ,

† Ὁ Βουλγαρίας ΜΑΞΙΜΟΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Τιφλίδα 13.02.08

Πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον
Μακαριώτατε

Ἐκ μέρους τῆς Ὁρθοδόξης Ἐκκλησίας καὶ προσω-
πικὰ ἐκ μέρους μου δεχθεῖτε ἐγκάρδια συγχαρητήρια
ἐπὶ τῇ ἐνθρόνισει Σας. Γνωρίζομε, πὼς ἐσεῖς εἶστε
γνωστὸς θεολόγος ὄχι μόνο στὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ
σὲ ὅλο τὸν Ὁρθόδοξο κόσμο.

Ἐλπίζουμε, ὅτι οἱ αἰώνιες φιλικές καὶ ἀδελφικές σχέσεις μεταξύ τῶν δύο μας Ἐκκλησιῶν θὰ ἐνισχυθοῦν καὶ θὰ συνεχίσουν καὶ ἐπὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπείας Σας. Ἡ βεβαιότητα αὐτῶν τῶν σχέσεων εἶναι ἡ βοήθεια καὶ συμπαράσταση πού αισθάνονται τακτικά οἱ συμπατριῶτες μας ἀπὸ τὴν Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία.

Ὁλόψυχα Σᾶς εὐχόμαστε ὑγεία καὶ μακρόχρονη ζωή.

Ἄς Σᾶς εὐλογεῖ ὁ Θεὸς καὶ Σᾶς προστατεύει στὴν ὑψηλὴ Θεάρεστη Ἀποστολή Σας γιὰ τὸ καλὸ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

Μὲ ἐν Χριστῷ ἀγάπη

† Ὁ Γεωργίας ΗΛΙΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμε,

Ἡ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου μετέχει σήμερα τῆς μεγάλης χαρᾶς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν ἐνθρόνιση τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος στὸν Ἀρχιεπισκοπικὸ θρόνο τῶν Ἀθηνῶν.

Δοξάζουμε τὸν Θεό, τὸν δοτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ, πού χάρισε στὴν Ἐκκλησία του ἄνδρα τῆς δικῆς σας περιωπῆς, κεκτημένον πλεῖστες ὅσες ἀρετὲς καὶ χαρίσματα, λιπαρὰ μόρφωση, ἀγάπη καὶ πιστότητα πρὸς τὴν Ἐκκλησία, ἀκαταπρόσητη ἐργατικότητα καὶ δραστηριότητα.

Ἡ εὐρεῖα πλειοψηφία τὴν ὁποία συγκέντρωσε ἡ ὑποψηφιότητά σας δείχνει τὸ σεβασμὸ καὶ τὴ συμπαράσταση τῆς Ἱεραρχίας στὸ ἔργο πού ἀναλαμβάνετε. Οἱ ἐπευφημίες τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος, τῶν ὁποίων μάρτυρες ἔχουμε γίνεῖ ὅλοι, ἀποδεικνύουν τὴν ἀγάπη καὶ ἐμπιστοσύνη του πρὸς τὸ πρόσωπό σας. Κι ὅλα μαρτυροῦν τὴν κλήση σας ἀπὸ τὴ Θεία Πρόνοια. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι «οὐδὲν τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἐστὶν ἀπρονοήτον». Καὶ στὸ πρόσωπό σας ἀποδεικνύεται ὅτι «ὑπὲρ μοῖραν, Θεὸς κινεῖται».

Ἡ ἔνδοξη καθέδρα σας, Μακαριώτατε, μὲ τὸν δισχλιετῆ Χριστιανικὸ βίό της, τὴν ἀνεκτίμητη συμβολὴ της στὴ σύζευξη τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Χριστιανικοῦ πνεύματος, τὸ δανεισμὸ τῶν ὄρων τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας πρὸς ἔκφραση τῶν Χριστιανικῶν

δογμάτων, τὴν ἐν ἐθνικῇ ἐλευθερίᾳ καλλιέργεια καὶ σήμερα τῆς Ὁρθόδοξης σκέψης καὶ τῆς Θεολογικῆς Ἐπιστήμης, σᾶς καθιστᾷ φύσει καὶ θέσει πρωταγωνιστὴ στὸν Ὁρθόδοξο στίβο, ἐκφραστὴ τοῦ γνήσιου Ὁρθόδοξου φρονήματος, ὅπως αὐτὸ ἐκφράστηκε καὶ βιώθηκε στὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολή. Εἴμαστε σίγουροι ὅτι τὸ ἦθος σας, ὁ μέχρι σήμερα ἀνεπίληπτος καὶ ἀνυπόκριτος βίος σας καὶ ἡ ἐνάρετη πολιτεία σας εἶναι ἀσφαλῆ ἐχέγγυα γιὰ τὴ νέα πορεία τὴν ὁποία ἐγκαινιάζετε σήμερα.

Χαίρομεν ὡς ἐκ τούτου «χαρὰν μεγάλην σφόδρα» ὅλοι οἱ Προκαθήμενοι καὶ οἱ Ἐκπρόσωποι τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν. Πρώτιστα τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ἡ πρωτόθρονη στὴν Ὁρθοδοξία Ἐκκλησία πού στὸν συντονιστικὸ τῆς ρόλο βρίσκει στὸ πρόσωπό σας πολύτιμο συνεργάτη καὶ συναντιλήπτορα.

Ἰδιαίτερη χαρὰ αισθανόμαστε κι ἐμεῖς, ἐκπροσωποῦντες τὴν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου. Γιὰ μᾶς ἡ Ἑλλάδα δὲν εἶναι ἀπλῶς μιὰ ὁμόδοξη χώρα. Εἶναι ἡ μητέρα πατρίδα μὲ τὴν ὁποία μᾶς συνδέουν κοινὴ γλῶσσα καὶ κοινὴ καταγωγή. Τὸ «κλεινὸν ἄστυ», εἶναι γιὰ τὸν Κυπριακὸ Ἑλληνισμό ἡ Ἱερουσαλήμ τῶν ἐθνικῶν ὀραματισμῶν του. Κι ἐσεῖς γίνεστε ἀπὸ σήμερα ἕνα ἀπὸ τὰ κύρια στηρίγματα μας στὸν ἀγῶνα γιὰ ἐθνικὴ καὶ φυσικὴ ἐπιβίωση στὴ γῆ τῶν πατέρων μας. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς κι ἡ θρησκευτικὴ του ἡγεσία στάθηκαν πάντα δίπλα μας, συμπαραστάτες καὶ συναγωνιστὲς στοὺς συνεχεῖς καὶ ἀκατάπαυστους ἀγῶνες, ἀπὸ τὴν αὐγὴ τῆς κοινῆς μας ἱστορίας μέχρι σήμερα. Ἀναμένουμε κι ἀπὸ σᾶς, κι εἴμαστε σίγουροι ὅτι θὰ ἔχουμε, αὐτὴ τὴ συμπαράσταση καὶ συμπαράταξη.

Προσβλέπουμε σὲ προσεχῆ συνάντησή μας γιὰ νὰ σᾶς ἐνημερώσουμε καὶ διὰ ζώσης γιὰ τοὺς διωγμοὺς καὶ τὶς κακοπάθειες πού ὑφίσταται ὁ Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὸς λαὸς τῆς Κύπρου ἀπὸ τὸν ἀλλόθρησκο εἰσβολέα καὶ νὰ ζητήσουμε τὴ βοήθειά σας γιὰ τὴν ἀνάκτηση τῶν ναῶν καὶ τῶν σεβασμάτων του, καθὼς καὶ τὴν ἐπιστροφή του στὶς πατρογονικὲς του ἐστίες.

Συγχαίροντάς σας καὶ πάλιν, μαζί μὲ τὶς δικὲς μας εὐχὲς διαβιβάζουμε καὶ τὶς εὐχὲς τῆς Ἱεραρχίας καὶ σύμπαντος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ γιὰ μιὰν ἀγλαόκαρπη ἀρχιεπισκοπεία.

† Ὁ Κύπρου ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ

ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Προσφώνησις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου

16.2.2008

Μακαριώτατε, πεφιλημένε ἐν Κυρίῳ ἀδελφέ,
Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, Κύριε
Ἱερώνυμε.

Αἰσθήματα δοξολογίας καὶ εὐχαριστίας στὸν Θεὸ
γεμίζουν καὶ τὴ δική μας καρδιά κατὰ τὴν ἱστορικὴ
αὐτὴ ἡμέρα τῆς ἀναρρήσεώς Σας στὸν ἀρχιεπισκο-
πικὸ θρόνο τῶν Ἀθηνῶν, τῆς ἀναλήψεως τῆς εὐθύνης
τοῦ Προκαθημένου τῆς προσφιλοῦς ἀγιοτρόφου
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Τριαδικὸς Θεὸς Σᾶς ἔχει ὡς γνωστὸν προικίσει
μὲ πολλὰ τάλαντα: πηγαία εὐσέβεια, στέρεα θεολο-
γικὴ συγκρότηση, ποιμαντικὴ εὐαισθησία, ὑπομονὴ
στὶς δοκιμασίες καὶ ἀδικίες, οργανωτικὲς ἰκανότητες,
ἀκαταπύνητη δημιουργικότητα. Ἡ μακρὰ ἐκκλησια-
στικὴ Σας διακονία ἔχει ἀξιοποιήσει καὶ ἐπαυξήσει
αὐτὰ τὰ χαρίσματα προσθέτοντας εὐρύτατη κοινω-
νικὴ ἐμπειρία καὶ οἰκουμενικὸ ὄραματισμό. Ἰδιαίτε-
ρα λοιπὸν ἀρμόζει καὶ στὴ δική Σας περίπτωσις ὁ λό-
γος τοῦ Κυρίου «παντὶ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσε-
ται παρ' αὐτοῦ, καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ, περισσότερον
αἰτήσουσιν αὐτόν» (Λουκ. 12:48).

Μαζὶ μὲ ὅλες τὶς ἀντιπροσωπεῖες τῶν Ὁρθοδόξων
Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, καὶ ἡ ἀντιπροσωπεῖα τῆς
Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας, ἀποτελουμέ-
νη ἀπὸ τὸν ὀμιλοῦντα, τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολί-
τη Βερατίου κ. Ἰγνάτιον, τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκο-
πο Ἀπολλωνίας κ. Νικόλαον καὶ τὸν ὑπεύθυνον τῆς νε-
ολαίας κ. Γ. Παπαδόπουλο, μετέχει μὲ εἰλικρινῆ χαρὰ
στὸ σημερινὸ εὐφρόσυνο γεγονός. Μὲ μεγάλες προσ-
δοκίες προσβλέπουμε στὴ συνεργασία καὶ τὴν κοινὴ
πορεία τῶν Ἐκκλησιῶν μας γιὰ τὴν ἀναζήτησι τῶν
ὀρθῶν θέσεων στὰ προκύπτοντα πανορθόδοξα, παγ-
χριστιανικὰ καὶ παγκόσμια προβλήματα, γιὰ τὴ μαρ-
τυρία τοῦ Εὐαγγελίου τῆς καταλλαγῆς, τῆς εἰρήνης
καὶ τῆς ἐλπίδος στὸν εὐρύτερο χώρο τῆς Βαλκανικῆς
καὶ γενικότερα τῆς Οἰκουμένης.

Μαζὶ μὲ τὰ ὀλόψυχα συγχαρητήριά μας, ἐκ βάθους
ψυχῆς ἀναβλύζει ἡ ταπεινὴ προσευχή μας, ὅπως ὁ
Χριστὸς στηρίζει μέχρι τέλους τὰ βήματά Σας γιὰ νὰ
πορεύεσθε στὰ ἴχνη Του –μὲ θερμοσυργὸ ἀγάπης, διο-
ρατικὴ σοφία, ἀκλόνητη ἀντοχὴ, σταυροαναστάσιμο
φρόνημα· καὶ ὅπως τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καθοδηγεῖ κα-
θμερινὰ τὶς σκέψεις, τὶς πρωτοβουλίες καὶ τὶς ἐνέρ-
γειές Σας. Ὁ ἐμπνευσμένος ἐνθροιστήριος λόγος
Σας ἂς εἶναι μέχρι τέλους ὁ προσωπικὸς Σας Κατα-
στατικὸς Χάρτης.

Εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι, ἀξιοποιώντας τὸ ὑπέροχο
πνευματικὸ ἀνθρώπινο δυναμικὸ καὶ τὰ πολλαπλὰ
μέσα τὰ ὁποῖα ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διαθέτει, θὰ
τὴν ὀδηγήσετε σὲ νέα πνευματικὴ ἀνθήσις καὶ καρπο-
φορία, ὥστε νὰ ἀκτινοβολεῖ στὸν σύγχρονον κόσμον τὸ
φῶς τοῦ Χριστοῦ: τὸ φῶς τῆς ἀλήθειας, τῆς δικαιοσύ-
νης, τῆς χαρᾶς καὶ τοῦ κάλλους.

Περαιῶν τὶς λιτὲς αὐτὲς σκέψεις μὲ τοὺς λόγους τοῦ
θεμελιωτοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν ἀποστό-
λου τῶν Ἐθνῶν Παύλου: «Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πά-
ντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦ-
μεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργομένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ
ἢ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς
γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων» (Ἐφεσ. 3:20-21).

† Ὁ Ἀλβανίας ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Βαρσοβία, 16.4.2008

Πρὸς
Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Ἱερώνυμον
Εἰς Ἀθήνα

Μακαριώτατε καὶ λίαν ἡμῖν ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ
Ἀδελφὲ Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Ἱερώνυμε,

Μετὰ εἰλικρινοῦς χαρᾶς ἐπληροφορήθημεν περὶ
τῆς ἐκλογῆς τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τὸν
Θρόνον τῶν Ἀρχιεπισκόπων Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλ-
λάδος ὡς εἰκοστοῦ Προκαθημένου τῆς Ἀποστολικῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἔνδοξος ἱστορία τῆς βυζαντινῆς Ὁρθοδοξίας τῆς ὑπάρχουσας ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ ἀρχαιοτάτους χρόνους, θέτει ἐνώπιον τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος πολλὰ προσκλήσεις καὶ ἀποστολὰς οἱ ὁποῖες ἀπαιτοῦν ἀρχιεπιμαντική σύνεσιν καὶ διάκρισιν. Καὶ ἀκριβῶς αὐτὰ τὰ προσόντα τὰ παρατήρησε εἰς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἢ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας ὑμῶν καὶ οἱ πιστοὶ Τῆς, οἱ ὁποῖοι ἀκούγοντας τὴν φωνὴν τῆς καρδιάς τους καὶ τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐμπιστεύτηκαν εἰς Ὑμᾶς αὐτὴν τὴν ὑπεύθυνον διακονίαν τῆς διαποιμάνσεως τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἐκλογή τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἀποτελεῖ σημαντικὸν γεγονός ὃχι μόνον διὰ τὴν Τοπικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι γὰρ μία ἀπὸ τὰς ἀρχαιότερας Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖες συνδέονται διὰ συγγενείας μὲ τὸ ἔνδοξον Βυζάντιον. Ἡ Ἑλλάς εἶναι ἐπίσης ἕνας ἱστορικὸς χάρτης τῆς ἐπιστολογραφικῆς καὶ ἀποστολικῆς δράσεως τοῦ Ἁγίου Παύλου. Ἡ Ἐκκλησία, τὴν ὁποίαν θὰ διαποιμαίνετε Μακαριώτατε, συγκεντρώνει τὴν εὐσεβῆ προσοχὴν ἡμῶν εἰς τὰ μοναστικά της κέντρα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἐξἄλλου τὴν κοιτίδα τοῦ πνευματικοῦ βίου δι' ὅλον τὸν κόσμον.

Ἀνεβαίνετε Μακαριώτατε εἰς τὸν θρόνον ἐνδόξων Ἀρχιεπισκόπων, οἱ ὁποῖοι μετ' ἀφοσιώσεως ὑπηρετήσαν τὸ καλὸν τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ δὲν μποροῦμεν νὰ μὴν θυμηθοῦμε τὸν Μακαριστὸν κυρὸν Χριστόδουλον, τὸν ἄμεσον προκατοχὸν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ὁποίου εὐχόμεθα ἐκτενῶς πρὸς τὸν Θεόν. Εἴμασθε πεπεισμένοι ὅτι ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης θὰ ἀκολουθήσει τὰ ἴχνη τους διαποιμαίνοντας τὴν Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Πολωνικὴ Αὐτοκέφαλος Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶχε πάντοτε ἀδελφικούς, φιλικούς καὶ στενοὺς δεσμούς μὲ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ μὲ τὸν εὐσεβῆ τῆς Λαόν. Πιστεύομεν, ὅτι οἱ δεσμοὶ αὐτοὶ θὰ συνεχιστοῦν καὶ εἰς τὸ μέλλον, καὶ θὰ καλλιεργηθοῦν. Καὶ οἱ δύο μας Ἐκκλησίαι πλήν τούτου ἐβρίσκονται εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν, καὶ χάριν εἰς αὐτὸ ἢ φωνὴ τῆς Ἁγίας Ὁρθοδοξίας γίνεται ἔτι περισσότερον ἀκουστή καὶ ἀποφασιστικὴ.

Εὐχόμεθα τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι πλούσια τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ, ὑγιείαν καὶ σοφίαν εἰς τὴν νέα δια-

κονίαν τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἁγίας Αὐτοῦ Ἐκκλησίας. Πιστεύομεν δέ, ὅτι ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης μέσα στοὺς σύγχρονους ἀνέμους τοῦ περιβάλλοντός μας κόσμου θὰ ὀδηγήσει τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν ἥσυχον λιμένα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Συγχαίρομεν τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἐκ μέρους τῆς Ἱεραρχίας, Κλήρου τε καὶ Λαοῦ τῆς Πολωνικῆς Αὐτοκεφάλου Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν προσωπικῶς. Εἴθε ὁ Παντοδύναμος Θεὸς νὰ ἐνισχύει τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα εἰς τὴν νέαν διακονίαν ταύτην καὶ χαρίζει Ὑμῖν ἔτη πολλὰ.

Εἰς πολλὰ ἔτη Μακαριώτατε Δέσποτα!

† Ὁ Μητροπολίτης Βαρσοβίας
καὶ πάσης Πολωνίας ΣΑΒΒΑΣ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΑΣΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΣΕΧΙΑΣ ΚΑΙ ΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

Πρὸς
Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Ἱερώνυμον

Μακαριώτατε καὶ λίαν ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ Ἀδελφὲ
Σεβασμιώτατοι
Πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ

Μὲ ἄξια καὶ πανηγυρικὴ τὴν ἐκλογή ἐπιλέχθηκε ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο ἢ σεβάσμια προσωπικότητάς σας Μακαριώτατε σὲ Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.

Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας πασῶν χωρῶν Τσεχίας καὶ Σλοβακίας μαζί μὲ τὸ ποιμνίό της σπεύδει νὰ Σᾶς ἐκφράσει τὴν πιὸ ἐγκάρδια καὶ εὐκρινῆ χαρὰ μαζί μὲ τὴν δόξα πρὸς τὸν Θεὸ πού μῶλις ἐσεῖς διαδέχεστε τὴν πνευματικὴ ἔθναρχία τῆς Ἑλλάδος.

Προσωπικὰ Μακαριώτατε, συμβαδίζοντας ἔτη πολλὰ τώρα στὸ ποιμαντορικὸ χῶρο τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας ὡς ἀρχιερεῖς, εἴτε αὐτὸ ἦταν στὰ διάφορα διορθόδοξα συνέδρια εἴτε σὲ προσωπικὸ ἐπίπεδο ὡς φιλοξενούμενοί Σας, εὐρίσκουμε στὸ πρόσωπό Σας τὸ πολυπόθητο πνεῦμα φιλαδέλφου ἀγάπης καὶ ἐν Χρι-

στῶ Χαράς. Θὰ θέλαμε ὅμως νὰ ἐπισημαίνουμε καὶ τὴν εὐαισθησία Σας στὰ φιλανθρωπικὰ καὶ τὴν φροντίδα Σας γιὰ τοὺς ἐν ἀνάγκη εὐρισκομένους Γέροντες καὶ νέους, διότι ὅλα αὐτὰ δικαίως καὶ ἐπάξια εὐαρεστήθηκαν στὸν Θεὸ καὶ ἐκλεχθήκατε ὡς προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας.

Μακαριώτατε,

Οἱ θυγατέρες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες τῆς Ἑλλάδος Τσεχίας καὶ Σλοβακίας τόσο ἱστορικὰ ὅσο καὶ σύγχρονα συμβαδίζουν αἰῶνες τώρα μαζί.

Οἱ ἀπὸ Θεσσαλονίκη ἅγιοι ἰσαπόστολοι Κύριλλος καὶ Μεθόδιος εἶναι τὸ ἀδιαμφισβήτητο ἱεραποστολικὸ μῆνυμα καὶ δῶρο τὸ ὁποῖο μὲ εὐλάβεια, εὐγνωμοσύνη καὶ πίστη ἀκολουθοῦμε καὶ ἀναβιώνουμε διαρκῶς μέχρι καὶ σήμερα.

Ἡ Ἑλλάδα καὶ ὁ ἑλληνισμὸς τοιοντοτρόπως διαμόρφωσε καὶ διαμορφώνει ἀδιάλειπτα τὴν καρδιά τῆς Εὐρώπης τόσο τῆς ἱστορικῆς ὅσο καὶ τῆς σύγχρονης, τῆς ἐνωμένης. Ἔτσι μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι μέσῳ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πασῶν χωρῶν Τσεχίας καὶ Σλοβακίας, στὴν καρδιά τῆς Εὐρώπης χτυπᾷ ἡ Ὁρθόδοξη Ἑλλάδα. Ἡ παρουσία σας στὸν ἀρχιεπι-

σκοπικὸ θρόνο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀνοίγει μίαν νέα πορεία, στὴν ὁποία ἡ ἀνάδειξη τῆς ἀδελφοσύνης τῶν Ἐκκλησιῶν μας θὰ ἔχει μίαν ξεχωριστὴ σελίδα. Καὶ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου εὐελπιστῶ ὅτι καὶ σ' ἐμᾶς στοὺς Ὁρθοδόξους στὴν Τσεχία καὶ Σλοβακία θὰ μᾶς δοθεῖ λίαν συντόμως ἡ εὐκαιρία νὰ σᾶς ἀνταποδώσουμε τὴν ἀβρααμιαία φιλοξενία καὶ ἀνοιχτὴ ἀγκαλιὰ πὺ πάντοτε μᾶς παραχωροῦσατε καὶ μᾶς ὑποδεχόσασταν ἐσεῖς.

Γιατὶ στὴν καρδιά τοῦ ἐνιαίου σώματος στὴν ὁποία ρέει καὶ ἀναζωογονεῖ τὸ αἷμα δὲν ὑπάρχουν πόρτες πὺ πρέπει νὰ κρουσθοῦν γιὰ νὰ ἀνοιχθοῦν ... γιὰτὶ ἀπλὰ αὐτὸ συμβαίνει ἀπόλυτα φυσικά.

Εὐελπιστοῦμε στὴν ἄριστη συνέχεια καὶ συνεργασία τῶν Ἐκκλησιῶν μας σὲ ἀνάδειξη ἐνότητας καὶ ὁμοψυχίας τῶν λαῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν πρὸς παραδειγματισμὸ ὄλων.

Μετὰ ἐγκαρδίων ἀσπασμῶν

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Πράγας καὶ Μητροπολίτης
πασῶν χωρῶν Τσεχίας καὶ Σλοβακίας
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Φανάριον, 7 Φεβρουαρίου 2008

**ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΙ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ
ΜΗΝΥΜΑΤΑ**

Μακαριώτατον

Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κύριον Ἱερώνυμον Β΄,

Εἰς Ἀθήνας

Μακαριώτατε, τιμώτατε καὶ φίλτατε ἐν Χριστῷ Ἀδελφέ,

Ἐπὶ ἐπαξία καὶ πανηγυρικῇ ἐκλογῇ Ἑμετέρας προσφιλεστάτης καὶ περι-
σπουδάστου ἡμῖν Μακαριότητος εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον τῶν
Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὴν Προεδρείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλ-
λάδος, τοῦ λύχνου τεθέντος ἐπὶ τὴν Λυχνίαν ἵνα ἐξαστράπη τὸ φῶς τῆς Χά-
ριτος καὶ τῆς Ἀληθείας τοῦ Κυρίου, ἐν περιχαρείᾳ ἀσπασόμεθα τὴν Ἑμετέ-
ραν Ἀγάπην ἀδελφικῶς καὶ συγγαίρομεν ὀλοκαρδίως, εὐχόμενοι ἐκ προ-
σώπου τῆς ἡμετέρας Μετριότητος καὶ συμπάσης τῆς σεβαστῆς καὶ πεφιλη-
μένης Ἑμῖν καὶ πᾶσι Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας
πᾶσαν παρὰ Κυρίου βοήθειαν εἰς τὸ πολύπλευρον καὶ πολυεύθυνον ἔργον
εἰς τὸ ὁποῖον ἐκάλεσεν Ἑμᾶς ὁ Κύριος καὶ ἡ τιμία ψῆφος τῆς σεβασμίας Ἱε-
ραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἐκδαπανήσητε τὰ δοθέντα Ἑμῖν
πολυδύναμα τάλαντα, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ πληρώματος τῆς ποτε προσφιλοῦς θυ-
γατρὸς καὶ σήμερον τετιμημένης ἀδελφῆς Ἐκκλησίας, ὡς καὶ ὀλοκλήρου τῆς
Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Προσβλέπομεν εἰς ἀγαστὴν συνεργασίαν Ἑμῶν μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Πατριαρχείου, ἀναφωνοῦμεν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἀδελφῶν τὸ «Ἄξιος» καὶ
διατελοῦμεν μετὰ βαθείας ἀδελφικῆς ἀγάπης, πάσης τιμῆς καὶ ἐνθέρμων
συγχαρητηρίων προσρήσεων.

Μετ' ἐγκαρδίων ἀσπασμῶν

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐν τῇ μεγάλῃ Πόλει τῆς Ἀλεξανδρείας
τῇ 28ῃ Ἰανουαρίου 2008

Ἄριθμ. Πρωτ. 410

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Καρυστίας καὶ Σκύρου, Τοποτηρητὰ τῆς Ἐκ-
κλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὴ ἀδελφὴ καὶ συλλειτουργγὴ
τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε Σεραφεῖμ, χάρις καὶ ἔλεος εἶησαν τῇ ὑμετέρᾳ
πεφιλημένῃ καὶ γερασμίᾳ Σεβασμιότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μετ' εὐχαριστήσεως καὶ δοξολογικῆς διαθέσεως ἐλάβομεν τὸ ὑπ' ἀριθμ.
πρωτ. 388/260/7 Φεβρ. 2008 ὑμέτερον γράμμα, διὰ τοῦ ὁποῖου πληροφοροεῖτε

τὴν Μετριότητα ἡμῶν, περὶ τῆς χάριτι τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἐκλογῆς νέου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, τοῦ ἀπὸ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερωνύμου.

Ἦσαύτως, θερμᾶς ἐκφράζομεν τὰς πρὸς τοῦτο εὐχὰς καὶ προσευχὰς ἡμῶν, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς στηρίξη καὶ εὐλογῇ τὸ ἔργον καὶ τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ Πρωθιεραρχικὴν ἀποστολήν, κατευθύνῃ δὲ τὸ νοητὸν σκάφος τῆς ἀγιωτάτης ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς νομὰς σωτηρίους καὶ εὐδίοις λιμένας.

Ὅθεν, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι τὸν Παλαίφατον Πατριαρχικὸν Θρόνον τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου Ἀλεξανδρείας καὶ τὴν ἡμετέραν Μετριότητα θὰ ἐκπροσωπήσουν οἱ Σεβ. Μητροπολίται: Γέρων Ἀξώμης κ. Πέτρος, Πτολεμαΐδος κ. Προτέριος, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μαρεώτιδος κ. Γαβριήλ, Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος Ἀλεξανδρείας, καὶ ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Βασίλειος Βαρβέλης.

Προσευχόμεθα διὰ τὴν ἐπιτυχῆ καθ' ὅλα διοργανώσιν τῶν ἐπικειμένων ἑορταστικῶν καὶ εὐφροσύνων ἐκδηλώσεων καὶ τελετῶν καὶ ἀσπαζόμεθα ὑμᾶς ἐν φιλήματι ἀγίῳ παραμένοντες ἀγαπητὸς ὡς πάντοτε ἀδελφὸς ὑμῶν.

† Ὁ Ἀλεξανδρείας ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β΄
Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας
καὶ πάσης Ἀφρικῆς

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Άριθμ. Πρωτ. 118

Μακαριώτατε ἐψηφισμένε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας, ἐν Χριστῷ, τῷ Θεῷ, λίαν ἀγαπητὴ ἀδελφὴ καὶ συλλειτουργγὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος Κύριε Ἱερώνυμε. Τὴν ἡμετέραν περισπούδαστον ἡμῖν Μακαριότητα ἐν ἀγίῳ φιλήματι περιπτυσσόμενοι, ἡδέως προσαγορεύομεν.

Περιχαρεῖα πολλῇ μαθόντες τὴν ἐνεχθεῖσαν Ἀγίῳ Πνεύματι καὶ Ψήφοις Κανονικαῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκλογὴν τῆς ἡμετέρας Περισπουδάστου ἡμῖν Μακαριότητος εἰς τὸν περιπυστον Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον τῆς Ἀγιωτάτης

Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συγχαίρομεν Αὐτῇ ἀπὸ βάθους καρδίας, ἐκφράζοντες κοινὰ πνευματικὰ αἰσθήματα συνόλου τῆς περὶ ἡμᾶς Γεραρᾶς Ἀγιογραφικῆς Ἀδελφότητος καὶ τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας ἐν γένει.

Ἡ χρονικὴ περίοδος ἐν ἣ ἡ ἡμετέρα πεπνυμένη Μακαριότης κέκληται, ὅπως ἀναλάβῃ τὰς ἡνίας τῆς πλέον συμπαγοῦς καὶ ἰσχυρᾶς Ὁρθοδόξου τοπικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωμηοσύνης, διακρίνεται διὰ τε τὸ καλῶς ἠροτριωμένον ἔδαφος τῶν ψυχῶν τοῦ προσφιλοῦς ἐν Ἑλλάδι Χριστεπωνύμου Ποιμνίου, συνεπεία τοῦ πολυσχιδοῦς ἔργου τοῦ Μακαριστοῦ Αὐτῆς Προκατόχου, κυροῦ Χριστοδούλου, διὰ τε τὴν παγκόσμιον πνευματικὴν δίψα, τὸν «λιμὸν τοῦ ἀκοῦσαι λόγον Κυρίου», τὴν ὁποίαν καλεῖται εἶπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε ἢ κατ' ἀνατολὰς Ὁρθόδοξος ἡμῶν Καθολικὴ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία νὰ ἀναψύξῃ διὰ τῆς χάριτος Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνεύματος, ἐν μέσῳ τῶν σειρήνων τῆς παγκοσμιοποιήσεως καὶ ἰσοπεδώσεως τῶν πάντων.

Ἡ ἀπὸ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἀνάδειξις τῆς ἡμετέρας πεφιλημένης ἡμῖν Μακαριότητος, διακρινομένης ἐπὶ τῇ ἀδιαμφισβητήτῳ Αὐτῆς ἱκανότητι εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν, ὡς καὶ ἐπὶ τῷ διαπύρῳ καὶ ἐμπράκτῳ σεβασμῷ Αὐτῆς πρὸς τὴν ζωοπάροχον καὶ θεραπευτικὴν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι Ἐκκλησιαστικὴν Ζωὴν καὶ Παράδοσιν, πρὸς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς θεσμοὺς ἐν γένει, ἰδίᾳ δὲ πρὸς τὰ Πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα, πληροῖ ἡμᾶς χαρᾶς, ἐπὶ τῇ βεβαιότητι τῆς συνεχίσεως καὶ ἐπιτάσεως τῆς κοινωνίας ἡμῶν ἐν τῷ ἐνὶ Σώματι τοῦ Χριστοῦ, τῇ Καθόλου Ἐκκλησίᾳ, χάριν τῆς ἀποστολῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ρωμηοσύνης ἐν τῇ Οἰκουμένῃ.

Ἐπὶ οὖν τούτοις, τὴν ἡμετέραν Μακαριότητα φιλήματι ἀγάπης ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ κατασπαζόμενοι ἀπὸ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, καὶ εὐχόμενοι Αὐτῇ τὴν ἐξ ὕψους κραταίωσιν εἰς τὴν νέαν, ὑψηλὴν Αὐτῆς Ποιμαντορίαν διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ
βῆ Ἱανουαρίου κε΄

Τῆς ἡμετέρας Περισπουδάστου Μακαριότητος
Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός,

† Ὁ Ἱεροσολύμων ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Άρ.44/2008

Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο
Μητροπολίτη Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερώνυμον
Τὸν ἐκλεγέντα Ἀρχιεπίσκοπο τῆς Ὁρθόδοξης
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Σεβασμιώτατε,

Μὲ βαθεῖα ἀδελφικὴ χαρὰ συγχαίρουμε τὴν Ἑμετέ-
ρα Σεβασμιότητα γιὰ τὴν ἐκλογή ὡς νέο Ἀρχιεπίσκο-
πο τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Σ'
αὐτὲς τὶς εὐλογημένες στιγμὲς μετέχουμε στὴ χαρὰ
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς
Ἑλλάδος, ἡ ὁποία σᾶς ἔχει ἐκλέξει γιὰ νὰ καθοδη-
γεῖτε τὸν ὀρθόδοξο πιστὸ λαὸ τῆς Ἑμετέρας χώρας.

Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι οἱ ἀδελφικὲς σχέσεις μας ὡς
ἀδελφὲς Ἐκκλησίαι καὶ οἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν ὀρθο-
δόξων λαῶν μας ποὺ ἐκδηλώθηκαν ἔντονα ἀκόμα καὶ
σήμερα, ὅταν ὑποδεχθήκαμε στὴν πατριαρχικὴ ἔδρα
μας τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα, τὸν κύριον Κώσταν Κα-
ραμανλὴν, τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος, θὰ συν-
εχίσουν νὰ χαρακτηρίζουν καὶ στὸ μέλλον τὴν κοινὴ
μας μαρτυρία στὸν κόσμον σήμερα.

Μὲ ἐξειδιάζουσα ἐκτίμηση καὶ ἀδελφικὴ ἀγάπη
στὸν Κύριον μας Ἰησοῦ Χριστό,

† Ὁ Ρουμανίας ΔΑΝΙΗΛ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΥΠΡΟΥ

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου,
τῇ 7ῃ Φεβρουαρίου 2008

Σεβασμιώτατον
Μητροπολίτην Θηβῶν καὶ Λεβαδείας
κύριον Ἱερώνυμον,
Ἐψηφισμένον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης
Ἑλλάδος,
Ἀθήνας

Χαρᾶς πολλῆς ἐνέπλησεν ἡμᾶς τὸ εὐάγγελον ἄγγελ-
μα τῆς ἐκλογῆς τῆς Ἑμετέρας λῖαν ἀγαπητῆς Σεβα-
σμιότητος ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλ-
λάδος.

Ὅλη ψυχῇ καὶ καρδίᾳ συγχαίροντες τῇ Ἑμετέρα
περισπουδᾷ Σεβασμιότητι ἐπὶ τῷ εὐτυχεστάτῳ
τούτῳ γεγονότι, ὀλοθύμως δεόμεθα τοῦ Παντοδυνά-
μου Θεοῦ ἵνα διαφυλάτῃ Αὐτὴν ἐν ὑγιεῖα ἀδιαπτόω
ἐπὶ μήκιστον, ἐπιδαψιλεύῃ Αὐτῇ πλουσίας τὰς δω-
ρεὰς καὶ εὐλογίας Αὐτοῦ καὶ ἐνισχύῃ Αὐτὴν δαψιλῶς
ἐν τῇ νέᾳ πρωθιεραρχικῇ Αὐτῆς διακονίᾳ, ἐπ' ἀγαθῷ
τοῦ αὐτόθι χριστεπονύμου πληρώματος.

Ἀπονέμομεν δ' Αὐτῇ τὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφικὸν
ἀσπασμόν.

Μετὰ πολλῆς τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης

† Ὁ Κύπρου ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΑΡΣΟΒΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ
ΠΟΛΩΝΙΑΣ

7.2.2008

Πρὸς τὸν
Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. Ἱερώνυμον
Εἰς Ἀθήνα

Μακαριώτατε καὶ Ἁγιε Δέσποτα,

Μετὰ εὐλοκρινῆς χαρᾶς ἐπληροφορήθημεν περὶ τῆς
ἐκλογῆς τῆς Ἑμετέρας Μακαριότητος εἰς τὸν Θρόνον
τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.
Συγχαίρομεν τὴν Ἑμετέραν λῖαν ἀγαπητὴν ἡμῖν Μα-
καριότητα ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ
γεμάτη εὐθύνης, τῆς τιμῆς ἐκ μέρους τῆς Ἱεραρχίας,
Κλήρου καὶ Λαοῦ τῆς κατὰ Πολωνίαν Ὁρθοδόξου
Ἐκκλησίας καὶ Ἡμῶν προσωπικῶς.

Τὴν θλίψιν ἡμῶν μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ Προκατό-
χου Ἑμῶν τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ
Χριστοδούλου τὴν γεμίζει σήμερα ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἐλπί-
δα, ὅτι ἡ ἀδελφικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θὰ ἀπο-
κτήσει διὰ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ σεπτὸν
Πρόσωπον τῆς Ἑμετέρας Μακαριότητος ἄξιον Προ-
καθήμενον καὶ Πρωθιεράρχην.

Ἐλπίζομεν δέ, ὅτι οἱ ἄριστοι μέχρι σήμερα ἀδελ-
φικὲς ἐπαφὲς μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν θὰ συνε-
χιστοῦν καὶ ἐτι περισσότερο θὰ καλλιεργηθοῦν.

Εὐχόμενοι τῇ Ἑμετέρα Μακαριότητι τὴν πλούσιαν
ἀπὸ τὸν Θεὸν εὐλογίαν εἰς τὸ δύσκολον καὶ ὑπεύθυ-

νον ἔργον τοῦ Προκαθημένου Ἐκκλησίας τοῦ ἐνδόξου Ἑλληνικοῦ Γένους, διατελοῦμεν μετὰ πολλῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καὶ ἐξειδιασμένου σεβασμοῦ.

Εἰς ἔτη πολλὰ Μακαριώτατε Δέσποτα!

† Ὁ Μητροπολίτης Βαρσοβίας καὶ
πάσης Πολωνίας ΣΑΒΒΑΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΣΕΧΙΑΣ ΚΑΙ ΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

Πρὸς τὸν Μακαριώτατο
Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κύριο Ἱερώνυμο Β΄

Μακαριώτατε καὶ λίαν ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Μὲ ἄξια καὶ πανηγυρικὴ τὴν ἐκλογή ἐπιλέχθηκε ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο ἢ σεβασμία προσωπικότητά σας, Μακαριώτατε, σὲ Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.

Ἡ ἱεραρχία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας πασῶν χωρῶν Τσεχίας καὶ Σλοβακίας μαζί με τὸ ποιμνίό της σπεύδει νὰ Σᾶς ἐκφράσει τὴν πιὸ ἐγκάρδια καὶ εὐλοκρινὴ χαρὰ μαζί με τὴν δόξα πρὸς τὸν Θεὸ διότι ἐσεῖς διαδέχεστε τὴν πνευματικὴ ἔθναρχία τῆς Ἑλλάδος.

Προσωπικά, Μακαριώτατε, συμβαδίζοντας μαζί ἔτη πολλὰ τώρα στὰ διάφορα διορθόδοξα συνέδρια εἴτε σὲ προσωπικὸ ἐπίπεδο ὡς φιλοξενούμενός Σας, ἐκτιμώντας πάντοτε ἔβρισκα στὸ πρόσωπό Σας τὸ πολυπόθητο πνεῦμα φιλαδέλφου ἀγάπης καὶ ἐν Χριστῷ Χαρᾶς. Θὰ ἤθελα ὅμως νὰ ἐπισημάνω καὶ τὴν εὐαισθησία Σας στὰ φιλανθρωπικὰ καὶ τὴν φροντίδα Σας γιὰ τοὺς ἐν ἀνάγκη εὐρισκομένους Γέροντες καὶ νέους, διότι ὅλα αὐτὰ δικαίως καὶ ἐπάξια εὐαρεστήθηκαν στὸν Θεὸ καὶ ἐκλεχθήκατε ὡς Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας.

Εὐέλπιστῶ στὴν ἄριστη συνεργασία τῶν Ἐκκλησιῶν μας σὲ ἀνάδειξη ἐνότητας καὶ ὁμοψυχίας τῶν λαῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν.

Μετὰ ἐγκαρδίων ἀσπασμῶν,

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Πράγας καὶ
Μητροπολίτης πασῶν χωρῶν Τσεχίας καὶ Σλοβακίας
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ
ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Νέα Ὑόρκη, 7 Φεβρουαρίου 2008

Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κύριον Ἱερώνυμον
Εἰς Ἀθήνας

Μακαριώτατέ μοι,

Ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, τοῦ πληρώματος αὐτῆς, καὶ τῆς Ὀμογενείας ἐν γένει, δεχθῆτε παρακαλῶ τὰ θεομύστα ἐν Χριστῷ συγχαρητήριά μου ἐπὶ τῇ χάριτι Θεοῦ ἐκλογῇ Σας εἰς τὸν ἱερώτατον Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ συγχαρητήριά μας συνοδεύονται ἀπὸ τὴν ἐκτενῆ δέησίν μας πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τὸν καλέσαντα Ὑμᾶς εἰς διαποίμανσιν τοῦ λαοῦ Του, ὑπὲρ ἀκλονήτου ὑγείας, ἰσχύος πνεύματος καὶ σώματος, ἄνωθεν σοφίας, καὶ περισσίας εἰρήνης πρὸς ἀγλαόκαρπον ἐπιτέλεσιν τοῦ πολυσυνθέτου καὶ πολυσημάντου ἔργου Σας ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.

Εἶψαν τὰ ἔτη τῆς ἀρξαμένης εὐλογημένης Ἀρχιεπισκοπείας Σας πολλὰ καὶ εὐκλεῆ ἐν Χριστῷ.

Μετ' εὐλαβοῦς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καὶ ἰδιαζούσης
τιμῆς

Ἀδελφὸς ἐν Χριστῷ
† Ὁ Ἀμερικῆς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΙΕΡΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 88 Ἐν Ἡρακλείῳ, τῇ 7ῃ Φεβρουαρίου 2008

Πρὸς
τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα
τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κύριον Ἱερώνυμον
Εἰς Ἀθήνας

Ἡ Ἱερὰ Ἐπαρχιακὴ Σύνοδος τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας, ἐπὶ τῷ αἰσίῳ ἀκούσματι τῆς ἐπαξίας ἐκλογῆς

τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐκφράζει θερμὰς, φιλαδέλφους, συγχαρητηρίους εὐχὰς καὶ προσρήσεις ὑπὲρ ἐνισχύσεως Αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορος ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῆς νέας ὑψηλῆς διακονίας Αὐτῆς.

Εὐχόμενοι ὀλοθύμως, ὅπως τὰ ἔτη τῆς Ἀρχιεπισκοπίας Ὑμῶν ὧσιν καρποφόρα καὶ δημιουργικὰ πρὸς δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τῆς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διατελοῦμεν

Μετὰ σεβασμοῦ καὶ πολλῆς τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης

Ὁ Πρόεδρος
† Ὁ Κρήτης ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

ΠΑΠΑΣ ΡΩΜΗΣ ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΣ ΙΣΤ΄

Μακαριώτατον

Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος,
κύριον Ἱερώνυμον

Μὲ χαρὰν ἤκουσα τὴν πληροφορίαν διὰ τὴν ἐκλογὴν Σας ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος. Θερμῶς Σᾶς συγχαίρω ἐπὶ τῷ χαρμοσύνῳ τούτῳ γεγονότι καὶ Σᾶς διαβεβαιῶ διὰ τὴν ἐγγύτητά μου ἐν προσευχῇ, καὶ παρακαλῶ τὸν Κύριον, ὅπως πλουσίως εὐλόγησῃ τὴν διακονίαν Σας ἐπ' ἀγαθῷ πάντων τῶν ἐμπειστητευμένων εἰς τὴν ποιμαντορικὴν Σας φροντίδα.

Τὰ τελευταῖα ἔτη αἱ σχέσεις μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχουν παρουσιάσει σημαντικὴν βελτίωσιν καθὼς προσπαθοῦμεν νὰ ζήσωμεν συμφώνως πρὸς τὴν προσευχὴν τοῦ Κυρίου διὰ τὴν ἐνότητα πάντων τῶν μαθητῶν Του. Αὐτὴ ἡ ἀύξανομένη ἐπικοινωνία εἶναι ἰδιαίτερος ἐμφανὴς ἐντὸς τοῦ νέου περιεχομένου τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου Καθολικῶν καὶ Ὁρθοδόξων καὶ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς ἀύξανομένης ἐνότητος καὶ συνεργασίας μεταξὺ τῶν χωρῶν-Μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

Μὲ αἰσθήματα ἀδελφικῆς ἐκτιμήσεως, εὐχομαι εἰς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα πᾶσαν εὐτυχίαν ἐν τῇ βεβαιότητι ὅτι, διὰ πρεσβειῶν τῆς Θεοτόκου, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θὰ συνεχίσῃ κάτω ἀπὸ τὴν Ὑμετέ-

ραν καθοδήγησιν, νὰ αὐξάνεται ἐν πιστότητι πρὸς τὸν Κύριον καὶ θὰ στηρίξῃ τὸ Ἔθνος εἰς τὴν Χριστιανικὴν του ζωὴν καὶ κληρονομίαν.

ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΣ, Πάπας Ρώμης ΙΣΤ΄

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ, 3853/08

Ἀθήναι, 8 Φεβρουαρίου 2008

Μακαριώτατον κ.κ. Ἱερώνυμον
Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος,
Ἀθήναι

Μακαριώτατε,

Ἡ Καθολικὴ Ἱεραρχία τῆς Ἑλλάδος συνεδριάζουσα εἰς Ἀθήνας καὶ πληροφορηθεῖσα τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα τῆς ἐκλογῆς Σας εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, σπεύδει θερμῶς νὰ σᾶς συγχαρεῖ.

Συμμετέχομεν ὀλοψύχως εἰς τὴν χαρὰν τῆς ἀδελφῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐπάξιαν ἐκλογὴν Σας.

Δεόμεθα τοῦ Κυρίου ὅπως Σᾶς διατηρεῖ σῶον, ὑγιᾶ καὶ μακροημερεύοντα, διὰ νὰ ποιμάνετε ἐπὶ μακρὸν τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν καὶ νὰ καθοδηγεῖτε μὲ σοφία Θεοῦ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, θέτων ὑπὲρ αὐτῆς τὰ πολλὰ χαρίσματα μὲ τὰ ὁποῖα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον Σᾶς ἐπλούτισε.

Ἡ Καθολικὴ Ἱεραρχία τῆς Ἑλλάδος προσβλέπει εἰς τὸ πρόσωπόν Σας μὲ πολλὴν ἐλπίδα καὶ ἀδελφικὴν συνεργασίαν πρὸς δόξαν τοῦ Παναγίου Θεοῦ καὶ ἐπ' ὠφελεία τοῦ Χριστεπώνυμου πληρώματος.

Διὰ τὴν Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

† ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

Ἐπίσκοπος Σύρου, Θήρας καὶ Κρήτης
Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Καθολικῆς
Ἱεραρχίας Ἑλλάδος

ΑΝΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΟΣ
ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΡΜΕΝΙΩΝ
Ἁγία Μήτηρ Ἐδρα Etchmiadzin

9 Φεβρουαρίου 2008

Μακαριώτατον

κ. Ἱερώνυμον Β΄

Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

Ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Μετὰ χαρᾶς μεγάλης ἐμάθομεν παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Voskan Kalpakian, Προκαθημένου τῆς Ἀρμενικῆς Ἐπισκοπῆς Ἑλλάδος, περὶ τῆς ἐκλογῆς Ὑμῶν ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος. Συγχαίρομεν Ὑμῖν ἐπὶ τῷ χαρμοσύνῳ τούτῳ ἀγγέλματι καί, ἐκ τοῦ πνευματικοῦ κέντρου πάντων τῶν Ἀρμενίων, τῆς Ἁγίας Μητρὸς Ἐδρας Etchmiadzin, ἀποστέλλομεν πρὸς Ὑμᾶς τὰς ἀμείνους ἡμῶν εὐχὰς καὶ τὴν ἀδελφικὴν ἡμῶν ἐν Χριστῷ ἀγάπην.

Ὡς πιστὸς ἐργάτης ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου, ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἔχει διακονήσει εἰς ὑψηλὰς καὶ πολυευθύνους θέσεις τῆς Ἐκκλησίας, πρωτοποροῦσα εἰς τὴν κατήχησιν καὶ ἀποδίδουσα ἰδιαίτεραν ἔμφασιν ἐπὶ τῆς χριστιανικῆς ἀγωγῆς καὶ θεολογικῆς καταρτίσεως τῶν νέων κληρικῶν.

Ἐπὶ αἰώνας συνεχῶς, τὸ ἐνάρετον ἔργον τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ διαφωτίσεως ἦτο πηγὴ τῆς μετὰ τῶν δύο ἐθνῶν μας φιλίας, ἡ ὁποία ἐνισχύεται σήμερον ὑπὸ τῆς παρουσίας τῆς ἀρμενικῆς κοινότητος καὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἀρμενικῆς Ἐπισκοπῆς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Δημοκρατίᾳ, καθὼς καὶ ὑπὸ τῆς θερμῆς συνεργασίας ἐπὶ διακρατικῶν καὶ διεκκλησιαστικῶν θεμάτων.

Ἐλπίζομεν ὅτι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Ἀρχιεπισκοπίας τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος οἱ σημαντικοὶ οὔτοι δεσμοὶ θὰ ἐμπλουτισθοῦν ἔτι περαιτέρω διὰ πολλῶν ἀκόμη θεαρέστων καὶ ἐπιτυχῶν ἔργων καὶ κατακτήσεων.

Ἐκφράζομεν Ὑμῖν αὖθις τὰ συγχαρητήριά μας καὶ προσευχόμεθα εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦ Χριστὸν ὅπως κοσμή τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα χάρισιν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἐπιδαπιλεύῃ ἐπ' Αὐτῆς ἔτη πολλὰ ἐπὶ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου, ὥστε νὰ

πραγματοποιήσῃτε πάσας τὰς ἀγαθὰς Ὑμῶν φιλοδοξίας καὶ τὰ ἀγαθοποιὰ Ὑμῶν σχέδια.

Ἀναπέμποντες τὰς προσευχὰς ἡμῶν τῷ Παντοδυνάμῳ Θεῷ, αἰτούμεθα ὅπως κρατῆ καὶ διαφυλάσῃ ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον Αὐτοῦ ἐποπτεῖαν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, τὸν νέον Αὐτῆς Ἀρχιεπίσκοπον, τὸν εὐσεβῆ ἑλληνικὸν λαὸν καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους, νῦν καὶ αἰεὶ.

Μετ' ἀδελφικῆς ἀγάπης

† KAREKIN

Ἀνώτατος Πατριάρχης
Καθολικὸς Πάντων τῶν Ἀρμενίων

[Μετάφρασις ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ:
Δρ Νικόλαος Κ. Πετρόπουλος,
M.St., D. Phil {Oxon.},
φιλόλογος - μεταφραστής
Ἱεράς Συνόδου]

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

11 Φεβρουαρίου 2008

Πρὸς τὸν

Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον

Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος,

κ.κ. Ἱερώνυμο

Μακαριώτατε

ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

μετὰ χαρᾶς πληροφορήθηκα τὴν ἐκλογὴν Ὑμῶν ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.

Μαζὶ μὲ τὸ Συμβούλιο τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας τῆς Γερμανίας χαίρομαι ἰδιαίτερα πὸν ἡ Ἱερά Σύνοδος Σᾶς ἐξέλεξε τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ πρώτου Πνευματικοῦ ὁδηγοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ παρακαλῶ ἐξ ὅλης καρδίας τὸν Θεὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὅπως βοηθήσῃ Ὑμῖν εἰς τὸ νέο Σας λειτούργημα. Εἴθε ὁ Θεὸς ὅπως δωρίσῃ Ὑμῖν σοφία, κουράγιο καὶ δύναμη, ὥστε τὸ μήνυμα τῆς ἀπολυτρώσεώς μας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ φθάνει συνεχῶς καινούργιο στοὺς ἀνθρώπους.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ ἡ Εὐαγγελικὴ Ἐκκλησία τῆς Γερμανίας συνδέονται πολυτρόπως στὴν Εὐρώπη, ἡγουν τῇ συναναστροφῇ καὶ τοῖς

κοινοῖς καθήκοσι εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν, ὡς ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ γεγονός ὅτι κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη πολλοὶ Ἑλληνες Ὁρθόδοξοι εἰς τὴν Γερμανίαν καθὼς καὶ σημαντικὸς ἀριθμὸς ἐν Ἑλλάδι Προτεσταντῶν βρῆκαν μὴ καινούργια οἰκογένεια.

Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους θὰ χαιρόμεν ἰδιαίτερα πολὺ περισσότερο δέ, ἐὰν θὰ μπορούσαμε στὸ προσεχὲς μέλλον προσωπικὰ νὰ συναντηθοῦμε ὅπως ἐμβαθύνωμεν τὴν ἀδελφικὴν σχέσιν τῶν Ἐκκλησιῶν μας.

Ἐν Χριστῷ

Ἐπίσκοπος Dr. WOLFGANG HUBER

Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας τῆς Γερμανίας

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ (Π.Σ.Ε.) ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟ

Γενεύη, 8 Φεβρουαρίου 2008

Μακαριώτατε,

Ἐχετε τὰ θερμὰ μας συγχαρητήρια γιὰ τὴν ἐκλογή σας ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴ θέση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, Πρώτου μιᾶς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, τὴν ὁποία ἐμεῖς στὸ Π.Σ.Ε. εἴμαστε ὑπερήφανοι πού τὴν ἔχουμε ὡς μίαν ἀπὸ τὰ ἰδρυτικὰ μας μέλη.

Σήμερα, σὲ μίαν τόσο χαρμόσυνη ἡμέρα γιὰ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἐνώνουμε τὴν φωνή μας μαζί με ὅλους τοὺς ἀδελφούς ἐπισκόπους καὶ τὸν κληρὸ τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ἀναφωνοῦντες πρὸς Ὑμᾶς τὸ Ἄξιος!

Νὰ εἴσαστε βέβαιος, Μακαριώτατε, ὅτι οἱ προσευχὲς μας θὰ σᾶς συνοδεύουν καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς ἀναλήψεως τῶν νέων καθηκόντων σας γιὰ τὴν Ἐκκλησία, γιὰ τὸ ποίμνιο σας, γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἐχουμε ἐμπιστοσύνη ὅτι κάτω ἀπὸ τὴν πεφωτισμένη ποιμαντορία σας, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θὰ συνεχίσει τὸ ἐνεργὸ ρόλο Της μέσα στὴ ζωὴ καὶ τὴ μαρτυρία τῆς Ὁρθοδόξου οἰκογενείας, ὡς ἐπίσης καὶ

μέσα στὴν οἰκουμενικὴ κίνηση, μοιράζοντας μαζί με ὅλους τοὺς Χριστιανούς - μέλη τοῦ Π.Σ.Ε. τὸν πνευματικὸ πλοῦτο καὶ τὴν θεολογικὴ κατάρτιση τῶν ἀδελφῶν χριστιανῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀναμένουμε με ἀνυπομονησία τὴ συνέχιση τῆς στενῆς συνεργασίας ἀνάμεσα στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ Π.Σ.Ε., ἐνῶ βασιζόμαστε στὴν στήριξή σας γιὰ τὴν πορεία πρὸς τὴν ἐνότητα τῶν Χριστιανῶν, διότι οἱ προσκλήσεις τοῦ σύγχρονου κόσμου ἀπαιτοῦν τὴν εὐαισθησία ὅλων ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν.

Εἶθε ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ εὐλογεῖ τὴν διακονία σας, νὰ σᾶς καθοδηγεῖ καὶ νὰ σᾶς ἐνδυναμώνει στὸ πολυεύθυνο ἔργο γιὰ τὴν Ἐκκλησία Του, τὸν κόσμο καὶ τὴν ἐν γένει δημιουργία Του.

ΣΑΜΟΥΕΛ ΚΟΜΠΙΑ

Γενικὸς Γραμματέας

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Μακαριώτατε γιὰ τὴν ἐκλογή σας ὡς Ἀρχιεπίσκοπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος σᾶς ἐκφράζω τὰ πιὸ θερμὰ μου συγχαρητήρια. Εὐχόμαι κάθε ἐπιτυχία στὸ ἔργο σας καὶ στὴ σημαντικὴ πνευματικὴ ἀποστολὴ πού ἔχετε νὰ ἐπιτελέσετε.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ἀθήνα, 7 Φεβρουαρίου 2008

Μακαριώτατε,

Θὰ ἐπιθυμοῦσα νὰ Σᾶς ἀπευθύνω, ἐπὶ τῇ ἀναδείξει Σας ὡς Προκαθημένου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὰ θερμὰ μου συγχαρητήρια, καθὼς καὶ τὶς εὐχραινεῖς μου εὐχές, γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ὑψηλῆς πνευματικῆς Σας ἀποστολῆς.

Θὰ μὲ εὔρετε πάντοτε στὸ πλευρό Σας, ὡς εἰλικρινῆ ἄρωγό.

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΚΑΣΣΙΜΗΣ

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Λευκωσία, 7 Φεβρουαρίου 2008

Σεβασμιώτατον
Μητροπολίτη Θηβῶν καὶ Λεβαδείας
κ.κ. Ἱερώνυμον
Ἐψηφισμένον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος

Σεβασμιώτατε

Ἐπὶ τῇ ἐπαξία ἐκλογή Σας στὸν Ἀρχιεπισκοπικὸ
Θρόνον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, διαβιβάζω τὰ
θερμὰ συγχαρητήρια τῆς Κυπριακῆς Κυβέρνησης,
τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς, εὐχόμε-
νος κάθε ἐπιτυχία στὴν ἱερὴ ἀποστολή Σας, γιὰ τὸ
καλὸ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας καὶ τοῦ ἐν γέ-
νει Ἑλληνισμοῦ.

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ,
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας
ΤΑΣΣΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

Λευκωσία, 8 Φεβρουαρίου 2008

Α.Μ. Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. Ἱερώνυμον
Ἀθήνα

Μακαριώτατε,

Ἐκ μέρους ὄλων τῶν Μελῶν τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντι-
προσώπων τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας καὶ ἐμοῦ
προσωπικά, ἐκφράζω τὰ θερμὰ μας συγχαρητήρια
γιὰ τὴν ἐπάξια ἐκλογή σας στὸν Ἀρχιεπισκοπικὸ
Θρόνον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος. Εὐχομαι δὲ ἡ
ποιμαντορία σας νὰ στεφθεῖ ἀπὸ ἐπιτυχία, γιὰ τὸ

καλὸ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ
τοῦ χριστεπώνυμου πληρώματός της.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ πνευματικὴ καὶ θρησκευτικὴ
σας παιδεία θὰ ἀποτελέσουν ἄριστους ὀδηγούς στὴν
ἀρχιερατικὴ πορεία σας καὶ ἡ ἔγνοια καὶ ἀγάπη σας
γιὰ τὸ ποιμνίό σας θὰ εἶναι ἐχέγγυα τῆς συνέχισης
καὶ ἐπαύξεσης τοῦ κοινωνικοῦ σας ἔργου.

Μὲ τὸν ὀφειλόμενο σεβασμό,

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΑΣ
Πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων,
τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας

Ο ΠΡΕΣΒΥΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Πρὸς τὸν
Μακαριώτατο κ. Ἱερώνυμο
Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
Ἀθήνα

Ἀθήνα, 8 Φεβρουαρίου 2008

Μακαριώτατε,

Μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ ἀπευθύνω στὴν Μακαριότητά
Σας τὰ θερμὰ μου συγχαρητήρια γιὰ τὴν ἐκλογή Σας
ὡς ἐπικεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδας.

Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς ἀπευθύνω τὶς εἰλικρινέστε-
ρές μου εὐχὲς γιὰ τὴν ὑψηλὴ Σας ἀποστολή ὡς Προ-
καθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐλπίζω νὰ
ἔχω σύντομα τὴν τιμὴ καὶ τὴ χαρὰ νὰ σᾶς συναντήσω.

Σᾶς παρακαλῶ, Μακαριώτατε, νὰ δεχθεῖτε τὴν
ἔκφραση τῆς μεγάλης μου ἐκτίμησης.

CHRISTOPHE FARNAUD

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΝ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ἐν Ἀθήναις, 7 Φεβρουαρίου 2008

Πρὸς τὸν Μακαριώτατον
Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος,
κ.κ. Ἱερώνυμον

Σύμπασα ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου
Ἀθηνῶν συγχαίρει ὑμᾶς διὰ τὴν ἐκλογή σας καὶ εὐχε-

ται δυνάμει Θεοῦ ὅπως ἀντεπεξέλθῃτε εἰς τὸ σημα-
ντικὸ ποιμαντορικὸ καὶ ἐκκλησιαστικὸ σας ἔργο.

Μετὰ βαθύτατου σεβασμοῦ,
Ἡ Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς
ΕΛΕΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΧΡΙΣΤΙΝΑΚΗ
Καθηγήτρια

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Θεσσαλονίκη, 8 Φεβρουαρίου 2008

Πρὸς
τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. Ἰερώνυμο

Μακαριώτατε,
Γιὰ τὴν ἐκλογή Σας στὸν Ἀρχιεπισκοπικὸ θρόνο
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἐκφράζουμε τὴν ἄδολη

χαρὰ τῶν Καθηγητῶν, τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν ἐργαζο-
μένων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου
Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ἐκ μέσης καρδίας εὐχόμεθα ὅπως ὁ Δομήτωρ τῆς
Ἐκκλησίας Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς Σᾶς κρατεῖ
καὶ Σᾶς ἐνισχύει στὴν ὑψηλὴ διακονία, τὴν ὁποία
κληθήκατε νὰ ἐκπληρώσετε ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ὁρθόδο-
ξης Καθολικῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τοῦ Γένους.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ Σᾶς δηλώνουμε ὅτι ὅλοι
ἐμεῖς οἱ ὑπηρετοῦντες τὴν ἱερὴ ἐπιστήμη τῆς Θεολο-
γίας στὸ Ἀριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
εἴμαστε πρόθυμοι νὰ διακονήσουμε τὴν Ἐκκλησία
ὅποτε μᾶς τὸ ζητήσετε.

Μὲ βαθύτατο σεβασμό, τιμὴ καὶ ἀγάπη
ὁ Κοσμήτορας
ΙΩΑΝΝΗΣ Β. ΚΟΓΚΟΥΛΗΣ
Καθηγητὴς Πανεπιστημίου

**ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ
ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ
ΤΥΠΟΥ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΕΟ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ**

ΕΛΠΙΔΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ

*Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ
Ἁγίου Βλασίου ΙΕΡΟΘΕΟΥ*

Μετὰ ἀπὸ διάστημα τόσων μηνῶν ἀπὸ τὴν ἐκδηλωθεῖσα ἀσθένεια τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδούλου καὶ μία ἐβδομάδα ἀπὸ τὴν κηδεῖα του, ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξέλεξε νέον Ἀρχιεπίσκοπο καὶ τὸν φόρτισε μὲ χρηστὲς ἐλπίδες καὶ πολλὰ προσδοκίαι. Ἐλπίζουμε νὰ φανεῖ ἀντάξιος τῶν προσδοκιῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, καὶ νὰ ἀνταποκριθεῖ στὸ ἔργο του μὲ ἔμπνευση καὶ ζωντάνια. Κάθε πνευματικὸς ἄνθρωπος πρέπει νὰ κάνει τὸ ἔργο του, ὅπως ὁ καλλιτέχνης. Ἔλεγε ὁ μακαριστὸς π. Πορφύριος ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι κανεὶς καλὸς Χριστιανὸς –καὶ κληρικὸς– ἂν δὲν εἶναι ποιητής, μὲ ὅλη τὴν σημασία τῆς λέξεως.

Μὲ τὴν ἐκλογή τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου θυμήθηκα ἓνα παλαιότερο γεγονός, τὴν σύγκριση μεταξὺ τῶν ἀειμνήστων Οἰκουμενικῶν Πατριαρχῶν Ἀθιναγόρου καὶ Δημητρίου.

Ὅταν κοιμήθηκε ὁ Ἀθιναγόρας, ὁ τόσο μεγαλοπρεπὴς καὶ ἐπικοινωνιακός, ὅλοι σκέφτονταν ὅτι ὁ διάδοχός του θὰ φανῆ κατώτερος, ἀφοῦ ἡ σύγκριση θὰ ἀποβῆ σὲ βάρος του. Ὅμως ὁ μακαριστὸς Δημήτριος μὲ τὴν ταπείνωσή του καὶ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ συνοδικοῦ θεσμοῦ ξεπέρασε ἐν πολλοῖς τὸν Ἀθιναγόρα καὶ ἀποδείχθηκε ὁ καλύτερος Πατριάρχης, ὅπως ἐγράφη, τοῦ 20οῦ αἰῶνα. Τελικὰ, τὰ πνευματικὰ χαρίσματα ἔχουν μεγαλύτερη ἀξία ἀπὸ τὰ ὄντολογικά.

Ἐνόψει τῆς ἐκλογῆς νέου Ἀρχιεπισκόπου ἔγραψα διάφορα κείμενα καὶ ἔδωσα συνεντεύξεις, σὶς ὁποῖες ὑποστήριζα πῶς πρέπει νὰ εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος σήμερα.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἔλεγα ὅτι πρέπει νὰ ἔχη ὀρθόδοξο ἦθος, ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα, νὰ γνωρίζῃ τὴν θεολογία καὶ νὰ ἐκφράζεται θεολογικά, νὰ σέβεται καὶ νὰ ἐνεργοποιῇ τὸ συνοδικὸ καὶ ἱεραρχικὸ πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας, νὰ ἀσκῇ τὴν ποιμαντικὴ του διακονία μὲ ταπείνωση καὶ ἀγάπη, νὰ μὴν ἔχη πολιτικὸ λόγο, νὰ μὴν ἀσχολῆται μὲ τὴν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος, νὰ σέβεται καὶ νὰ συνεργάζεται ἄριστα μὲ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο.

Ἐδῶ θὰ ἤθελα νὰ ἐντοπίσω τὸν τρόπο τῆς ποιμαντικῆς του διακονίας στὸν σύγχρονο ἄνθρωπο.

Ὁ Victor Frankl κάνει λόγο στὰ κείμενά του γιὰ τὴν τραγικὴ τριάδα ποὺ μαστίζει τὸν ἄνθρωπο σὲ ὅλες τὶς ἐποχές. Πρόκειται γιὰ τὶς ἐνοχές, τὸν πόνο καὶ τὸν θάνατο.

Κάθε ἐποχὴ ἔχει τὶς ἰδιαιτερότητές της, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος παραμένει ὁ ἴδιος διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Οἱ ἐνοχές-τύψεις δὲν εἶναι μόνον ἠθικές, ἀλλὰ κυρίως ὑπαρξιακὲς ποὺ εἶναι σύμφυτες μὲ τὴν ἀνθρώπινη ὑπαρξη, εἶναι ἡ ἀνυπαρξία νοήματος γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὸ ὑπαρξιακὸ κενό.

Ὁ πόνος, πού καί αὐτός εἶναι σύμφυτος μέ τήν ἀνθρώπινη ὑπαρξη, συνδέεται μέ τήν ἀρρώστια καί τήν ἀνεσιότητα καί ἡ ἀντιμετώπισή του ἔχει σχέση ὄχι μέ τήν ἀρνησή του, διὰ τῆς ἡδονῆς, ἀλλά μέ τήν ἀποδοχή τοῦ πόνου καί τήν ὑπέρβασή του, ἀπό τήν νοσηματοδότηση τοῦ πόνου.

Καί ὁ θάνατος, πού εἶναι ἓνα ὄντολογικό καί ὑπαρξιακό γεγονός, ἀποτελεῖ τὸ μεγαλύτερο κοινωνικό πρόβλημα, ὅποτε ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ μάθῃ ὄχι πῶς νὰ ζῆ, ἀλλά πῶς νὰ πεθάνῃ, ἀφοῦ τό «νὰ ξέρῃς νὰ πεθαίνῃς, σημαίνει πῶς καταλαβαίνεις γιατί πεθαίνεις».

Ὅταν ἓνας κληρικός εἶναι εὐαίσθητος ἀπέναντι στὰ τρία αὐτὰ παγκόσμια ὑπαρξιακά καί κοινωνικά προβλήματα, τότε μπορεῖ νὰ βοηθήσῃ τὸν σύγχρονο πονεμένο, τραυματισμένο καί βασανισμένο ἄνθρωπο, κυρίως τὸν νέο. Διαφορετικά θὰ μιλά μιά ἄλλη ξύλινη καί ἀκαταλαβίστικη γλῶσσα καί θὰ προσπαθῆ νὰ γεμίξῃ τήν ἀνεπάρκειά του μέ τὸ νὰ ἀναμειγνύεται στήν πολιτική καί νὰ ἀναζητᾶ πολιτικό καί ἐθνικό ρόλο. Δέν πρέπει νὰ ἐξαντλούμαστε σέ ἓναν ἠθικισμό καί σέ ἓναν ἀφυδατωμένο κοινωνικό ἔργο πού δέν ἀγγίζει τίς ἀγωνίες τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου.

Ἡ κοινωνία μας διαθέτει λαμπροὺς κοινωνιολόγους, πολιτειολόγους, διεθνολόγους, πού κάνουν τὸ ἔργο τους καλύτερα ἀπὸ ἐμᾶς. Ὁ λαὸς ἀπὸ τὸν Κληρικό θέλει τήν πατρότητα καί τήν μητρότητα. Σήμερα οἱ ἄνθρωποι πάσχουν ἀπὸ ψυχολογική καί ὑπαρξιακή ὀρφάνεια καί ἀναζητοῦν πατέρα. Ὑπῆρξαν περιπτώσεις πού νέοι σταματοῦσαν στοὺς σταθμοὺς τῆς Νέας Ὑόρκης μεγαλυτέρους στήν ἡλικία καί τοὺς ἔλεγαν: «Θέλεις νὰ γίνεις πατέρας μου;».

Πολλοὶ μέ ἐρωτοῦσαν αὐτήν τήν περίοδο πῶς θέλει ὁ κόσμος τὸν νέο Ἀρχιεπίσκοπο. Τοὺς ἀντέστρεφα τήν ἐρώτηση, λέγοντας πῶς ἡ Ἐκκλησία θέλει τοὺς Κληρικούς, τὸν Ἀρχιεπίσκοπο καί τὸν κόσμο. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει μιά παράδοση πού ἀπαντᾶ καί θεραπεύει τίς ὑπαρξιακὲς ἀγωνίες τῶν ἀνθρώπων, τήν ἐνοχή, τὸν πόνο καί τὸν θάνατο καί εἶναι ἀντιεκκλησιαστικό ἂν ὁ κληρικός δέν μπορεῖ νὰ ἀνταποκριθῆ σέ αὐτὸν τὸν ρόλο.

Τὸν τελευταῖο καιρὸ ὁ κόσμος ἄκουσε τὸ σιωπηλὸ κήρυγμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, κατὰ

τήν διάρκεια τῆς ἀσθενείας του, παρὰ τὸν βροντώδη λόγο του, ὅταν ἐξασκοῦσε ἐξουσία.

Ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως καί ἡ ποιμαντική τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου στὸν ὑπαρξιακό καί καθημερινὸ του βίο, εἶναι τὸ ἔργο ὄλων μας καί τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου. Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος χρειάζεται κληρικούς εὐαίσθητους-ποιητές, μέ τήν ἔννοια πού εἶπαμε προηγουμένως, δηλαδή μέ ἔμπνευση, ταπείνωση καί «συμπάσχουσα καρδιά».

(Ἐφημ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ τῆς 10.2.2008)

ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΤΗ ΓΝΩΣΗ, ΤΗ ΣΕΜΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ

Τοῦ Ἀλέξανδρου Καρυώτογλου, Δρος Θεολογίας καί διδάσκοντος στὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

Ὁ ἀπὸ Θηβῶν καί Λεβαδείας Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, Ἰερώνυμος ὁ Β΄, ἀποτελεῖ τὴ χαρὰ τῶν ὀρθοδόξων καί ὄχι μόνο Ἑλλήνων. Καί αὐτὴ ἡ χαρὰ σήμερα προέρχεται ἀπὸ τὸ μέχρι τώρα ἔργο του ἱεράρχη πού ἐπάξια ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀνέδειξε στὸν ἀρχιεπισκοπικό θρόνο.

Διαθέτει τὴ γνώση, τὴ σεμνότητα καί τίς ικανότητες γιὰ τὴν ὀρθοπραξία στήν Ἐκκλησία. Ἡ γνώση του δέν εἶναι ἀπλῶς κοσμική, εἶναι θεολογική γνώση τῶν γραφῶν καί τῆς παράδοσης τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ σεμνότητά του εἶναι ἀποτέλεσμα ἀσκητικῆς βίωσης τῆς ἀλήθειας τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία φαινόταν πάντοτε μέσα ἀπὸ τὴν ἀγάπη του γιὰ τὰ μοναστήρια, τοὺς μοναχοὺς καί τίς μοναχὲς τῆς περιφέρειάς του. Οἱ πρακτικὲς ικανότητές του προέρχονται ἀπὸ τὴ γνώση τῶν προβλημάτων τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων καί ἀπὸ τὸ χάρισμά του νὰ ἐπιλέγει τοὺς συνεργάτες του.

Ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσει μιά σειρά ἀπὸ ἐλλείμματα, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν στήν Ἐκκλησία καί θὰ μπορούσαμε νὰ τὰ συνοψίσουμε στὰ ἀκόλουθα σημεῖα: Ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας - Κράτους, μέριμα γιὰ τὴν Παιδεία στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας (μόρφωση τοῦ κλήρου καί λαοῦ), ἀντιμετώπιση τῆς ἐλλειμματικῆς ἀπήχησης τῆς διδασκαλίας τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκ-

κλησίας στον λαό, στελέχωση της Ἐκκλησίας, διευθέτηση τῶν σχέσεων τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας μετὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο.

Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ἔχει τὴν ικανότητα, τὸ θάρρος καὶ τὴ δύναμη νὰ ἀντιμετωπίσει ὅλα αὐτὰ τὰ προβλήματα. Καὶ τὸ πιστεύουμε αὐτὸ γιατί διαθέτει ἐκτὸς ὄλων τῶν παραπάνω καὶ ἓνα ἀκόμα χάρισμα: εἶναι ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐλευθερίας. Καὶ ἡ ἐλευθερία ὁδηγεῖ στὴν ἀγάπη.

(Ἐφημ. ΕΘΝΟΣ 8.2.2008)

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΤΗ ΒΟΙΩΤΙΑ

Ὁ κ. Ἱερώνυμος κατέγραψε δείγματα ἀρχιτεκτονικῆς τῆς πορείας τοῦ χριστιανισμοῦ στὴν περιοχὴ.

Τοῦ Θανάση Βασιλείου

Μητροπολίτης Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Ἱερώνυμος,
Χριστιανικὴ Βοιωτία,
τόμος Α΄, ἐκδ. Κέντρο Ἀρχαιολογικῶν, Ἱστορικῶν
Μελετῶν, Λιβαδεῖα, Δεκέμβριος 2005, σελ. 462

Τὸ ἄρθρο αὐτὸ γιὰ τὸ ἱστορικὸ λεύκωμα τοῦ σεβασμιωτάτου πρώην Θηβῶν καὶ Λεβαδείας καὶ τώρα νέου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Ἱερωνύμου εἶχε γραφεῖ ταυτόχρονα μετὴ δημοσιοποίηση τῆς ἀσθένειας τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου. Εἶχε μείνει ἀδημοσίευτο τότε. Σήμερα ἔρχεται ἀπλά, εἰς ἐπίρρωσιν τῆς ἀπόφασης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἐκκλησίας νὰ φωτίσει τὴ λόγια πλευρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἄν μὴ τί ἄλλο, ὁ κ. Ἱερώνυμος – Βοιωτὸς ὁ ἴδιος – ἀντιδρώντας σὲ μιὰ στενὴ ἀντίληψη ποὺ ξεκόβει τὴν ἱστορία τῆς ἐκκλησίας, τὴ «βιωμένη θρησκεία», ἀπὸ τὴν πραγματικὴ ζωὴ, δείχνει μετὸ βιβλίον του κάτι ποὺ τὸν χαρακτήριζε ἔντονα ὡς τοπικὸ ἱεράρχη: μιὰ ἐπιπλέον διακονία. Ἀσχολήθηκε μετὰ τὰ δημιουργήματα τῶν ἀφανῶν μᾶλλον χριστιανικῶν χειρῶν παλαιότερων ἐποχῶν, ποὺ συνέδεσαν τὴ ζωὴ τους μετὴν ἐξέλιξη τῆς Βοιωτίας: μιᾶς περιοχῆς ποὺ συνεχίζει νὰ τρέφεται ἀπὸ τοὺς χυμοὺς τῆς προχριστιανικῆς ἐποχῆς. «Ἡ διακονία στὸ θυσιαστήριον τοῦ Ἰησοῦ

Χριστοῦ εἶναι δωρεὰ καὶ χάρισμα. Ὅταν ὁμως ἓνας ἄνθρωπος καταξιώνεται νὰ τὴν προσφέρει μετὴν πεπρασμένη καὶ ἀτελῆ ὑπόστασή του στὴν ἰδιαιτέρη γήινη πατρίδα του εἶναι εὐεργεσία καὶ χρέος» γράφει στὸν πρόλογό του.

Τὸ ἔργο εἶναι ἓνα ἱστορικὸ ὁδοιπορικὸ, ὄχι μόνον στὰ ὀλιγάριθμα προβεβλημένα μνημεῖα (ὅπως ἡ Μονὴ τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ ἢ τὸ Βασιλομονάστηρον τοῦ Σαγματᾶ ἢ ἡ Μονὴ Εὐαγγελιστρίας στὸν Ἐλικῶνα), ἀλλὰ καὶ στὰ πολλὰ σπαράγματα – ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα φρόντισε νὰ ἀναστηλωθοῦν. Ἡ καταγραφή καὶ συλλογὴ δειγμάτων ἀρχιτεκτονικῆς καὶ διακοσμητικῆς γλυπτικῆς, ἐπιγραφικῆς, ἀγιογραφίας, ψηφιδωτῶν καὶ κειμένων τῆς διαχρονικῆς πορείας τοῦ χριστιανισμοῦ ἀναδεικνύει τὴν ἄλλη θέαση τοῦ γεγονότος τῆς πίστεως καὶ τοῦ τρόπου μετὸν ὁποῖο οἱ Βοιωτοὶ – κληρὸς, ἄρχοντες καὶ λαός – ἐξασφάλισαν κατὰ καιροὺς καὶ τόπους τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς τους.

Τὸ ὑλικὸ ποὺ συνέλεξε ὁ κ. Ἱερώνυμος, χωρίζεται σὲ τρεῖς περιόδους καὶ παρατίθεται σὲ τρεῖς τόμους. Ὁ ἀνὰ χεῖρας πρῶτος τόμος καλύπτει τὴν περίοδο ἀπὸ τὴν ἐμφάνιση τοῦ χριστιανισμοῦ στὴ Βοιωτία ἕως τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινούπολης. Ὁ δεῦτερος τόμος θὰ καλύψει τὴν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας (1460–1821) καὶ ὁ τρίτος τὴ μετέπειτα ἐποχὴ ἕως τὶς μέρες μας. Ἄν ὀλοκληρωθεῖ, θὰ εἶναι μείζον ἔργο, προερχόμενο ἀπὸ ἓναν κατὰ κυριολεξία λόγιον, ὁ ὁποῖος, καθὼς φαίνεται, γνωρίζει πολὺ καλὰ τὶς ἰσοροπίες μεταξὺ πίστεως, διακονίας, ἱστορίας, παράδοσης, πολιτισμοῦ καὶ κοσμικότητας, ἀλλὰ καὶ τὸν ρόλον τῆς Ἐκκλησίας στὰ σύγχρονα τεκταινόμενα.

Σκοπὸς τῆς ἐκδοσης, ὅπως προοιθεάζει ὁ κ. Ἱερώνυμος, δὲν εἶναι οἱ στενὲς ἐπιστημονικὲς ἀναλύσεις ἢ οἱ λεπτομερεῖς ἱστορικὲς ἀναφορὲς καὶ οἱ τυχὸν ἐπιρροὲς ἰδεολογικῶν ρευμάτων καὶ σχολῶν – παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι εἶναι φανερὸς ὁ ρόλος τοῦ ἀρχαιολόγου ποὺ κάνει λεπτομερῆ καταγραφή ὄλων τῶν μνημείων. Ἡ ἐργασία τοῦ Μακαριωτάτου ἔχει πολλοὺς ἀποδέκτες. Ὑπερβαίνοντας τὴν προσφορὰ στὴν τοπικὴ Ἐκκλησία, ἀφήνει μιὰ κιβωτὸ γιὰ τοὺς μελετητὲς τῶν χριστιανικῶν μνημείων τῆς Βοιωτίας καί, μᾶλλον, ἓνα ἐργαλεῖο στοὺς θεσμοὺς τῆς αὐτοδιοίκησης γιὰ τὴν ἐκπόνηση μελετῶν καὶ τὴν ἄσκηση πολιτικῶν ἀνάπτυξης τῶν περιοχῶν τους, περαιτέρω ἀξιοποίησής τους

καί προβολῆς τους. Μέλημά του ἦταν ἡ συνειδητοποίηση τοῦ χρέους πὸν ἔχουν οἱ Βοιωτοὶ στὸ παρελθόν τους καὶ τῆς εὐθύνης στὸ μέλλον τους καὶ μάλιστα αὐτοὶ πὸν εἶναι ἐπιφορτισμένοι μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴ

διακονία ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι πὸν εὐθύνονται γιὰ τὰ κοσμικὰ πράγματα. Τέτοια τεκμήρια πνευματικοῦ μόχθου, τὸ λιγότερο, εἶναι πραγματικὲς εὐλογίες.

(Ἐφημ. Καθημερινή, 17.2.008)

Η «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Στὴν ἰστοσελίδα www.ecclesia.gr/greek/press/magazines.html μπορείτε νὰ διαβάσετε παλαιότερα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

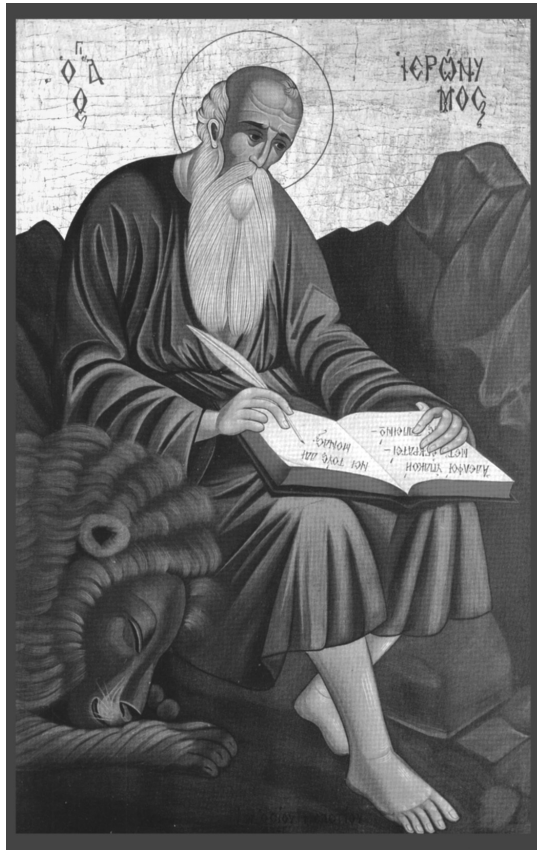
Γιὰ νὰ ἀποστείλετε ἄρθρα ἢ ἀνακοινώσεις στὸ περιοδικὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑ μπορείτε νὰ χρησιμοποιήσετε τὴ διεύθυνση ἠλεκτρονικοῦ ταχυδρομείου:
theologia@ecclesia.gr

**Η ΠΡΩΤΗ
ΣΥΝΟΔΙΚΗ
ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ**

Τὴν Κυριακὴ 17 Φεβρουαρίου 2008 ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος προέστη τῆς Συνοδικῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν μὲ τὴ συμμετοχὴ πολλῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὴν διανομὴ τοῦ Ἀντιδώρου ὁ Μακαριώτατος μοίρασε στὸ ἐκκλησίασμα τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Ἱερωνύμου.

ΑΓΙΟΣ ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Γεννήθηκε τὸ ἔτος 345 στὴ Στριδῶνα τῆς Δαλματίας. Οἱ γονεῖς του ἦταν χριστιανοί, εὐποροὶ καὶ πολὺ ἐνάρετοι, οἱ ὁποῖοι τὸν ἔστειλαν γιὰ σπουδὲς στὴ Ρώμη. Ἐκεῖ παρέμεινε γιὰ 15 περίπου χρόνια, βαπτίστηκε

χριστιανός, σπούδασε φιλολογία καὶ ρητορικὴ κοντὰ σὲ ἐπιφανεῖς διδασκάλους, μελετώντας καὶ τὴ φιλοσοφία. Τὸ 373 θεράπευτηκε μὲ τὴν ἐπέμβαση τοῦ Θεοῦ ἀπὸ μίᾶ σοβαρὴ ἀσθένεια καὶ μετανόησε γιὰ τὸν προηγούμενο βίο του. Ἀπὸ τότε ἀφιερώθηκε ὀλόψυχα στὴν ἐν Χριστῷ ζωὴ. Μόνασε στὴν ἔρημο τῆς Συρίας, πῆγε στὴν Ἀντιόχεια καὶ κατόπιν χειροτονήθηκε πρεσβύτερος. Τὸ 380 ὁ Ἱερώνυμος βρέθηκε στὴν Κων/πολη, ὅπου συνδέθηκε φιλικὰ μὲ τὸν Γρηγόριο Νύσσης καὶ τὸν Ἀμφιλόγιο Ἰκονίου. Ἐν συνεχείᾳ πῆγε στὴ Ρώμη, ὅπου ἔγινε γραμματέας τοῦ Ἐπι-

σκόπου Ρώμης Δάμασου καὶ δίδαξε τὴν ἀσκητικὴ ζωὴ σὲ χριστιανοὺς τῆς ρωμαϊκῆς ἀριστοκρατίας. Ἀργότερα ἐγκαταστάθηκε στὴ Βηθλεέμ, ὅπου ἴδρυσε μοναστήρι καὶ παρέμεινε ὡς ἡγούμενος μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς του, 30 Σεπτεμβρίου τοῦ 420, καὶ ἐπιδόθηκε στὴ μελέτη, τὴ συγγραφή καὶ τὴ διδασκαλία. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴ μνήμη του στὶς 15 Ἰουνίου.

Εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κυρίου ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ
16 Φεβρουαρίου 2008

**Ἐπιμνημόσυνη
Ὁμιλία στό
Τεσσαρακονθήμερο
Μνημόσυνο τοῦ
Μακαριστοῦ
Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καί
πάσης Ἑλλάδος
κυροῦ
Χριστοδούλου**

(Καθεδρικός Ναός Ἀθηνῶν,
2 Μαρτίου 2008)

Τοῦ
Σεβ. Μητροπολίτου Καισα-
ριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
κ. Δανιήλ

*«Καί ἰδοὺ θύρα ἀνεφωγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καί ἡ φωνή ἡ πρώτη ἦν
ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ λέγων· Ἀνάβα ὧδε»
(Ἀποκάλυψις δ' 1)*

Τὸν λόγο αὐτό,

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος καί Σεπτέ Προ-
καθήμενε τῆς καθ' Ἑλλάδα Ἐκκλησίας κ. Ἱερώνυμε,
Σεβάσματα τῶν Ἱεραρχῶν χορεία,
Πρεσβύτεροι, Διάκονοι, Μοναχοὶ καί Μοναχές,
Πάντες Ἀρχοντες καί ἅπας λαὸς τοῦ Θεοῦ.

Τὸν λόγο αὐτό, ἐπαναλαμβάνω, τοῦ πανευφήμου Ἀποστόλου καί Εὐαγγε-
λιστοῦ Ἰωάννου ἐπέλεξα, ὡς κατάλληλο γιὰ τὴν παροῦσα περίστασι πού ἡ
Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος τελεῖ τὸ τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο τοῦ αἰοιδί-
μου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χριστοδούλου, νὰ
προτάξω στὴν ὁμιλία μου αὐτὴ πού μοῦ ἀνέθεσε νὰ ἐκφωνήσω μὲ τὴν σεπτὴ
Ἀπόφασί της ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας μας γιὰ
τὸν ἱερωῶς καί ἐν πίστει κεκοιμημένο Πρωθιεράρχη.

Α. «Ἀνάβα ὧδε» ἐκάλεσε μὲ τὴν παντοκρατορικὴ φωνὴ Του ὁ Κύριος τῆς
ζωῆς καί τοῦ θανάτου πού εἶναι ἡ ἀγία κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας (Πρὸς Ἐφε-
σίους ε' 23) τὸν μακαριστὸ Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κυρὸ Χριστόδουλο καί ἐκεῖνος ἐξῆλθε ἀπὸ τὸν μάταιο καί πρόσκαιρο τοῦτο
κόσμο ἔχοντας τὴν πίστι πού ἐκθέτει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅτι:

*«Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῆ, οἰκο-
δομῆν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καί
γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι
ἐπιποθοῦντες, εἴ γε καί ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὐρεθησόμεθα. καί γὰρ οἱ
ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν, βαρούμενοι ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι,
ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῆ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. ὁ δὲ κατεργασά-
μενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο Θεός, ὁ καί δούς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύ-
ματος» (Πρὸς Κορινθίους Β' ε' 1-5).*

Ἑρμηνεία: «Ξέρομε πὼς, ἂν ἡ ἐπίγεια σκηνὴ πού κατοικοῦμε, δηλαδὴ τὸ
σῶμα, διαλυθεῖ, ἔχομε στοὺς οὐρανοὺς κατοικία αἰώνια, οἰκοδομημένη
ἀπὸ τὸ Θεὸ κί ὄχι ἀπὸ ἀνθρώπινα χέρια. Γι' αὐτὸ τώρα στενάζομε, περιμέ-
νοντας μὲ λαχτάρια νὰ ντυθοῦμε τὸ οὐράνιο σῶμα μας. Κι ἂν ντυθοῦμε τὸ
οὐράνιο σῶμα, δὲν θὰ μείνομε γυμνοί. Γιατὶ ἐμεῖς πού εἴμαστε στό ἐπίγειο
σῶμα στενάζομε ἀπὸ τὸ βάρος του. Ὅχι πὼς θέλομε νὰ τὸ ἀποβάλουμε.
Θέλομε νὰ ντυθοῦμε ἓνα καινούριο. Ἔτσι ἡ ζωὴ θὰ νικήσει τὸ θάνατο.
Αὐτὸς πού μᾶς προετοίμασε γι' αὐτὸ τὸ ἄφθαρτο σῶμα εἶναι ὁ Θεός. Αὐτὸς
μᾶς ἔδωσε τὸ Πνεῦμα ὡς ἐγγύηση».

Μ' αὐτὴ τὴν ἐγγύησι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τὴν ἐν Χριστῷ ἐλπίδα με-
τέστη ἀπὸ τῶν λυπηροτέρων εἰς τὰ θυμηδέστερα καί ἀπὸ τῶν προσκαιρῶν
εἰς τὰ αἰώνια κατὰ τὴν ὑπόσχεσι τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ:

Στιγμιότυπο από τὸ Τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χριστοδοῦλου στὸν Καθεδρικό Ναὸ Ἀθηνῶν, 2 Μαρτίου 2008.

«Πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτὸν, ἵνα ὅπου εἶμι ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ἦτε» (Ἰωάννου ιδ' 2-3)

Ἑρμηνεία: «Ἐγὼ πηγαίνω νὰ σᾶς ἐτοιμάσω τόπο. Κι ὅταν πάω καὶ σᾶς ἐτοιμάσω τόπο, πάλι θὰ ἔρθω καὶ θὰ σᾶς πάρω κοντά μου, ὥστε ὅπου εἶμαι ἐγὼ νὰ εἴστε κι ἐσεῖς. Ξέρετε, βέβαια, καὶ ποῦ πηγαίνω καὶ τὴν ὁδὸ πού ὀδηγεῖ ἐκεῖ».

Γι' αὐτὸ ὁ φιланθρωπάτατος Κύριός μας προσευχήθηκε στὸν Ἐπουράνιο Θεὸ καὶ Πατέρα του καὶ Θεὸ καὶ Πατέρα μας:

«Πάτερ, οὗς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἶμι ἐγὼ κάκεινοι ὡσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου» (Ἰωάννου ιζ' 4).

Ἑρμηνεία: «Πατέρα, αὐτοὶ πού μοῦ ἔδωσες θέλω ὅπου εἶμαι ἐγὼ νὰ εἶναι κι ἐκεῖνοι μαζί μου, γιὰ νὰ

μποροῦν νὰ βλέπουν τὴ δόξα τὴ δική μου, τὴ δόξα πού μοῦ χάρισες, γιὰτὶ με ἀγάπησες προτοῦ νὰ δημιουργηθεῖ ὁ κόσμος».

Β'. Αὐτὴ ἡ ἐν Χριστῷ ἐλπίδα τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐστηρίζετο στὴν ὑπακοή μετὰ τὴν ὁποία ἀνταποκρινόταν σ' ὅλες τὶς κλήσεις τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ζωῆς του, ὅπως τὶς ἐγνωρίσαμε ὅλοι, ἰδιαίτερος ὅμως ἐμεῖς οἱ ἀπ' ἀρχῆς «διαμεμενηκότες μετ' αὐτοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς αὐτοῦ» (Λουκᾶ κβ' 28).

1) Ὑπήκουσε στὴν κλήσι τοῦ Θεοῦ νὰ ἀφιερωθεῖ ὀλοσχερῶς σ' Αὐτὸν καὶ εὐπειθῆς στὴν οὐράνια κλήσι του (Πράξεων κοστ' 19) ἔδωσε τὶς ὑποσχέσεις τῆς μοναχικῆς πολιτείας (1961) καταλιπὼν γένος, ὕπαρξι, σταδιοδρομία, λογισάμενος τὸ μοναχικὸ ἔνδυμα τιμιώτερο καὶ πολυτελέστερο, ἐπειδὴ ἔχει αἰώνια λαμπρότητα, ἀπὸ τὰ ἄλλα κοσμικὰ ἐνδύματα μετὰ τὴν ἐφήμερη λάμψι.

Ἐνῶ τὸ μέλλον του διεγράφετο κατὰ τὴν ἀντίληψι τοῦ κόσμου τούτου γιὰ ἐκεῖνον λαμπρό, ἐκεῖνος ἐπέλεξε νὰ ἀποκτήσει καὶ τὴν κατὰ Θεοῦ σοφία, ἐραστής αὐτῆς γενόμενος κατὰ τὸν τύπο τῶν ἁγίων καὶ μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας.

2) Ὑπήκουσε στὴν κλῆσι τοῦ Θεοῦ νὰ ἱερωθεῖ καὶ νὰ κατασταθεῖ «οἰκονόμος τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ» (Πρὸς Κορινθίους Α' δ' 1) διαχειριστὴς «τῆς ποικίλης χάριτος τοῦ Θεοῦ» (Α' Πέτρου δ' 10) νὰ ἀναλάβει ἱεραποστολικὴ διακονία στὴν Ἐκκλησία καὶ ἐχώρησε ἀνελθὼν μὲ ταπεινώσι καὶ μὲ συναίσθησι «τίνι προσέρχεται» τὶς ἱερὲς βαθμίδες τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος χειροτονηθεὶς Διάκονος (1961) καὶ Πρεσβύτερος (1965).

Θεῖω ζήλω πυρπολούμενος ἐργάσθηκε ὡς Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ θέσας στὸ ἔργο τῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τὰ περικοσμοῦντα αὐτὸν πολλὰ καὶ ἔκτακτα φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα χαρίσματα.

Ὅσοι τὸν ἐγνώρισαν στὴν πρώτη νεότητά του ὡς Διάκονο καὶ Πρεσβύτερο στὶς θέσεις πού διακόνησε μαρτυροῦν, ὅτι παρέστησε ἑαυτὸν «δόκιμον τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας» (Πρὸς Τιμόθεον Β' β' 15).

Λειτουργοῦσε, κήρυττε, δίδασκε, παρηγοροῦσε, ἔλεγε καὶ τὰ πάντα τὰ ἔπραττε γιὰ νὰ δοξάζεται ὁ Τριαδικὸς Θεὸς μας.

3) Ὑπήκουσε στὴν κλῆσι τοῦ Θεοῦ νὰ ἀνέλθῃ καὶ στὴν ὑπάτι κληρίδα τῆς ἐκκλησιαστικῆς διακονίας, αὐτὴ τῆς ἀρχιερωσύνης, ὅταν ἐκλέχθηκε (1974) Μητροπολίτης τῆς περιβλέπτου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ.

Μὲ τὴν ἱκμάδα τῆς ἀλκῆς του γεώργησε τὸν ἱεραποστολικὸ ἀγρό, στὸν ὁποῖο ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὸν κάλεσε ὡς καλὸς ποιμένας, ἔχοντας πρότυπό του τὸν καλὸ ποιμένα Κύριο μας Ἰησοῦ Χριστό (Ἰωάννου ι' 1-10). Ἐσφράγισε κατὰ τὰ εἴκοσι τέσσερα περίπου ἔτη τῆς θεοφιλοῦς ἀρχιερατείας του, ὡς Μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ, ἀνεξίτηλα τὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ τῆς περιοχῆς.

Ἐξομολογήθηκε στὴν ἰδιόγραφη διαθήκη του (3 Νοεμβρίου 1989) ὡς Μητροπολίτης Δημητριάδος:

«Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ παρὰ τὴν ἀναξιότητά μου ἀνεδείχθην εἰς τὸ μέγιστον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ

ἀξίωμα τοῦ Ἐπισκόπου, τὸ ὁποῖον ἐφρόντισα νὰ ὑπηρετήσω μέχρις ὥρας μὲ πιστότητα καὶ ἀφοσίωσιν».

4) Ἀπὸ ἐκεῖ κλήθηκε ἀπὸ τὸν Θεό, μὲ τὶς ψήφους τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (28.4.1998) σὲ μείζονα διακονία μὲ μείζονες εὐθύνες καὶ κινδύνους, γιὰ νὰ κυβερνήσῃ τὸ νοητὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ Προκαθήμενος τῆς καθ' Ἑλλάδα Ἐκκλησίας ἐπὶ ἑννέα ἔτη καὶ ἑννέα μῆνες περίπου.

Εὐνόητο εἶναι, ὅτι τυγχάνει δυσχερὲς ἀσφαλῶς νὰ συμπεριλάβουμε στὴν ὁμιλία αὐτὴ γιὰ τὴν παρούσα περίστασι ὅλα ὅσα ἔπραξε καὶ ἐδίδαξε κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀρχιεπισκοπείας του περὶ ἧς «οὐκ ἔστι κατὰ μέρος λέγειν». (Ἐβραίου θ' 5).

Ἐκεῖνα ὅμως τὰ ὁποῖα δυνάμεθα νὰ καταθέσουμε ὡς μαρτυρία μας γιὰ τὸ σεπτὸ Πρωθιεράρχη εἶναι ταῦτα:

α) Ὅτι ἀγάπησε τὸν Θεὸ καὶ ἐργάσθηκε αὐτοθυσιαστικῶς γιὰ τὴν δόξα τοῦ Παναγίου Ὄνομάτος Του εἴτε λειτουργώντας, εἴτε κηρύττοντας, εἴτε περιοδεύοντας σὲ ἐνορίες καὶ Ἱερὲς Μητροπόλεις, εἴτε διδάσκοντας, εἴτε συγγράφοντας, πιστὸς στὸν Θεό, στὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου Του, στὴν ἀγάπη Του, στὴν πρόνοιά Του, στὴν δύναμί Του καὶ στὴν ἀγαθότητά Του. Ἐγνώριζε νὰ Τὸν ἐπικαλεῖται σ' ὅλα τὰ ἔργα του καὶ νὰ Τὸν ὑπηρετεῖ μὲ ὅλες του τὶς δυνάμεις μὲ προθυμία καὶ πιστότητα νύκτα καὶ ἡμέρα. Ἡ ζωὴ του προσφέρθηκε θυσία ὀλοκαυτώματος στὸ Θεὸ στὸ βωμὸ τῶν ὀλοκαυτωμάτων, σ' αὐτὸ τὸ βωμὸ πού θυσιάζονται ἀπὸ τοὺς μαθητὲς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ «εὐθέως καὶ πάντα» (Λουκᾶ ε' 11).

β) Ὅτι συνείχετο ἀπὸ τὴν μέριμνα γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας. Τὸ ὄραμα τῆς ἀρχιεπισκοπείας του ἦταν νὰ εἶναι ἡ Ἐκκλησία μας μία ζῶσα μαρτυρία Ἰησοῦ Χριστοῦ στὸ σύγχρονο κόσμο, διδάσκουσα τὸ Εὐαγγέλιο τῆς ἀληθείας, καταθέτουσα «τὸν λόγον περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος» (Α' Πέτρου α' 21), γιὰ νὰ ὀδηγοῦνται οἱ ἄνθρωποι στὴ ζωὴ τους ἀπὸ τὸ θεῖο θέλημα, ἀνακουφίζουσα τοὺς κουρασμένους καὶ φορτωμένους τῆς παρούσας ζωῆς, δεχόμενη τοὺς πάντες σὰν μιὰ ξεστή στοργικὴ ἀγκαλιά, μαρτυροῦσα «τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακράν» (Πρὸς Ἐφεσίους β' 17) «τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνε-

σιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ» (Πρὸς Τιμόθεον Α΄ γ΄ 16).

Ἑρμηνεία: «Τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ποὺ μᾶς ἀποκαλύφθηκε: Ὁ Θεὸς φανερώθηκε ὡς ἄνθρωπος, τὸ Πνεῦμα ἀπέδειξε ποιὸς ἦταν φανερώθηκε στοὺς ἀγγέλους, κηρύχθηκε στὰ ἔθνη, τὸν πίστεψε ὁ κόσμος, ἀναλήφθηκε μὲ δόξα».

γ) Ὅτι ἐγένετο ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν μὲ σπλάγχνα φιλαδελφίας πατέρας στοργικὸς καὶ διδάσκαλος ἰκανός. Ἐπολιτεύθη ἄνευ δόλου, ἄνευ ἰδιοτελείας, ἄνευ μικροπρεπειῶν.

Ἀγαπήθηκε καὶ μισήθηκε ἐξ ἴσου. Τὸν ἐμπιστεύθηκαν καὶ τὸν ἀμφισβήτησαν.

Ὅσο ὁ πιστὸς λαὸς τὸν ἐξύψωνε τόσο οἱ ἐχθροὶ τοῦ τὸν ἔπνιγαν. Οὔτε ὁμως ἀπὸ τὴν τιμὴ τοῦ προσώπου τοῦ ζαλίσθηκε οὔτε ἀπὸ τὸν πόλεμο τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἀπογοητεύθηκε.

Ἐξομολογήθηκε στὴν διαθήκη του:

«Δὲν μισῶ οὔτε μνησικακῶ διὰ τοὺς μισήσαντές με ἢ τοὺς πολεμήσαντές με. Τοὺς συγχωρῶ ὅλους καὶ ζητῶ ἀπὸ ὅλους συγχώρησιν. Ἰδιαιτέρως συγχωρῶ τοὺς ἀδικήσαντές με διὰ λόγων ἢ διὰ ἔργων».

Τὸ μόνο ποὺ ἐγνώριζε νὰ πράττει ἦταν τὸ καθῆκον του. Ἐγραψε, ὅτι αὐτὸ τὸ καθῆκον τοῦ τὸν «ἔφερε συχνὰ εἰς ἀντιδικίαν καὶ ρῆξιν μὲ διαφόρους ἀνθρώπους ἐκφραστάς ἰδεῶν καὶ ἀπόψεων ἐλεγκτέων. Δὲν μισῶ οὔτε μνησικακῶ διὰ τοὺς ἐπικριτάς μου ἢ τοὺς πολεμήσαντές με... Εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἀγῶνας μου ὑπῆρξα ἐνίοτε σκληρός, ἀλλ' οὐδέποτε ἄδικος. Δὲν μισῶ κανέναν, ὅλους τοὺς ἀγαπῶ καὶ δι' ὅλους προσεύχομαι».

5) «Ἐπῆρξα προνομιούχος, ποιμένας λαὸν ἐκλεκτὸν καὶ φιλοπρόοδον» σημείωσε στὴν ἰδιόγραφη διαθήκη του, ἀνταποδίδοντας ἀγάπη στοὺς πιστοὺς ποὺ τὸν ἀγάπησαν, ποὺ τὸν ἐμπιστεύθηκαν, ποὺ ἐμπνεύσθηκαν ἀπὸ τὸ χεῖμαρὸν καὶ ἐλκυστικὸ λόγον του, ποὺ δάκρυζαν ὅταν δάκρυζε, ποὺ χαμογελοῦσαν ὅταν χαμογελοῦσε, ποὺ οἱ κτύποι τῆς καρδιᾶς τοὺς ἐπάλλοντο συγχρονισμένοι στοὺς ρυθμοὺς τῆς δικῆς του καρδιᾶς. Σ' ὅλους ἀνταπέδωσε τὴν εὐγνωμοσύνη του γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη τοὺς, τὸν σεβασμὸ τοὺς, τὴν ἀνυπόκριτη καὶ τὴν ἀνυστερόβουλη ἀγάπη τοὺς στὸ πρόσωπό του. Ἐνα «εὐχαριστῶ» ἦταν ἡ τελευταία του ἐπὶ τῆς γῆς λέξι ποὺ ψέλλισαν τὰ πονεμένα χεῖλη

του. Εὐχαρίστησε Θεὸ καὶ ἀνθρώπους καὶ ἀπεδήμησε πρὸς τὴν αἰώνια οὐράνια πατρίδα μας.

Ἀγάπησε τὸν ἑλληνικὸ λαὸ καὶ τὸν ὑπρέτησε μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις του, προκινδυνεύοντας ὑπὲρ αὐτοῦ, στηρίζοντας τὰ οὐσιώδη καὶ μεγάλα τῆς ζωῆς του, τὴν ἱστορία του, τὴν γλῶσσα του, τὴν ταυτότητά του, τὴν αὐτοσυνειδησία του, τοὺς ἀγῶνες του, τὴν ψυχὴ του. Σύσσωμη ἡ πολιτειακὴ καὶ πολιτικὴ ἡγεσία τῆς εὐλογημένης Πατρίδος μας κατὰ τὴν ἐξόδιο Ἀκολουθία τοῦ ἀναγνώρισε αὐτὴ τὴν προσφορὰ στὴν κοινωνία καὶ τὴν Πατρίδα.

Τὸ ὄραμά του ἦταν οἱ Ἕλληνες νὰ ζοῦν καὶ νὰ εὐημεροῦν μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐθνῶν καὶ λαῶν στὸν σύγχρονο κόσμον μὲ ἀξιοπρέπεια καὶ αὐτογνωσία, ἀμιλλόμενοι καὶ διακρινόμενοι σὲ ἔργα εἰρήνης, προόδου, πολιτισμοῦ χωρὶς νὰ ὑποτιμοῦν τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ παραιτοῦνται τῶν πνευματικῶν καὶ ἱστορικῶν τους δικαίων. Αὐτὴ τὴν πνευματικὴ περιουσία, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ ἄρτημα (τὸ κόσμημα) τῆς ζωῆς τῶν Ἑλλήνων, ὑπερασπίσθηκε μὲ πάθος καὶ αὐτοθυσία.

6) Τέλος κλήθηκε ἀπὸ τὸ Θεὸ νὰ πειρασθεῖ μὲ πολλοὺς καὶ ἰσχυροὺς πειρασμούς. Στους πειρασμούς του δὲν λύγισε. Ἀνέβηκε πολλάκις κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀρχιεπισκοπείας του μὲ γενναιότητα τὸ Γολγοθᾶ καὶ σταυρώθηκε σιωπῶν. Στους πειρασμούς του ἔδειξε τὴν δύναμι τῆς πίστεώς του στὸ Θεὸ, τὸ μεγαλεῖο του, τὴν δύναμι τῆς ψυχῆς του, τὸ ὑψηλὸ τοῦ φρονήματός του, τὴν εὐγένεια τῆς καρδιᾶς του, μὲ τὴν ὁποία αἰχμαλώτιζε καὶ συγκινοῦσε τοὺς πάντες μέχρι τῆς τελευταίας ὥρας καὶ ἀναπνοῆς του.

Ἡ ὑπομονὴ του στοὺς πειρασμούς του, τὸ ἀγόγγυστον, ἡ ἀνεξικακία του, ἡ καρτερία του, ἡ συγγνώμη ποὺ σ' ὅλους παρέσχε ἐστόλισαν, μαζὶ μ' ὅλη τὴν πολύκαρπο καὶ καλλίκαρπο διακονία του, οὐσιαστικῶς τὴν τιμία κορυφὴ του κι ὄχι ἡ λαμπηδόνα τῶν εὐτελῶν λίθων τῆς φθαρτῆς ἀρχιεπισκοπικῆς μίτρας του.

Γ. «Αἴρων τὰ δράγματα» (Ψαλμὸς ρκε' (ρκστ') 125,6) τῆς ἐκκλησιαστικῆς διακονίας του ἀνήλθε νὰ καταθέσει ταῦτα προσκυνητῶς στὸν θρόνον τοῦ Ἐσφαγμένου Ἀρνίου, ἐξοφλώντας τὸ ὀφειλόμενο ὑπαρξιακὸ χρέος του γιὰ τὸν πλοῦτον τῶν θείων εὐλογιῶν ποὺ ἔλαβε στὴ ζωὴ του.

«Ἴδου ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ ὡς τὸ ἔργον ἔσται αὐτοῦ. ἐγὼ τὸ

Στιγμιότυπο από την επιμνημόσυνο δέηση υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου κυρού Χριστοδούλου στο Α΄ Κοιμητήριο Αθηνών, την όποία έτέλεσε ό Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερόνυμος.

Α και τό Ω, ό πρώτος και ό έσχατος, άρχή και τέλος» (πρβλ. Αποκαλύψεως κβ΄ 12-13).

Έρμηνεία: «Ακοϋστε! Έρχομαι σύντομα, λέει ό Ίησοϋς και φέρνω μαζί μου την άμοιβή για ν' ανταποδώσω στον καθένα κατά τα έργα του. Έγώ είμαι τό Α και τό Ω, ό πρώτος και ό έσχατος, ή άρχή και τό τέλος».

Ανήλθε για να αναπαυθει από τους κόπους του που κατέβαλε πολλάκις μετά πολλών δακρύων για την δόξα του Τριαδικού Θεού μας, την εύκλεια της άγίας Έκκλησίας μας και την σωτηρία των ψυχών των αδελφών μας «υπέρ ών Χριστός απέθανε» (Πρός Ρωμαίους ιδ΄ 15 και Πρός Κορινθίους Α΄ η΄ 11).

Ανήλθε αφήνοντας και αυτή την παραίνεσι και προτροπή:

«Παρακαλώ τον λαόν μας να αποβάλη τις κατά της Έκκλησίας προκαταλήψεις του, τους γονείς παρακαλώ να οδηγούν τα παιδιά τους εις τον Χριστόν, τους νέους έξορκίζω να βιώσουν την εύτυχία κοντά εις την πίστιν».

Η ποθεινοτάτη και έπέραστη Έκκλησία της Ελλάδος, ό Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερόνυμος, ή Σεπή των Ίεραρχών Χορεία, οί Πρεσβύτεροι, οί Διάκονοι, οί Μοναχοί και οί Μοναχές, οί κατά πᾶσα έννοια Άρχοντες της Πατρίδος, όλοι οί πιστοί τον συνοδεύουμε με την ειλικρινή προσευχή μας και, καταθέτοντας με σεβασμό την εύγνωμοσύνη μας για όσα προσέφερε στην Έκκλησία μας, προσευχόμαστε:

Δός Κύριε αυτώ «και τον στέφανον της ζωής».
(Αποκάλυψις β΄ 10)

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 715
Ἀριθμ.
Διεκπ. 427

Ἀθήνησι 5η Μαρτίου 2008

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2863

ΠΕΡΙ
ΤΩΝ ΙΕΡΑΤΙΚΩΝ
ΚΛΙΣΕΩΝ*

Πρὸς
τὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
Θέμα: «Περὶ τῶν Ἱερατικῶν Κλίσεων».

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Α. Σήμερα, Κυριακὴ Γ΄ Νηστειῶν, τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία προβάλλει ἐνώπιόν μας τὸν Τίμιο Σταυρὸ τοῦ Κυρίου μας καὶ καλεῖ ὅλους μας μὲ εὐλάβεια νὰ τὸν προσκυνήσουμε. Καὶ καθὼς τὸν ἀτενίζουμε ὑψούμενον στὸ κέντρο τῶν Ἐκκλησιῶν μας, μαζὶ μὲ τὸν ἱερὸ ὑμνωδὸ σιγοψάλλουμε καὶ ἐμεῖς εὐλαβικά: «Τὸν Σταυρόν Σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα καὶ τὴν Ἁγίαν Σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν».

Ἄς σκύψουμε γιὰ λίγο μὲ πνεῦμα μαθητείας στὸ σημερινὸ γεγονός τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Ἀξίζει νὰ τονισθεῖ ὅτι αὐτὸ τὸ ἱερότατο σύμβολο τοῦ φρικτοῦ πάθους, παρουσιάζεται μέσα ἀπὸ τὴν ὑμνολογία αὐτῆς τῆς Κυριακῆς, ὄχι στὰ πλαίσια τοῦ πόνου καὶ τῆς ὀδύνης, ἀλλὰ τῆς νίκης καὶ τῆς χαρᾶς. Καὶ μποροῦμε νὰ διακρίνουμε τὸ βαθύτερο πνευματικὸ νόημα ὄλων αὐτῶν ποὺ συμβαίνουν, καθὼς βρισκόμαστε σήμερα στὸ μέσον τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Ἀπὸ τὴ μία πλευρὰ ἡ προσπάθειά μας (φυσικὴ καὶ πνευματικὴ) ἀρχίζει νὰ μᾶς γίνεται αἰσθητὴ καὶ ἡ κόπωση φανερὴ. Ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ βοήθεια καὶ ἐνθάρρυνση γιὰ νὰ συνεχίσουμε τὸν πνευματικὸ μας ἀγώνα, γιὰ νὰ φθάσουμε στὸ τέλος τῆς πορείας μας, στὸ Ἅγιον Πάσχα. Γι' αὐτὸ ὑψώνεται ὁ Τίμιος καὶ ζωοποιὸς Σταυρὸς γιὰ παρηγορία καὶ στήριξή μας. Στὸ δύσκολο καὶ πνευματικὸ ταξίδι τῶν σαράντα ἡμερῶν, ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς φυτεύτηκε στὸ μέσον τῆς πορείας ἀπὸ τὴν ἁγία μας Ἐκκλησία γιὰ νὰ μᾶς δώσει κουράγιο καὶ ἀναιψυχὴ καὶ νὰ μᾶς ἐνθαρρύνει στὴν ὑπόλοιπη προσπάθειά μας. Μὲ τὴν ὑψωση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στὸ κέντρο τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν προσκύνησή Του ἀρχίζουμε νὰ βλέπουμε τὸ τέλος τῆς πορείας μας καὶ ἡ ἀκτινοβολία τοῦ Πάσχα νὰ γίνεται πιὸ ἔντονη. Ὅλο τὸ μυστήριο τοῦ Σταυροῦ, ἡ «μωρία» καὶ τὸ «σκάνδαλο», ἔγκειται στὸ γεγονός ὅτι πάνω στὸ ξύλο τοῦ δὲν καρφώθηκε ἓνας ἀθῶος, ἀλλὰ ὁ Θεός, ὁ «Βασιλεὺς τῆς Δόξης». Ἔτσι ὁ Σταυρὸς δὲν εἶναι πιά τὸ ξύλο τῆς ὀδύνης, ἀλλὰ τὸ δέντρο τῆς ζωῆς, δὲν εἶναι πράξι ἀπογνώσεως, ἀλλὰ δύναμη ἐλπίδας, δὲν εἶναι αἰτία πένθους, ἀλλὰ πηγὴ πασχάλιας παράκλησης. Γι' αὐτὸ ὁ Τίμιος Σταυρὸς λειτουργεῖται ἀδιαίρετα μὲ τὴν Ἀνάστασι μὲσα στὸ μυστήριο τῆς θείας οἰκονομίας. Ἡ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως ἔρχεται διὰ τοῦ Σταυροῦ στὸν κόσμον καὶ εἶναι χαρὰ γιὰτὶ νικῆθηκε ὁ θά-

* Σημ.: Θὰ ἀναγνωσθεῖ τὴν Κυριακὴ 30.3.2008 σὲ ὅλους τοὺς Ἱ. Ναοὺς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

νατος: «Καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός» (Α΄ Κορ. 5,7).

Ναὶ «ὁ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν» (Α΄ Πέτρ. 2,21). Σήκωσε διὰ τοῦ Σταυροῦ του ὅλες τὶς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων καὶ σταυρώνεται γυμνός «δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν» (Σύμβολον τῆς πίστεως).

Β. Ἡ ἄρση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στοὺς ὤμους μας εἶναι ἡ μόνη ἀνταπόκριση γνήσιας ἀγάπης καὶ οὐσιαστικῆς λατρείας στὸ θεανθρώπινο πρόσωπο τοῦ Ἑσταυρωμένου. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας τοῦ Θεανθρώπου ὑπῆρχε μία συνθήθεια. Ὅταν κάποιος καταδικαζόταν στὸν διὰ Σταυροῦ φρικτὸ θάνατο, ὑποχρεωνόταν νὰ σηκώσει τὸ ὄργανον τῆς καταδίκης του καὶ νὰ τὸ φέρει μόνος του στὸν τόπο ὅπου θὰ γραφόταν ὁ τραγικὸς ἐπίλογος τῆς ζωῆς του. Αὐτὴ ἡ συνθήθεια ἔκανε τὸν Πιλάτο καὶ τοὺς Ρωμαίους στρατιῶτες νὰ φορτώσουν στοὺς ὤμους τοῦ Κυρίου τὸ ξύλο τῆς ὀδύνης. Ἀπὸ τότε ἕως τῆς συντέλειαι τῶν αἰώνων, ὁ κάθε χριστιανὸς σηκώνει στοὺς ὤμους του τὸν δικό του Σταυρό. Ἀναρίθμητα πλήθη χριστιανῶν ἀκολουθοῦν μὲ ὑπομονὴ τὰ ἴχνη τοῦ Χριστοῦ. Περιπάτησαν καὶ περπατοῦν τὸν μακρὸν καὶ δύσβατο δρόμο, πού περνάει ἀπὸ τὸν Γολγοθᾶ καὶ καταλήγει στὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Σ' αὐτὴ τὴν σταυρικὴ πορεία, σ' αὐτὴ τὴν ἱερὴ λιτανεία δὲν ὑπάρχει τέλος. Ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία διὰ τοῦ Κυρίου μας προσκαλεῖ: «ὄστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν...ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ».

Γ. Αὐτὴ λοιπὸν τὴν ἐβδομάδα πού διανύσαμε (Γ' Νηστειῶν) καὶ ὀλοκληρώνεται σήμερα, Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνησεως, μὲ ἀπόφασή της ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἀφιερώσει στὴν καλλιέργεια τῶν Ἱερατικῶν Κλίσεων. Καὶ δὲν θὰ μπορούσε νὰ εἶναι ἄλλη Κυριακὴ, παρὰ αὐτὴ τῆς Σταυροπροσκυνησεως, ὅπου προβάλλεται ἐνώπιόν μας ὁ Τιμιος Σταυρὸς τοῦ Κυρίου μας, γιὰ νὰ ὑπογραμμισθεῖ σὲ ὅλους μας ὅτι ἡ Ἱερωσύνη εἶναι Σταυροαναστάσιμη διακονία καὶ ἡ κλήση στὸ μυστήριον τῆς Ἱερωσύνης προϋποθέτει ἀμετάκλητη ἀπόφαση γιὰ ἰσόβια ἄρση τοῦ Σταυροῦ μὲ τὴν ἔννοια τῆς θυσίας, τοῦ μαρτυρίου καὶ τῆς μαρτυρίας πρὸς χάριν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἐπομένως ἡ σημερινὴ Κυριακὴ μᾶς προσφέρει τὴν εὐλογημένη εὐκαιρία καὶ ἀφορμὴ γιὰ ἐκτενὴ προσευχὴ καὶ δέηση γιὰ τὴν προσέλευση καὶ εἴσοδο ἀξίων ὑποψηφίων Κληρικῶν στὴ μεγάλη Ἱερατικὴ οἰκογένεια

τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Πάντοτε, ἀλλὰ ἰδιαίτερα σήμερα, χρειαζόμεθα ἀξίους Ἱερεῖς, ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου καὶ διακόνους πού ὁ Κύριος «ἐκβάλλει εἰς τὸν θερισμόν...». Χρειαζόμεθα Ἱερεῖς ἐνάρετους, ἀνιδιοτελεῖς, μορφωμένους, μὲ γνήσιο Ἱερατικὸν ἦθος. Γι' αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη ὅλοι μας νὰ φροντίσουμε γιὰ τὴν Καλλιέργεια τῶν Ἱερατικῶν Κλίσεων στὶς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶν νέων μας, πού ἀγαποῦν τὴν Ἐκκλησία, ἀγαποῦν τὸ τιμημένο ράσο καὶ ὄραματίζονται νὰ διακονήσουν τὸ Ἱερὸ θυσιαστήριον. Ὅλοι πρέπει νὰ βοηθήσουμε στὴν ἀνάδειξη καλῶν καὶ ἀξίων λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας μέσα ἀπὸ τὴ ζεστὴ ἀτμόσφαιρα τῆς ἐνορίας, μέσα ἀπὸ τὰ Ἐκκλησιαστικά μας Σχολεῖα, ἀλλὰ πρὸ πάντων μέσα ἀπὸ τὴν εὐλογημένη χριστιανικὴ οἰκογένεια. Νὰ προσευχόμεθα θεομὰ καὶ γιὰ τοὺς καλοὺς γονεῖς καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τὶς χριστιανὲς μητέρες νὰ τὶς ἀξιώσει ὁ Θεός, νὰ προσφέρουν ἕνα παιδί τους στὴν διακονία τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου.

Ἐλπίζουμε ὅτι θὰ εἰσακουσθεῖ σήμερα ἡ Ἱκεσία τῆς Ποιμαίνουσας Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Δοτήρα παντὸς ἀγαθοῦ, τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, γιὰ νὰ ἀναδείξει ἀξίους Ἱερεῖς στὴν Ἐκκλησία του.

Σὰς εὐλογοῦμεν πατρικῶς καὶ εὐχόμεθα ὅπως «ἡ ἀήττητος καὶ ἀκατάλυτος καὶ ἡ θεία Δύναμις τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ» σὰς ἐνισχύει καὶ κατὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, γιὰ νὰ ἀξιωθοῦμε ὅλοι «ἀκατακρίτως φθᾶσαι καὶ προσκυνῆσαι» τὰ σεπτὰ πάθη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν Ἁγίαν Αὐτοῦ Ἀνάστασιν.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

† Ὁ Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς Προκόπιος

† Ὁ Θεσσαλονίκης Ἀνθιμος

† Ὁ Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου Τίτος

† Ὁ Ἰωαννίνων Θεόκλητος

† Ὁ Γρεβενῶν Σέργιος

† Ὁ Ζακύνθου Χρυσόστομος

† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Ἀμβρόσιος

† Ὁ Τρίκης καὶ Σταγῶν Ἀλέξιος

† Ὁ Καρπενησίου Νικόλαος

† Ὁ Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν Διονύσιος

† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης Εὐστάθιος

† Ὁ Ἡλείας Γερμανὸς

Ὁ Ἀρχιερατὸς

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀγαπητά μας παιδιά,

ΜΕ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ χαρά ἐπικοινωνοῦμε καὶ πάλι μαζί σας μὲ ἀφορμὴ τὴν Ἑβδομάδα Ἱερατικῶν Κλίσεων πού ἔχει ὀρίσει ἡ Ἐκκλησία μας. Μὲ τὸ ἀνοιχτὸ τοῦτο γράμμα μας ἐπιθυμοῦμε νὰ σᾶς ἐκφράσουμε τὴν πατρικὴ μας ἀγάπη καὶ τὸ εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον μας. Στὰ φωτεινὰ πρόσωπά σας δὲν βλέπουμε μόνο τὰ νεαρὰ βλαστάρια τῆς Ἐκκλησίας μας, πού φοιτοῦν στὰ σχολεῖα τῆς, ἀλλὰ καὶ τοὺς αὐριανοὺς διαδόχους μας· ἐκείνους πού θὰ κρατήσουν τὸν πυρσὸ τῆς χριστιανικῆς ἀλήθειας καὶ θὰ ζωστοῦν τὸ λέντιο τῆς ἱερατικῆς διακονίας γιὰ νὰ ὑπηρετήσουν μὲ ζῆλο καὶ αὐταπάρηση τὴν Ἐκκλησία μας.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΑΣ σᾶς εὐλόγησε πλοῦσια. Σᾶς ἀξίωσε νὰ γεννηθεῖτε στὰ σπλάχνα μᾶς χριστιανικῆς οἰκογένειας. Νὰ λάβετε μὲ τὸ ἅγιο Βάπτισμα τὸ τιμημένο ὄνομα τοῦ χριστιανοῦ καὶ νὰ γίνετε μέλη τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας μας. Τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ ἔσπειρε στὴν ἀγνή καρδιά σας τὸν πόθο τῆς ἱερατικῆς κλίσεως. Κι ἐκεῖνος ὀδήγησε τὰ βήματά σας στὸ ἐκκλησιαστικὸ σχολεῖο πού φοιτᾶτε. Γιὰ ὅλα αὐτὰ νὰ Τὸν δοξάζετε καὶ νὰ Τὸν εὐχαριστεῖτε καθημερινὰ στὴν προσευχή σας.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ, ἔχετε ἱερὴ ὑποχρέωση τὰ δῶρα αὐτὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου μας νὰ τὰ τιμήσετε καὶ νὰ τὰ ἀξιοποιήσετε κατὰ τὸν καλύτερο δυνατὸ τρόπο. Ἔτσι θὰ διαπλάσετε σωστὰ τὴν προσωπικότητά σας καὶ θὰ πραγματοποιήσετε τὸ ὄραμα πού οἰστροηλατεῖ τὴν καρδιά σας. Νὰ γίνετε κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου. Νὰ ἀναδειχθεῖτε οἰκονόμοι τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ.

ΜΑΘΕΤΕ νὰ προσεύχεσθε. Νὰ προσεύχεσθε θερμά. Νὰ προσεύχεσθε τακτικά. Νὰ γίνετε ἄνθρωποι τῆς προσευχῆς.

Ἡ προσευχὴ εἶναι τὸ ὀξυγόνο τῆς κατὰ Χριστὸν ζωῆς. Θερμαίνει τὴν καρδιά. Φωτίζει τὸν νοῦ. Δυναμώνει τὴ θέληση. Παρηγορεῖ στὶς θλίψεις. Ἡ προσευχὴ μᾶς ἀνεβάζει μέχρι τὸν θρόνο τοῦ Θεοῦ. Μᾶς ἐνώνει μαζί Του.

Ἡ προσευχὴ γίνεται πηγὴ χαρᾶς, εἰρήνης, ἀνάπαυσης πνευματικῆς γιὰ κάθε ἀγωνιζόμενο πιστό. Πολύ περισσότερο, γιὰ τὸν νέο πού ὀνειρεύεται νὰ γίνῃ ὑπηρετὴς τοῦ Θεοῦ· λειτουργὸς τῆς Ἐκκλησίας.

ΔΙΠΛΑ στὴν προσευχὴ στέκεται ἡ προσοχή. Ὁ χριστιανὸς ἐπαγρυπνεῖ κάθε ὥρα καὶ κάθε στιγμή στὴ ζωὴ του. Αὐτὸ πού συνιστᾷ ὁ ἀπόστολος Παῦλος στὸν μαθητὴ του Τιμόθεο –«*νήφε ἐν πᾶσι*» = νὰ εἶσαι ἄγρυπνος σὲ ὅλα (Β΄ Τιμ. 4,5)–, ἀφορᾷ ὅλους μας. Κυρίως, ὁμως ἐσᾶς τοὺς νέους πού συχνὰ πολιορκεῖ ἡ νεανικὴ περιέργεια καὶ παρασύρει ἢ ἀπειρία τῆς ζωῆς.

Προσέχετε γιὰ νὰ φυλάξετε καθαρὴ τὴν καρδιά σας καὶ νὰ διατηρήσετε ἀγνὸ τὸ σῶμα σας. Ὁ διάβολος μᾶς στήνει παγίδες. Οἱ ἄτακτες ἐπιθυμίες μᾶς ἀναστατώνουν. Οἱ ἐμπαθεῖς λογισμοὶ θολώνουν τὸν νοῦ. Οἱ διάφορες προκλήσεις τοῦ κόσμου τούτου μᾶς παρασύρουν. Πότε; Ὅταν δὲν προσέ-

**ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ
ΙΕΡΟΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ
ΕΒΔΟΜΑΔΑ
ΙΕΡΑΤΙΚΩΝ
ΚΛΙΣΕΩΝ**

(24-30 Μαρτίου 2008)

χουμε και δὲν ἐπαγρυπνοῦμε. Ἀντίθετα, ὅποιος προσέχει καὶ ἐπαγρυπνεῖ, γλιτώνει ἀπὸ τὶς κάθε εἴδους παγίδες καὶ μένει σταθερὸς στὴ χριστιανικὴ του ζωὴ.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΣΑΣ νὰ γίνετε μιὰ μέρα κληρικοί, χρειάζεται καὶ καλὴ προετοιμασία. Ζοῦμε σὲ μιὰ δύσκολη καὶ ἀπαιτητικὴ ἐποχὴ. Οἱ ἄνθρωποι ζητοῦν καὶ περιμένουν πολλὰ ἀπὸ τοὺς λειτουργοὺς τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ ἀνταποκριθεῖτε σὲ τίς προσδοκίες τῶν ἀνθρώπων, ὅταν ὁ Θεὸς σᾶς καλέσει νὰ διακονήσετε τὴν Ἐκκλησία Του, εἶναι ἀνάγκη τώρα, στὴν περίοδο τῶν σπουδῶν σας, νὰ δουλέψετε μὲ ζῆλο καὶ μεθοδικότητα.

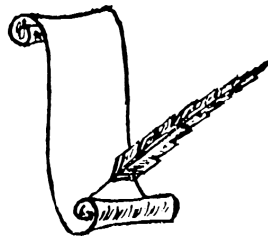
Νὰ παρακολουθεῖτε μὲ ἐνδιαφέρον τὰ μαθήματά σας. Νὰ μελετᾶτε μὲ προσοχὴ καὶ ἀφοσίωση. Νὰ δι-

ευρύνετε, ὅσο μπορεῖτε περισσότερο, τὶς γνώσεις σας. Νὰ ὀπλιστεῖτε μὲ περισσότερα ἐφόδια: μιὰ ξένη γλώσσα, τὴ σπουδὴ τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς, τὴ γνώση καὶ τὴ χρῆση τοῦ ὑπολογιστῆ. Ὅταν τὸ μορφωτικὸ ἐπίπεδο τῶν νέων τῆς ἐποχῆς μας ἀνεβαίνει θεαματικά, δὲν ἐπιτρέπεται ἐμεῖς οἱ κληρικοὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅσοι προορίζονται γι' αὐτὸ τὸ ἔργο νὰ περιοριζόμαστε σὲ μερικὰ «κολυβογράμματα».

Εὐχόμαστε πατρικὰ ὁ Κύριος νὰ εὐλογεῖ τὰ βήματά σας καὶ ἡ χάρις τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ νὰ σᾶς φυλάσσει ἀπὸ κάθε κακό.

Μὲ πατρικὲς εὐχὲς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ἡ συνάντηση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου με τὸν Πάπα

Στις 7 Μαρτίου τ.ἔ. ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος συνηντήθη με τὸν Πάπα Βενέδικτο ΙΣΤ΄ στή Ρώμη. Ὁ Παναγιώτατος μετέβη στή Ρώμη γιὰ νὰ μετάσχει στὸν ἑορτασμό τῶν 90 χρόνων τοῦ Ἀνατολικοῦ Ἰνστιτούτου, στὸ ὁποῖο ἐφοίτησε καὶ ὁ ἴδιος. Στὴ συνάντηση με τὸν Ποντίφηκα ἦταν παρὼν καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Περγάμου κ. Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Ὁρθόδοξος Πρόεδρος τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Θεολογικοῦ Διαλόγου μεταξὺ τῆς Ὁρθόδοξου καὶ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας. Κατὰ τὴ συνάντηση αὐτὴ ὁ κ. Βαρθολομαῖος ἐδέχθη τὴν πρόσκληση νὰ ἐπισκεφθεῖ δύο φορές τὸ Βατικανό. Ἡ πρώτη ἐπίσκεψη θὰ γίνεῖ με ἀφορμὴ τῆς Θρονικῆς ἑορτῆς τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας στις 29 Ἰουνίου, ἡμέρα μνήμης τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Ἡ δευτέρη πρόσκληση ἀφορᾷ τὴν Παγκόσμιο Συνάντηση τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν Ἐπισκόπων, ἡ ὁποία θὰ λάβει χώρα τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριο καὶ στὴν ὁποία ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐκλήθη νὰ ὀμιλήσει.

Κ.Χ.

**Ἡ συνάντηση τοῦ Οἰκου-
μενικοῦ Πατριάρχου με
τὸν Πάπα**

**Ἡ Ἑρμηνεία τῆς Πεν-
τατεύχου ἀπὸ τὸν Σεβ.
Μητροπολίτη Γόρτυνος
καὶ Μεγαλοπόλεως
κ. Ἱερεμία**

**Οἱ Ἀγρυπνίες τῆς Ἱερᾶς
Μονῆς Ἀσωμάτων
Πετράκη**

**Ὁ Σεβ. Διοκλείας κ. Κάλ-
λιστος ἀντεπιστέλλον
μέλος τῆς Ἀκαδημίας
Ἀθηνῶν**

**Ἡ Ἑρμηνεία τῆς Πεντατεύχου ἀπὸ τὸν
Σεβ. Μητροπολίτη Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Ἱερεμία**

Στις 14 Ἰανουαρίου τ.ἔ. ἔγινε στή Στοὰ τοῦ Βιβλίου ἡ ἐπίσημη παρουσίαση τῶν βιβλίων τῆς Πεντατεύχου ἀπὸ τὴ σειρά «Ἑρμηνεία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης» τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Ἱερεμία. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης εἶναι Καθηγητὴς στὸ Τμῆμα Κοινωνικῆς καὶ Ποιμαντικῆς Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἔχει ἐντρυφήσει με μεγάλη ἐπιμέλεια καὶ ἐπιστημοσύνη στὴ μελέτη καὶ ἐρμηνεία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Τὴν ἐκδήλωση ὀργάνωσε ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἀνέλαβε καὶ τὴν ἔκδοση τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ ἔργου. Ἡ παρουσίαση τῶν τόμων ἄρχισε με τὴν προσφώνηση τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας κ. Ἀγαθαγγέλου καὶ ἀκολούθως ἔλαβαν τὸν λόγο ὡς ὀμιλητὲς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος, ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Μεταλληνός, Ὁμότιμος Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, καὶ ἡ Ἐρίτιμος κ. Βελουδία Παπαδοπούλου-Σιδέρη, Καθηγήτρια τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Στὸ κλείσιμο τῆς ἐκδηλώσεως ὀμίλησε ὁ ἴδιος ὁ συγγραφεύς. Στὴν ἐκδήλωση παρέστησαν οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννης καὶ Βελεστίνου κ. Δαμασκηνός (ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε προσφάτως τὰ καθήκοντα τοῦ Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν), Πανεπιστημιακοὶ καθηγητὲς, Δήμαρχοι τῆς περιοχῆς Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως καὶ πολλοὶ φοιτητὲς. Τὸ ἔργο αὐτὸ ἔρχεται σὲ μία κρίσιμη στιγμή, διότι ἡ Παλαιὰ Διαθήκη καὶ ἡ σημασία της γιὰ τοὺς Χριστιανοὺς ἀμφισβητοῦνται ἀπὸ

ὀρισμένους προπαγανδιστές μιᾶς νοσηρῆς στροφῆς πρὸς τὸ Δωδεκάθεο. Ἀλλὰ καὶ γενικότερα ἡ δυνατότητα ἐπικοινωνίας μὲ τὸ κείμενο καὶ τὴν ἐρμηνεία τῆς Ἀγίας Γραφῆς προσφέρει πνευματικὴ ὠφέλεια ὄχι μόνο στοὺς θεολόγους, ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε εὐσεβῆ Χριστιανό.

K.X.

Οἱ Ἀγρυπνίες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀσωμάτων Πετράκη, τὸ Καθολικὸν τῆς ὁποίας εἶναι καὶ Συνοδικὸν Παρεκκλήσιον, ἔχει τὴν εὐλογημένη συνήθεια νὰ τελεῖ ἅπαξ τοῦ μηνὸς μία Ἀγρυπνία, στὴν ὁποία μετέχει πλῆθος πιστῶν ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Ἀπικῆς. Ἐφέτος τὸ πρόγραμμα τῶν ἱερῶν Ἀγρυπνιῶν εἶναι ἀφιερωμένο κυρίως στὴ μνήμη ἁγίων μορφῶν πὺν εἴτε γεννήθηκαν εἴτε ἐποίμειναν εἴτε μαρτύρησαν στὴν Ἀθήνα. Ὅπως ἀναφέρει στὸ ἔντυπο Πρόγραμμα ὁ Καθηγούμενος τῆς Μονῆς Πανσο. Ἀρχμ. Ἰάκωβος Μπιζαούρης «πρόκειται γιὰ Ἀποστόλους, παλαιούς Μάρτυρες καὶ Νεομάρτυρες, Ἱεράρχες καὶ Ὅσιους, γιὰ τοὺς ὁποίους πολλὴ τὴν καύχηση πρέπει νὰ ἔχει τὸ κλεινὸν ἄστυ». Γιὰ τοὺς μῆνες μετὰ τὸ Ἅγιον Πάσχα τὸ πρόγραμμα τῶν Ἀγρυπνιῶν ἔχει ὡς ἐξῆς: 18 πρὸς 19 Μαΐου: Ἅγιος Μάρτυς Ἡράκλειος. 16 πρὸς 17 Ἰουνίου: Ἅγιος Μεγαλομάρτυς Ἰσαυρος ὁ Διάκονος. 13 πρὸς 14 Ἰουλίου: Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης (δὲν εἶναι Ἀθηναῖος, ἀλλὰ ἡ μνήμη τοῦ εἴθισται νὰ ἐορτάζεται κάθε χρόνο μὲ Ἀγρυπνία στὴν Μονὴ Ἀσωμάτων Πετράκη). 17 πρὸς 18 Αὐγούστου: Ὅσιοι Βαρνάβας καὶ Σωφρόνιος, ἰδρυταὶ τῆς ἐν Μελαῖ (Σουμελά) Μονῆς, τῶν ἐξ Ἀθηνῶν. 21 πρὸς 22 Σεπτεμβρίου: Ἅγιος Κοδράτος, ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν. 30 πρὸς 31 Ὀκτωβρίου: Ἅγιος Νάρκισσος, ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν. 13 πρὸς 14 Νοεμβρίου: Ἅγιος Ἀπόστολος Φίλιππος. 9 πρὸς 10 Δεκεμβρίου: Μηνᾶς ὁ Καλλικέλαδος, Ἐρμογένης καὶ Εὐγρα-

φος. Εἶναι εὐχάριστο τὸ γεγονός ὅτι κατὰ τὴ διάρκεια τῶν Ἀγρυπνιῶν σὲ ἐνορίες τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων πόλεων τῆς χώρας μας οἱ Ναοὶ εἶναι κατάμεστοι καὶ ἡ εὐταξία εἶναι ὑποδειγματικὴ.

K.X.

Ὁ Σεβ. Διοκλείας κ. Κάλλιστος ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν

Τὴν Τρίτη 5 Φεβρουαρίου τ.ἔ. ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν σὲ εἰδικὴ τελετὴ ἀπένειμε τὸν τίτλο τοῦ Ἀντεπιστέλλοντος Μέλους στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Διοκλείας (τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου) Κάλλιστο Ware. Ὁ Σεβασμιώτατος εἶναι γεννημένος στὴν Ἀγγλία ὅπου καὶ ζῆ μονίμως. Εἶναι ἄριστος γνώστης τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογίας καὶ τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης καὶ ἔχει διδάξει εὐδοκίμως ἐπὶ πολλὰ ἔτη στὸ ὀνομαστὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ὁξφόρδης. Ἡ μεταστροφή του στὴν Ὁρθοδοξία συνεδυάσθη μὲ τὴ μοναχικὴ κουρά, τὴν ὁποία ἔλαβε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου στὴν Πάτμο. Κατέστησε ἔργο ζωῆς τὴ μετάφραση στὴν ἀγγλικὴ γλώσσα τῆς «Φιλοκαλίας», δηλαδὴ τῆς συλλογῆς νηπτικῶν κειμένων, τὴν ὁποία ἐξεπόνησαν οἱ Ἅγιοι Μακάριος Κορίνθου καὶ Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης. Κατὰ τὴν παραμονὴ του στὴν Ἀθήνα ὁ Σεβασμιώτατος μίλησε στὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Μεταξὺ ἄλλων ἀνεφέρθη καὶ στὴν πρόβλεψη τοῦ ἀειμνήστου Βρετανοῦ Βυζαντινολόγου Στῆβεν Ράνσιμαν ὅτι ὁ 21ος αἰὼν θὰ εἶναι ὁ αἰὼν τῆς Ὁρθοδοξίας, διότι μόνον ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία διατηρεῖ τὴν πνευματικότητά της. Μὲ τὴν τιμητικὴ αὐτὴ διάκριση ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐβράβευσε ὄχι ἀπλῶς ἓνα διακεκριμένο κληρικὸ καὶ θεολόγο τῆς ἐποχῆς μας, ἀλλὰ καὶ ἓνα λαμπρὸ ἐπιστήμονα, ὁ ὁποῖος ἐνσαρκώνει τὸ Οἴκουμενικὸ μῆνυμα τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

K.X.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθήνα 28 Φεβρουαρίου 2008

ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΗΣ Δ.Ι.Σ. ΤΗΣ 28.2.2008

Ἱερά Σύνοδος τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή
Ἀθηνῶν

Συνήλθε σήμερα Πέμπτη 28.2.2008, στην πρώτη Συνεδρία Της για τὸν μῆνα Φεβρουάριο ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 151ης Συνοδικῆς Περιόδου, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρία:

Α. Στὴν ἀρχὴ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς πρώτης Συνεδρίας τοῦ Σώματος μετὰ τὴν ἐκλογὴ του στὸν Ἀρχιεπισκοπικὸ Θρόνο τῶν Ἀθηνῶν, ἀπηύθυνε χαιρετισμὸ πρὸς τὰ Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ., εὐχήθηκε εὐδὼση τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς σὲ πνεῦμα ἀγάπης καὶ συνεργασίας καὶ τόνισε τὶς βασικὲς ἀρχὲς ποὺ διέπουν τὴ λειτουργία τῶν Συνεδριάσεων τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπως εἶναι ἡ Συνοδικότητα, ἡ ἐλεύθερη ἔκφραση τῶν ἀπόψεων τῶν Μελῶν, ἡ ὁποία βεβαίως πρέπει νὰ διατυπώνεται μὲ ὑπευθυνότητα καὶ τεκμηρίωση.

Κατόπιν, ἐκ μέρους τῶν Σεβασμιωτάτων Συνοδικῶν Συνέδρων, ἀντιφώνησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Κρήνης καὶ Καθαμαριάς κ. Προκόπιος, ὁ ὁποῖος συνεχάρη τὸν Μακαριώτατο Πρόεδρο γιὰ τὴν ἐκλογὴ του ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ Προέδρου τῶν δύο Σωμάτων τῆς Ι.Σ.Ι. καὶ τῆς Δ.Ι.Σ., τὸν εὐχαρίστησε δι' ὅσα ἐποικοδομητικὰ εἶπε, καὶ τὸν διαβεβαίωσε γιὰ τὴν ἐπιθυμία ὀλων τῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νὰ ἐργασθοῦν μὲ πνεῦμα ὁμόνοιας καὶ ἀγάπης γιὰ τὴν καλύτερη ἀντιμετώπιση τῶν Ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων.

Β. Πρὸ Ἡμερησίας Διατάξεως ἡ Δ.Ι.Σ. συνεζήτησε τὸ ἐπίκαιρο καὶ ἐναγώνιο θέμα τῆς ὀνομασίας τῶν Σκοπιῶν καὶ κατόπιν τοποθετήσεως τόσο τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, ὅσο καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Μελῶν τῆς Δ.Ι.Σ., ἐξεδόθη σχετικὸ Ἀνακοινωθέν.

Γ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Δ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνέκρινε:

– Τὴν κατάρτιση τοῦ συμπληρωματικοῦ προκαταρκτικοῦ καταλόγου τῶν προταθέντων πρὸς Ἀρχιερατεία Κληρικῶν.

– Τὴν διοργάνωση τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς «Ἑβδομάδος Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς» ἀπὸ 16 ἕως 22 Μαρτίου 2008, γιὰ τὴν προβολὴ καὶ τὴν ἐνίσχυση τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

– Τὸν κατάλογο τῶν δικαιούχων τοῦ ἐπιδόματος γιὰ τὸ τρίτο τέκνο στὴ Θράκη, γιὰ τὸ δῆμνο Ἰανουαρίου – Φεβρουαρίου 2008. Οἱ οἰκογένειες ποὺ θὰ λάβουν τὸ ἐπίδομα εἶναι 834 καὶ τὸ ποσὸ ἀνέρχεται στὰ 184.820,00 €.

– Την πρόταση τῆς Ειδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας καὶ Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκολογίας γιὰ τὴν συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας στὸ Πρόγραμμα «οἰκολογικῆς κινητοποίησης» γιὰ ἐξοικονόμηση ἠλεκτρικῆς ἐνέργειας.

– Τὴν πρόταση τῆς ὡς ἄνω Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν δημιουργία συνοπτικοῦ Corpus τῆς σύγχρονης οἰκολογικῆς θεολογίας καὶ τὴν εὐρεῖα δημοσιοποίησίν του.

– Τὴν πρόταση τῆς Συνοδικῆς Ὑποεπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν Διπτύχων γιὰ τὴν ἀφιέρωση τῶν “Διπτύχων” τοῦ ἔτους 2009 στὸν μακαριστὸ Ἀρχιεπίσκοπο κυρὸ Χριστόδουλο.

Ε. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἔκανε ἀποδεκτὴ:

– Τὴν ὑποβληθεῖσα παραίτηση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐσταθίου ἀπὸ τὴν Προεδρία τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. Ἡ Δ.Ι.Σ. εὐχαρίστησε τὸν Σεβασμιώτατο γιὰ τὴν ὡς σήμερα πολυετὴ προσφορά του καὶ τὸν συνεχάρη γιὰ τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργο. Ἡ Δ.Ι.Σ. ὁμοφώνως ἀνέθεσε τὴν Προεδρία τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητο.

– Τὴν ὑποβληθεῖσα παραίτηση τοῦ κ. Κωνσταντίνου Πυλιανοῦ ἀπὸ τὴν Γενικὴ Διεύθυνση τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐξέφρασε τὴν εὐχαριστίαν της στὸν κ. Πυλιανὸ γιὰ τὴν ὡς σήμερα προσφορά του.

ΣΤ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνημερώθηκε:

– Ἀπὸ τὴν πορισματικὴς ἐκθέσεις τῆς Διευθύνσεως τῆς Γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως γιὰ τοὺς ὑπ’ αὐτῆς διενεργηθέντες ἐλέγχους στὶς κάτωθι Ἱερὰς Μητροπόλεις: α) Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ, β) Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας, γ) Ἐλασσῶνος, δ) Λαρίσης καὶ Τυρνάβου, ε) Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως καὶ στ) Παραμυθίας, Φιλιατῶν, καὶ Γηρομερίου.

– Ἀπὸ τὴν ἔκθεση τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Μεταναστῶν, Προσφύγων καὶ Παθινοστούτων σχετικὰ μὲ τὴν ἐνοριακὴ συναντήσιν μεταξύ Ὁρθοδόξων καὶ Μουσουλμάνων καὶ τὴν σχετικὴ Ἡμερίδα ποὺ πραγματοποιήθηκαν, καὶ ἐνέκρινε τὴν προτάσιν τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ζ. Ἡ Δ.Ι.Σ. διόρισε:

– Τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Νικαίας κ. Ἀλέξιο Πρόεδρο τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Εὐποιίας καὶ μέλος τῆς Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς Οἰκονομικῆς Διαχειρίσεως ὑπὲρ τῶν Πυροπλήκτων Πελοποννήσου.

– Τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σύρου κ. Δωρόθεο Πρόεδρο τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Χριστιανικῶν Μνημείων.

Η. Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΗΣ Δ.Ι.Σ. ΤΗΣ 29.2.2008

Ἀθήνα 29 Φεβρουαρίου 2008

Συνήλθε σήμερα Παρασκευὴ 29.2.2008, στὴν δευτέρην Συνεδρία Της γιὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριο ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 151ης Συνοδικῆς Περιόδου, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρία:

Α. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Β. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπεφάσισε νὰ ἀνατεθεῖ στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκόπιο ἡ ἔρευνα πάντων τῶν ἀφορώντων στὴν Μ.Κ.Ο. ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ καὶ νὰ καταθέσει στὴ Δ.Ι.Σ. εἰσήγηση σχετικὰ μὲ τὴν θέσιν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς ἰδρυτικῶν Μελῶν τῆς Μ.Κ.Ο. καὶ νὰ ὑποδείξει ὅλα ὅσα εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴν ἐποικοδομητικὴ πορεία τῆς Μ.Κ.Ο., συνεργαζόμενος μὲ Νομικούς.

Γ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνέκρινε:

– Τὴν συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος:

1. Στὴν Συνάντησιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ στὴν ἐτήσια Συνάντησιν τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν Ἐκκλησία καὶ Κοινωνία τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν, στὴν Πράγα ἀπὸ 8 ἕως 14 Ἀπριλίου 2008.

2. Στην ετήσια Συνάντηση της Κεντρικής Έπιτροπής του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Εκκλησιών στην Κύπρο από 6 έως 11 Οκτωβρίου 2008.

3. Στην συνερχομένη Έπιτροπή για την ειρήνη, ασφάλεια και καταλληλότητα του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Εκκλησιών, στις Βρυξέλλες, από 29 Φεβρουαρίου έως και 1 Μαρτίου 2008.

– Την οικονομική αναπροσαρμογή των υπό της Ίερᾶς Συνόδου χορηγουμένων υποτροφιών, αυξάνοντας στους Έλληνες Φοιτητές του Έξωτερικού το ποσό στα 700,00 € μηνιαίως και αντίστοιχως στους Άλλοδαπούς Φοιτητές στην Ελλάδα το ποσό στα 500,00 €.

– Την αναμόρφωση του Προϋπολογισμού του έτους 2007 και τον Προϋπολογισμό του έτους 2008 του Διορθοδόξου Κέντρου της Εκκλησίας της Ελλάδος.

– Τα Πορίσματα της πρώτης συναντήσεως της νεοσυστάτου Συμβουλευτικής Έπιτροπής για θέματα Φύλου του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Εκκλησιών, που πραγματοποιήθηκε στη Γενεύη από 11 έως 13 Φεβρουαρίου 2008.

Δ. Η Δ.Ι.Σ. ενημερώθηκε για τα Πορίσματα της Εκτελεστικής Έπιτροπής για την Εκκλησία και την Κοινωνία του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Εκκλησιών, που πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες από 25 έως 26 Φεβρουαρίου 2008.

Ε. Τέλος η Δ.Ι.Σ. συζήτησε και έλαβε αποφάσεις σχετικά με τρέχοντα ύπηρεσιακά ζητήματα.

(Έκ του Γραφείου Τύπου της Ίερᾶς Συνόδου)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Άθήνα 28 Φεβρουαρίου 2008

Κατά την σημερινή πρώτη Συνεδρία της Διαρκούς Ίερᾶς Συνόδου υπό την Προεδρία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ίερωνύμου, τεθέντος πρό της Ημερησίας Διατάξεως, υπό Συνοδικού Συνέδρου, του ζητήματος των Σκοπιών, έπληκτολήθη ευρεία συζήτηση υπό του Μακαριωτάτου Προέδρου και πάντων των Συνοδικών Συνέδρων και τελικώς διετυπώθη η ακόλουθη τοποθέτηση:

Η Ίερὰ Σύνοδος παρακολουθεί με ανύστακτο ενδιαφέρον και ιδιαίτερη προσοχή τις εξελίξεις στην ευρύ-

τερη περιοχή των Βαλκανίων που θέτουν σε δοκιμασία τόσο τις ευαισθησίες του Έλληνικού Λαού, με τις όποιες η Έλληδική Εκκλησία είναι ζυμωμένη, όσο και το θεόδοτο μεγάλο αγαθό της ειρήνης.

Στους κρίσιμους αυτούς καιρούς, που απαιτούν ένότητα, όμοψυχία, ώριμότητα και σύνεση, η Ίερὰ Σύνοδος έκφράζει την έμπιστοσύνη της στην πολιτειακή και πολιτική ήγεςία του τόπου με την πεποίθηση ότι θα καταβληθεί κάθε προσπάθεια για την επίτευξη του καλύτερου δυνατού αποτελέσματος.

Άπευθύνει επίσης έκκληση για την τήρηση της διεθνούς νομιμότητας, για τον σεβασμό των διεθνών συνθηκών, για την εξασφάλιση των συνόρων μας και για την διαφύλαξη της όρθοδόξου χριστιανικής κληρονομιάς, η οποία ήλιωστε αποτελεί ουσιώδες μέρος του παγκοσμίου πολιτισμού.

Χρέος ήλων μας οι προσευχές προς τον Άγιο Θεό για την διαφύλαξη της ειρήνης και της δημιουργικής συνεργασίας των ήλων.

(Έκ της Διαρκούς Ίερᾶς Συνόδου)

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ό νέος Πρωτοσύγκελλος της Ίερᾶς Άρχιεπισκοπής Άθηνών

Κατόπιν αποφάσεως του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ίερωνύμου καθήκοντα Πρωτοσυγκελλου στην Ίερὰ Άρχιεπισκοπή Άθηνών ανέλαβε ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Βελιστίνου κ. Δαμασκνός.

Ό κατά κόσμον Ίωάννης Καζανάκης γεννήθηκε στο Λασίθι της Κρήτης στις 23 Ίανουαρίου 1934. Άπεφοίτησε από τη Θεολογική Σχολή Άθηνών το 1960. Διάκονος χειροτονήθηκε στις 24 Ίουλίου 1960 και Πρεσβύτερος στις 30 Ίουλίου 1960. Υπηρέτησε ως Ίεροκήρυκας στη Μητρόπολη Δημητριάδος (1961-1968), Σχολάρχης του Έκκλησιαστικού Γυμνασίου Βόλου (1976-1977), Πρωτοσύγκελλος της Ί. Μητροπόλεως Δημητριάδος (1974-1986, 1994-2003) και Πρωτοσύγκελλος της Ί. Μητροπόλεως Ίεραπόλιν (1986-1994). Στις 12 Ίανουαρίου 2003 χειροτονήθηκε τιτουλάριος Επίσκοπος Βελιστίνου, Βοηθός Επίσκοπος της Άρχιεπισκοπής Άθηνών.

Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ

(Ὁρθὴ Ἐπανάληψις)

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3475/2006 (Φ.Ε.Κ. τ. Α' 146/13.7.2006) καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν ΔΙΠΠ/Φ. ΕΓΚΡ. 10/463/20440/16.8.2007 Ἀπόφασιν τῆς Τριμελοῦς ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν μιᾶς (1) κενῆς θέσεως λαϊκοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου Κηλάδου Π.Ε. Διοικητικοῦ-Οἰκονομικοῦ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερᾷ Μητροπόλει, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, ὅπως, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» υποβάλλωσιν τῇ Γραμματείᾳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ (Ὁδὸς Ὑμηττοῦ 47-51 Καισαριανή), κατὰ τὰς ὥρας ἀπὸ 10.00 ἕως 13.00 καθ' ἐκάστην σχετικὴν αἴτησιν.

Οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως δέον, ἵνα ἔχωσι ἅπαντα τὰ δι' ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους προσόντα, ὡς ταῦτα ὀρίζονται ἐν τοῖς ἄρθροισ 6 ἕως 13 τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 5/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων» (Φ.Ε.Κ. τ. Α', 48/3.4.1978).

Ἐν Καισαριανῇ τῇ 9ῃ Ἰανουαρίου 2008

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ ΔΑΝΙΗΛ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίου Σπυρίδωνος Νικοπόλεως,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Νεαπόλει τῇ 18ῃ Φεβρουαρίου 2008

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς ἰ. ναοῖς

Ἀγίων Πάντων Θεσσαλονίκης,

Ἀγίου Ἐλευθερίου Σταυρουπόλεως,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Νεαπόλει τῇ 4ῃ Μαρτίου 2008

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Προκηρύξεις

Ἱερῶν Μητροπόλεων:

Καισαριανῆς,
Βύρωνος καὶ ὙμηττοῦΝεαπόλεως
καὶ Σταυρουπόλεως